

จตุราวุธ ๕๔

ဝိပဿနာဝိပဿနာ

มหาวิทยาลัยมีหลักการที่จะอบรมสั่งสอนนักเรียน ให้เป็นผู้มีความรอบรู้ใน
วิชาการมีความประพฤติเรียบร้อย ตลอดจนการเล่นกีฬาต่างๆ เพื่อเป็นการวางรากฐาน
ให้มีความเข้มแข็งอดทน มีความสามัคคีในหมู่คณะ เมื่อเติบโตขึ้นจะได้เป็นคนดีมีความ
สามารถ มีความฉลาดรู้จักคิด และมีใจสะอาด สุจริต ในอันที่จะพิจารณาแก้ไขปัญหาที่
เกิดขึ้น เพื่อสร้างความสำเร็จและความเจริญแก่ชีวิตในอนาคต ขอให้นักเรียนทุกคน จง
ตั้งใจเพียงพยายามฝึกหัดศึกษา และฝึกฝนความรู้ความดีทุกอย่างอย่างให้ครบถ้วน ในเมื่อ
ได้มีโอกาส ได้เข้ามาศึกษาในสำนักนี้ จักได้สามารถสร้างความสำเร็จให้แก่ตนเอง และ
ร่วมกันประกอบกิจการงานให้เป็นประโยชน์แก่ตน แก่ส่วนรวม และประเทศชาติสืบไป
ในวันหน้า

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหิตลาธิเบศร
รามาธิบดี จักรีนฤพดินทร สยามินทราธิราช บรมนาถบพิตร

และ

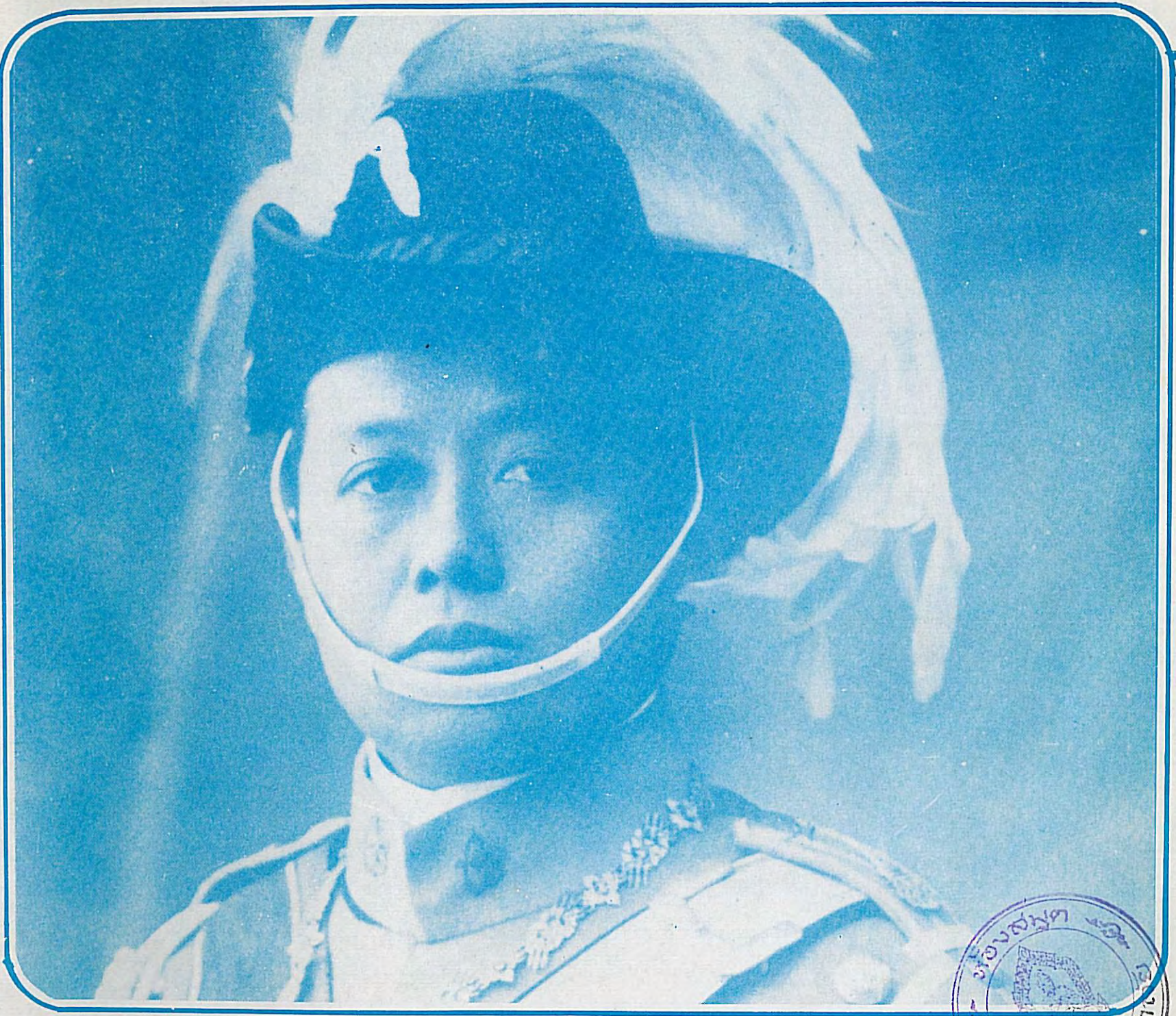
สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ

.....เจ้าเหล่านี้ ข้าดื้อเหมือนลูกของข้า ส่วนตัวเจ้า เจ้าก็ต้องรู้สึกข้าเป็นพ่อเจ้า
ธรรมดาพ่อกับลูก พ่อย่อมอยากให้ลูกดีเสมอ ถ้าลูกประพฤติสมใจพ่อ พ่อก็มีใจยินดี
ถ้าลูกเหลวไหลประพฤติแต่ความเสื่อมเสีย พ่อก็โทมนัส ลูกคนใดที่ประพฤติตน—
เลวทรามต่ำช้า เป็นเหตุให้พ่อได้ความโทมนัส ลูกคนนั้นเนรคุณพ่อ.....

สมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธ
พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

.....เจ้าเหล่านี้ ข้าถ้อยเหมือนลูกของข้า ส่วนตัวเจ้า เจ้าก็ต้องรู้สึกข้าเป็นพ่อเจ้า
ธรรมดาพ่อกับลูก พ่อย่อมอยากให้ลูกดีเสมอ ถ้าลูกประพฤติสมใจพ่อ พ่อก็มีใจยินดี
ถ้าลูกเหลวไหลประพฤติแต่ความเสื่อมเสีย พ่อก็โทมนัส ลูกคนใดที่ประพฤติตน—
เลวทรามต่ำช้า เป็นเหตุให้พ่อได้ความโทมนัส ลูกคนนั้นน่ะคุณพ่อ.....

สมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธ
พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

คนดี

ชอบแก้ไข

คนจัญไร

ชอบแก้ตัว

คนชั่ว

ชอบทำลาย

คนมักง่าย

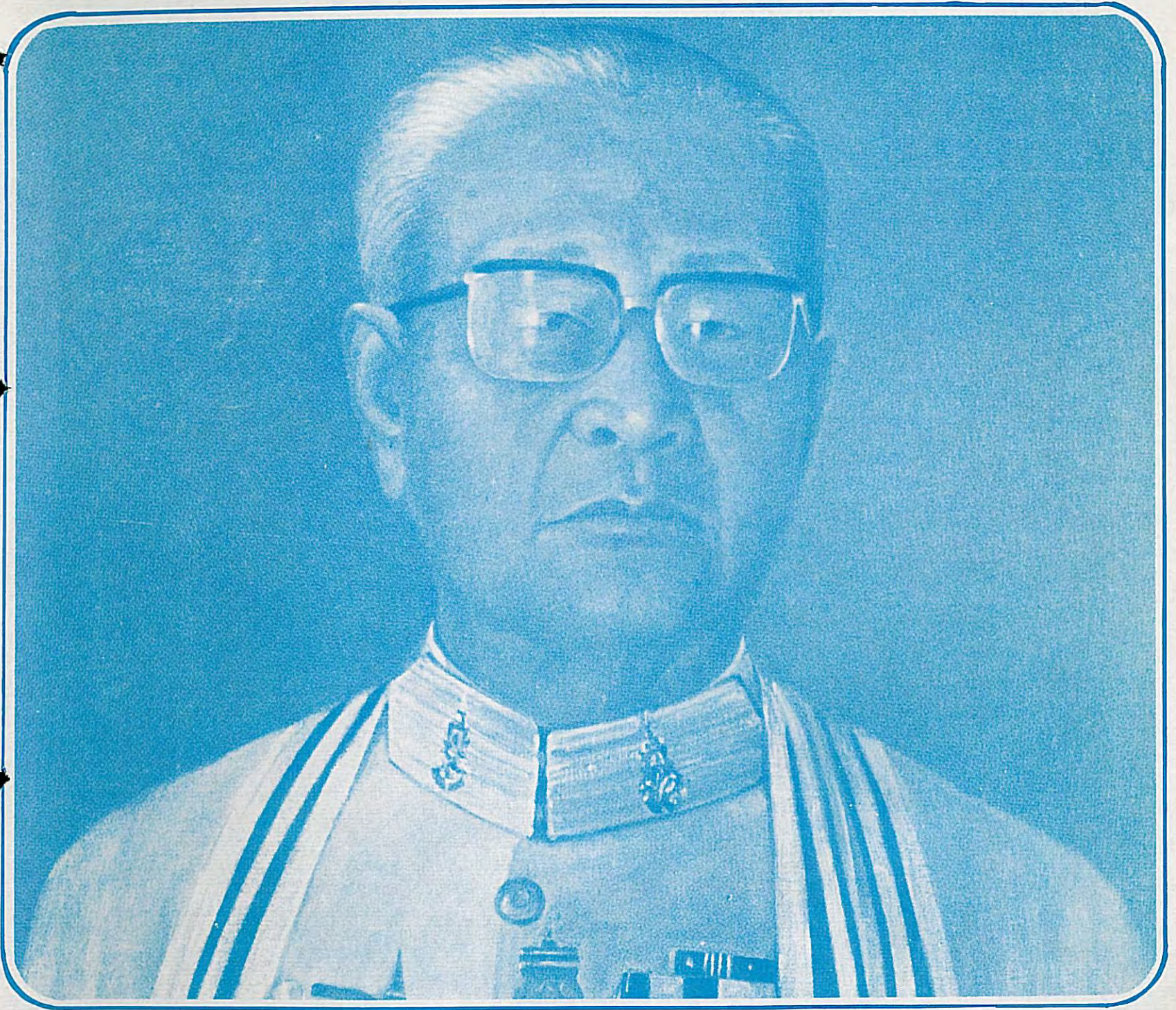
ชอบทิ้ง

คนจริง

ชอบทำ

คนระยำ

ชอบตี

มหาอำมาตย์ตรี พระยาภะรตราชา (ม.ล. ทศทิศ อิศรเสนา)
ม.ว.ม., ป.ช., ท.จ.ว.

คณาจารย์

สืบน้ำประนมเหนือเศศ

ครูบาอาจารย์จำไว้

คุณท่านล้นฟ้าหาใดเปรียบ

ครูดีมีจิตคิดเชิดชู

ท่านสู่อุสาค่อนุสาสน์

ท่านปานประทีปเด่นดวง

เอ็นดูผู้ตั้งสอนศิษย์

ศิษย์ดีมีความอิมใจ

ศิษย์ดีเรียนได้ดังประสงค์

ศิษย์ชั่วมัวคิดสวดกกาย

ท่านไซร้ให้ทรัพย์อันประเสริฐ

ไม่ควรลืมบุญคุณนั้น

ไหว้ครูวิเศษทั้งน้อยใหญ่

แนบในจิตมั่นกตัญญู

คุณท่านเทียบเทียมจิตสนิทอยู่

คุณของครูชาบซึ่งตรงตรงทรวง

ให้เราฉลาดลู่ลวง

กรุณาปานห้วงชลาลัย

จะได้คิดเหน็ดเหนื่อยก็หาไม่

ศิษย์คร้านท่านไร้ความสบาย

ก็เสริมส่งสรรเสริญดังหมาย

ท่านก็คิดพลอยอายุไปด้วยกัน

คือวิชาดีเลิศกว่าสินทรัพย์

เคารพอภิวันท์ทุกเมื่อไป

ดร.กัลย์ อิศรเสนา ณ อยุธยา
 ท่านผู้บังคับการ
 Ph.D.,M.S.C.,M.A. (cantab)

ครู จิต ทุ่งประดิษฐ์
 ผู้กำกับคณะพญาไท
 ฐ.บ. ป.ม.

ครู อรุณ แสนโกศิก
 ผู้กำกับคณะจิตรลดา
 ฐ.บ.

ครู อุดม รัตประจิต
 ผู้กำกับคณะดุสิต

คณาจารย์

แผนกวิชา

วิทยาศาสตร์
และ
คณิตศาสตร์

หัวหน้าแผนก ครู ถนอม บัวทองศรี วท.บ.,ป.ม.

ครู ดนอม บัวทองศรี
วท.บ., ป.ม.

ครู ธีรวรรณ นุดประพันธ์
วท.บ.

ครู สมลักษณ์ สุวรรณวงศ์
วท.บ.

ครู สมปอง โกมารทัต
อ.บ., ป.ม.

ครู บรรจง โอลานนท์
พ.ม.

ครู บุญชู พงศ์พานิช
พ.ม.

ครู ศุภลักษณ์ ยุกตะชาต
วท.บ.

ครู สอาดจิต เทวหุดี
พ.ม.

ครู พรทิพย์ ต้าวรจักร
กศ.บ.

ครู ทิพย์วิมล ทองแถมฯ
วท.บ.

ครู กาญจนา พรตปกรณ
ค.บ.

ครู เอก ขมภูนิช
ค.บ.

ครู ปกรณ์ เเม่งรักษ์
พ.บ.

ครู ชัยโรจน์ ทับทอง
กศ.บ.

ครู สมนึก การีเวท
กศ.บ.

ครู ประสงค์ หวังวีระ
ค.บ.

ครู ชาลี สากรินทร์
ป.ป.

ครู สุพจน์ ตันประยูร
ก.บ.

ครู อารมภ์ แสงเพชรส่อง

ครู สุชาติ เอี่ยมอรพรรณ

คณาจารย์

แผนกวิชา

ภาษาต่างประเทศ

หัวหน้าแผนกภาษาอังกฤษ ครู สุชา ฌ พัทลุง อ.ป.,ปม., MA.

หัวหน้าแผนกภาษาฝรั่งเศส ครู สุนล ชมภูนิช อ.บ.

ครู สุชา ณ พัทลุง
อ.บ., ป.ม., MA

ครูสมปอง มีชัย
อ.บ. พ.ม.

ครู สุมล ขมภูนิช
อ.บ.

ครู อรวรรณ รัตนกาพ
ร.บ.,พ.ม.

ครู สมศรี ศรีจิตติ
อ.บ.

ครู มล. กิติพันธ์ ชมฤทธิ์
พ.ม.

ครู สุทิพย์ พึ่งประดิษฐ์
ป.ป.

ครู โฉมศรี ศิวรักษ์
ก.บ.

ครู บรรจง ลวพันธ์

ครู บัวผิว วงศ์พระดาง
พ.ม.

ครู จำรัส จันทรางศุ

ครูจิริยา ฉายะพงศ์
ก.บ.

ครู นราพิชญ์ ศรีเมธากุล
ก.บ.

ครู สุขุมล เจมะสิริ
กศ.บ.

ครู หยกฟ้า จรรยาศักดิ์
ป.ป.

ครู กอบลาภ แสงไชย
ก.บ.

คณาจารย์

แผนกวิชา

ภาษาไทย

หัวหน้าแผนก ครู จิต พึ่งประดิษฐ์ ฐ.บ. ป.ม.

ครู ประวิทย์ วิมุกตละพ
อ.บ.

ครู พยอม สัจจามน
อ.บ.

ครู มณี พรหมประพัตน์
พ.ม.

ครู ฉายแสง บุณนาค
อ.บ.,พ.ม.

ครู ประจุมาศ วงศ์กำแหง
พ.ม.

ครู พรไพจิตร สว่างคำ
กศ.บ.

ครู นงนุช ชื่นกำเนิด
ป.กศ.

ครูพรประภา สิงห์รัตน์
กศ.บ.

ครู สุนันท์ แก้วเก่า

ค.บ.

ครู นิภาพรรณ ชงประเสริฐ

กศ.บ.

ครู ยอดสร้อย ตีระวานิช

ป.ป.

คณาจารย์

แผนกวิชา

สังคมศึกษา

หัวหน้าแผนก ครู จิต พึ่งประดิษฐ์ ฐ.บ. ป.ม.

ครูสาณี อติแพทย์
อ.บ.

ครู อรพิน เพ็ชรพลอย
อ.บ.

ครู สุภาวดี ชาญเชี่ยว
ศศ.บ.

ครู จำเนียร ณ ลำพูน
อ.บ.

ครู ละออ เนตสุภา
ร.บ.

ครู ขจรศรี ใจดี
ปก.ศ.สูง

ครู ภิญโญ บุญหมุ่น
พ.ม.

ครู เดช เดชบุญขร
พ.ม.

คณาจารย์

แผนกวิชา

พลาณามัย
และ
ศิลปศึกษา

หัวหน้าแผนก ครู อรุณ แสนโกศิก ช.บ.

หัวหน้าแผนก ครู อุดม รักตประจิด

ครู สรวุฒิ คล่องท่าไร่
กศ.บ.

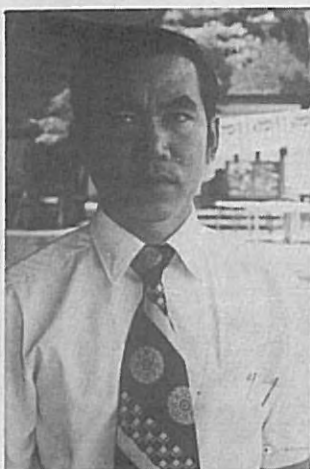
ครู กฤษณา ยันตติลล
วท.บ.

ครู จุมพล อุดมสรยุทธ
กศ.บ.

ครู วัชรินทร์ ชื่นท่าเน็ด
ป.ม.ช.

ครู อำนวย เกิดมี
ป.ว.ส.

ครู วุฒิชัย จารุภูมิ
กศ.บ.

ครู ชลิต กนิษฐสุต

ครู สมพร บุรณวนิช

ครู ว่อง สัมพันธ์

ครู ทิม นิตย์แต่ง

ครู เกียนนุกูล ชูชาญ

ครู ตั้งเวียง ครอบครอง

ครู ประมวล เทียนสุวรรณ

ครู ประดิษฐ์ คัด้องสู๊ตัก

ครู ครอง แผลมคม

บรรณารักษ์ ชนิดา ชนะภย์
ป.ม.ช., กศ.บ.,
วุฒิปัตริวิชาบรรณารักษศาสตร์
สาขาห้องสมุดโรงเรียน

ครู โรเบิต แมคคาร์ธี
ครูพิเศษวิชาภาษาอังกฤษ
BA,

นายแพทย์
ประภาส ศรีหัตถ์
แพทย์หลวงสวนจิตรลดา

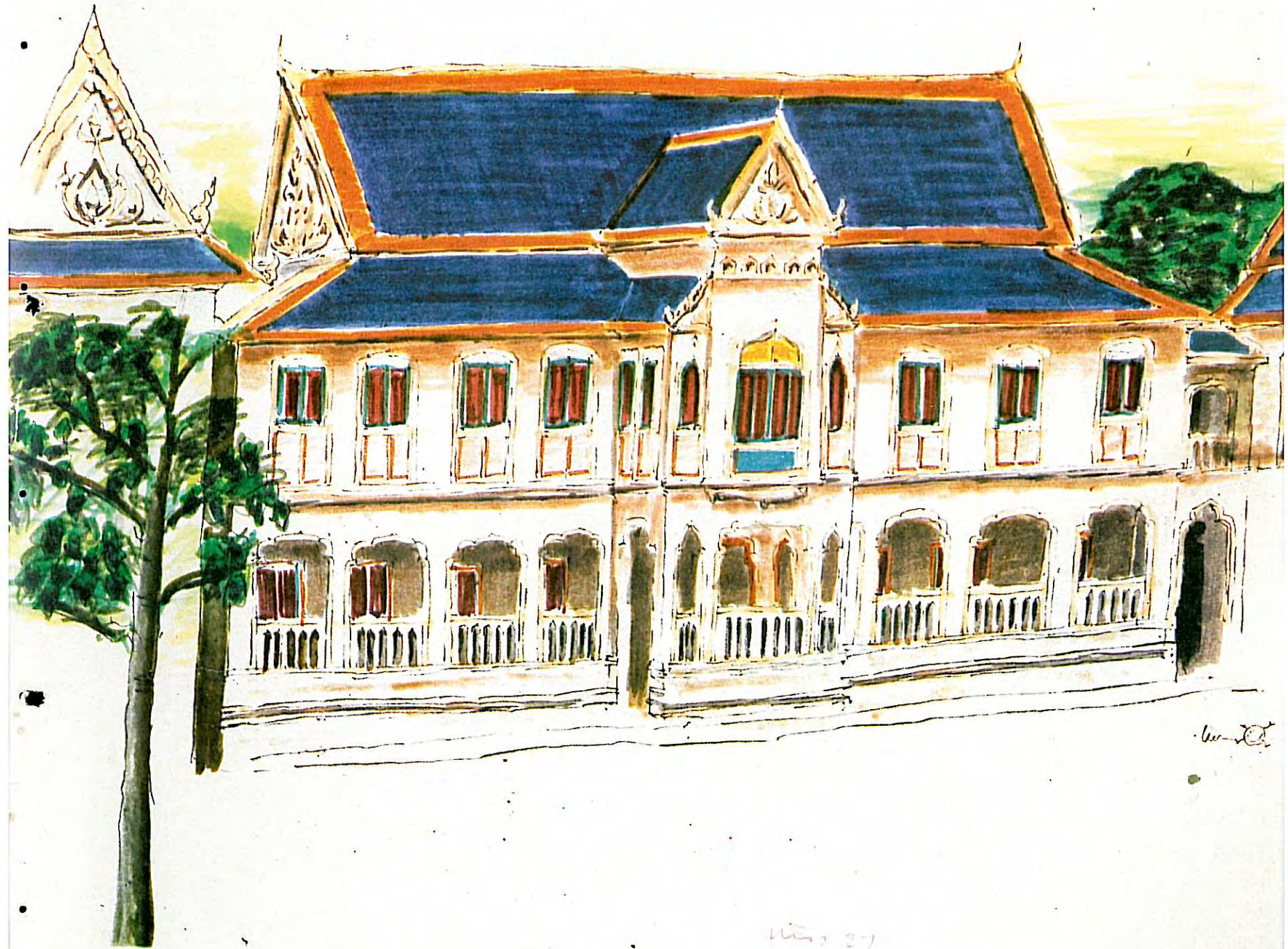
ทันตแพทย์หญิง
ฉวีวรรณ เจริญลาภ

บุรุษพยาบาล
สวรรคต์ วงศ์ทองทิว

บุรุษพยาบาล
แสวง ชื่นเจริญ

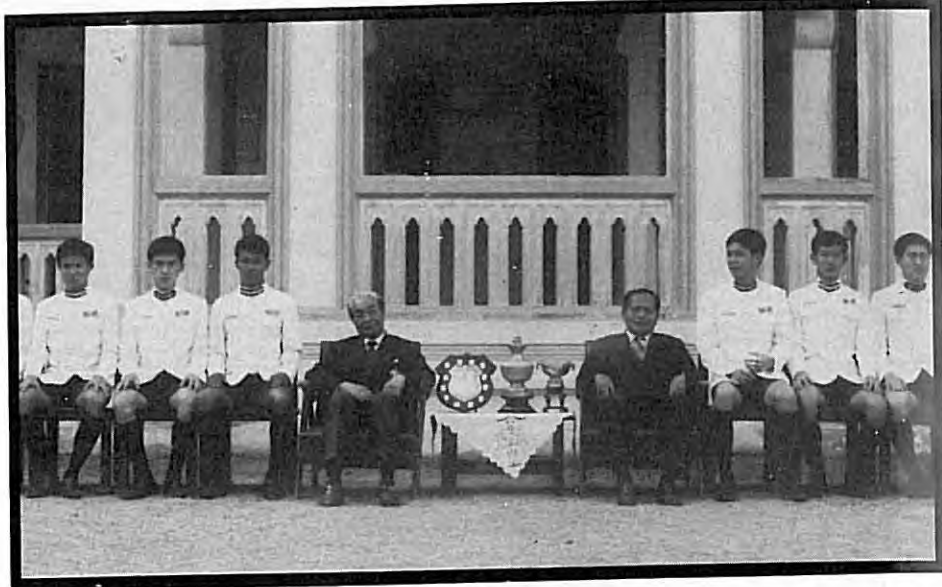

W. J. O.

11. 2. 27

ประวัติ

คณะผู้บังคับการ (คณะตะวันออกด้านเหนือ) สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2458 เสร็จในปี พ.ศ.2459 ลี้นงบประมาณ 125,000 บาท ออกแบบโดย นายฮีลี เป็นลวดลายสมัยทราวดี เคยซ่อมแซม ในปี พ.ศ.2514 โดยบริษัท สมัยก่อสร้าง ลี้นเงิน 1,000,000 บาท ลี้นประจำคน ลี้นสี่ฟ้า

ผู้บังคับการ

อดีตท่านผู้บังคับการได้แก่

มหาเสวกตรี พระยาบรมบาทบุรุษ (พิณศรีวีระธนะ)

มหาอำมาตย์ตรี พระยาปริชานุสาสน์(เสริณ บันญารชุน)
 อำมาตย์เอก พระพิชัยสารวิเทศ (ผาด มณฑาตุผลิน)
 มหาอำมาตย์ตรี พระยาภะรตราชา(มล. ทศทิศ อิศรเสนาฯ)

ผู้กำกับคณะคนปัจจุบัน ลี้น ดร. กัลย์ อิศรเสนา ณ ออยุธยา

นักเรียนชั้น ม.ศ.5 ลี้นจำนวน 7 คน

นักเรียนชั้น ม.ศ.4 ลี้นจำนวน 1 คน

หัวหน้านักเรียน

- 1) ม.ร.ว. ศติพณท์ จันทรทัต
- 2) เอกชลอ วงศ์ปักษา
- 3) ทศพล ไชยโกมินทร์
- 4) แมนรัตน์ รัตนสุคนธ์
- 5) รอย ศรีทอง
- 6) นิรติศัย สุวรรณกุล

นักเรียนทุนการศึกษา

ทุนพระยาภะรตราชา ม.ร.ว. ศติพณท์ จันทรทัต

นักกีฬาทีมโรงเรียน

รักบี้ฟุตบอล

ทศพล ไชยโกมินทร์

รอย ศรีทอง

เครื่องหมายกึ่งสามารถ

นิรติศัย สุวรรณกุล

เครื่องหมายกึ่งสามารถ

กรีฑา

ม.ร.ว. ศติพณท์ จันทรทัต

รอย ศรีทอง

นิรติศัย สุวรรณกุล

ประธานสมาคม และหัวหน้าแผนกต่าง ๆ

- 1) ม.ร.ว. ศติพณท์ จันทรทัต
 หัวหน้าแผนกแบดมินตัน
- 2) ทศพล ไชยโกมินทร์
 หัวหน้าวงปี่สก็อต
- 3) รอย ศรีทอง
 เลขานุการสมาคมกีฬา
 หัวหน้าแผนกบาสเกตบอล
- 4) กอบโชค เงยไพบูลย์
 กรรมการสมาคมได้วาที
- 5) ขจรจักร ชโลธร
 กรรมการสมาคมได้วาที

ชื่อ ม.ร.ว.ศศิพจนท์ จันทรทัต 4227

เกิด 14 ต.ค.07

เข้า ชั้น 19พ.ค. 18 ป:6 สร./ผบก

ที่อยู่ 303 ซ.ทองหล่อ พระโขนง กรุงเทพฯ

โทร. 3918531

ปัจจุบันศึกษา บัณฑิต จุฬา

วชิราวุธ'54

เครื่องบิน ?.....นกรี ?.....ไม่ใช่วะ เสื่อลอยได้ต่างหาก เวลากลางคืนใครเห็นปรากฏการณ์เช่นนี้ ละก็อย่าตกใจ เขาละ "หม่อมจู้" ราชินิกุลหนุ่มผู้มีสี่ศิวราวกับเอาหนึ่งรองเท้ามาปะไว้ (บนใบหน้า) อย่างไรก็ตามถึงแม้จู้จะดำแต่ก็ดูมีสง่าไม่เบาทีเดียวแหละ

จู้เป็นหัวหน้าใหญ่ของคณะผู้บังคับการ ซึ่งห้อง ๆ (จำใจ) ให้ความยำเกรงเป็นอย่างสูง จู้ปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์แบบ เวลาว่างเป็นงานเวลาเล่นเป็นเล่น เวลาจู้ทำหน้าที่อย่างเอาจริงเอาจัง จู้จะวางมาดได้เทียมเกรียมจนทุกคนขยาด ขนาดสุนัขยังไม่กล้าสบสายตาเลย.....ให้ตายสิ และด้วยมาดอันเจียบขาดของจู้จึงไม่ต้องสงสัยเลยที่ทำให้คณะได้ถ้วยระเบียนแถวมาครองอีกปี

การเรียนของจู้ในระดับแนวหน้า ยึดห้อง ก มาตลอด พอขึ้น ม.ศ. 4 ก็มีชื่อของจู้ติดอยู่ในแผนกวิทยาศาสตร์ แต่จู้ก็ขอปฏิเสธขอมาเรียนศิลป์แทน ซึ่งเจ้าตัวบอกว่า รู้สึกตัวซี้เกียจลงเยอะ กลัวจะไปไม่รอด และแล้วพอปลายปี จู้ก็สามารถหลอกหลวงอาจารย์ทุกคนว่าตั้งใจเรียน โดยทำคะแนนเป็นที่ 1 ของศิลป์คำนวณ จู้อมปีสก็อตมานานจนทางโรงเรียนเบื่อหน้า ต้องรีบมอบเครื่องหมายสามารถให้ติดหน้าอกปีสุดท้ายที่จู้ต้องรับหน้าที่ควบคุมวงแทนตึกพาลูกวงไปแสดงทั้งงานที่ได้รับเชิญและที่ไม่ได้รับเชิญ

การกีฬาของจู้ ไม่ค่อยประสบความสำเร็จมากนัก แต่ก็เล่นได้หลายอย่าง (เอาดีไม่ได้สักอย่าง) เจ้าตัวอธิบายว่า พอเข้ามาใหม่ ๆ ก็ถูกกลั่นแกล้งให้ไปเก็บลูกวอลเลย์มั่ง เข้าโรงยิมมั่ง จึงไม่มีโอกาสซ้อมกีฬาเท่าใดนัก จนถึงคราวแข่งกรีฑา เราจึงเห็นแววของจู้เป็นครั้งแรก ด้วยท่าวิ่งขาลาก ๆ (ม้าชาเท) ของจู้ สามารถคว้าเหรียญมาครองหลายเหรียญ

จู้ใช้ชีวิตในโรงเรียนอย่างง่ายไม่มีพิธีรีตรองเท่าใดนัก ในชั่วโมงเรียนที่อากาศร้อน ๆ เรามักจะเห็นจู้พับกลับไปกับโต๊ะพร้อมกับกรนอย่างมีความสุขโดยไม่เสียว่าเป็นวิชาอะไร แต่พอปลาย ๆ ปีจะเห็นจู้ขยับเป็นพิเศษ ท่องหนังสือจนตึกทุกคืน (กลางวันนอนโง่ละ) และจู้ก็ประสบความสำเร็จ ได้เข้าไปวาดลวดลายอวดสาว ๆ จามจู้ในคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

เครื่องบิน ?.....นกรี ?.....ไม่ใช่วะ
เสื่อลอยได้ต่างหาก เวลากลางคืน
ใครเห็นปรากฏการณ์เช่นนี้ละก็
อย่าตกใจ

ชื่อ เอกชล วงศ์ปักษา 4355

เกิด 27 ก.พ.07

เข้า ชั้น 17 พ.ค. 19 ป.7 สจ./ผบก

ที่อยู่ 25/12 ซ.ประสานสุข ถ.บดิพัทธ์ เพชรบุรี
220 ซ.อาลาดิน พหลโยธิน บางเขน กรุงเทพฯ

โทร.

ปัจจุบันศึกษา บัณฑิต จุฬา

วชิราวุธ'54

บุรุษหน้าหยกเมืองเพชรคนนี้มีชื่อที่บ้านว่า "เสื่อ" แต่พอมาอยู่โรงเรียนที่ ๆ จึงตั้งสมญานามว่า Oiscaw แปลว่านกฟรังเศสตามนามสกุล และเจ้าตัวก็ดูเหมือนว่าจะเห่อเอามาก ๆ ด้วย อัวโซเป็นหนึ่งในกลุ่มสุดท้าย ซึ่งเข้ามาชดใช้กรรมรวมรุ่นกับเรา ตอนเด็ก ๆ อัวโซเรียบร้อยราวกับผ้า (ซีริว) พับไว้ และมักจะเป็นฝ่ายตามเสียส่วนใหญ่ แต่พอระยะหลัง ๆ นี้ดีซั๊กจะแตกเสียแล้วสิ

อัวโซเป็นหัวหน้าคนหนึ่งของคณะผู้บังคับการ โดยพลิกความคาดหมายของน้อง ๆ อย่างสิ้นเชิง อาจจะเป็นเพราะอัวโซเป็นคนเดียวของคณะที่เรียนวิทย์ก็ได้ ซึ่งตามธรรมดาจะต้องมีคนเรียนเก่ง ๆ ไว้คอยให้คำปรึกษาแก่น้อง ๆ ทั้งนี้เราก็ไม่เคยเห็นน้องคนไหนขอปรึกษาจากอัวโซเลย.....เฮ้อ!

ตั้งแต่เข้ามาอัวโซก็เรียนอยู่ห้อง ก. มาตลอด เนื่องจากขยันมาตั้งแต่เด็ก พอขึ้น ม.ศ. 5 เจ้าตัวบอกว่าถึงเวลาที่จะพักผ่อนเสียที จึงทำให้อัวโซเข้าค่ายพวกเรียนวิทย์แล้ว DROP วิทย์หมด (เคมี, ชีวะ, ฟิสิกส์) ทางด้านการกีฬาอัวโซก็เป็นกำลัง (สำรอง) ของคณะมาทุกปี ไม่ว่าจะเป็น รักบี้, บาส หรือบอล (ถ้ามีแข่ง) เมื่อก่อนเคยแบกถุงปี่นำหน้าวงปี่สก๊อต พอโตขึ้นอยากหาเวลาอนฟังเพลงอยู่คณะมากกว่า เลยประกาศชวนปี่เปิดทางให้รุ่นน้องหลังจากได้รับเครื่องหมายสามารถชั้นหนึ่งมาติดอกหุราแล้ว

ใกล้ ๆ สิ้นปีเราจะเห็นอัวโซนั่งท่องหนังสือจนถึงตี 1 ตี 2 ทุกคืน และแล้วคืนหนึ่งเหตุการณ์อันไม่คาดฝันก็เกิดขึ้น ขณะที่เจ้าตัวกำลังดูหนังสือพร้อมกับเปิดเพลงคลอไปเบา ๆ ก็บังเกิดฟ้าผ่าเปรี้ยง พร้อมกับลูกเห็บตกอย่างหนักจนหลบไม่ทัน พอตั้งตัวได้วิทย์ก็อันตรายกันไปเสียแล้ว และด้วยนิมิต ประหลาดนี้เองกรรมที่ ทำให้อัวโซได้มีโอกาเข้าไปใช้ชีวิตในรั้วจุฬา คณะบัณฑิตพร้อมกับจุกู้หู

ใกล้ ๆ สิ้นปีเราจะเห็นอัวโซนั่ง
ท่องหนังสือจนถึงตี 1 ตี 2 ทุก
คืน และแล้วคืนหนึ่งเหตุการณ์
อันไม่คาดฝันก็เกิดขึ้น

ชื่อ ทศพล ไชยโกมินทร์ 4145

เกิด 30 มิ.ย.07

เข้า ชั้น 20 พ.ค. 17 ป.5 นอ./ผบก

ที่อยู่ 991 ซ. 32 หมู่บ้านนักกีฬา บางกะปิ กรุงเทพฯ

โทร. 3770243

วชิราวุธ'54

ปัจจุบันศึกษา นิติศาสตร์ รามคำแหง

หนุ่มของคุณพ่อคุณแม่ หรือ พี่ตึกที่แสนจะใจดีของน้อง ๆ หลังจากอยู่เด็กเล็กได้เพียงปีเดียว ก็ถูกจับตัวส่งเข้ามาอยู่คณะ ผ.บ.ก. ตั้งแต่ ป. 6 จึงนับว่าเป็นผู้อาวุโส (เขี้ยวลากดิน) ที่สุดของคณะก็ว่าได้ ตึกเป็นหัวหน้าคนหนึ่งของคณะโดยยึดปีกหัวหน้าใหญ่ตั้งค่ายบัญชาการคู่กับ จุ ความดีของตึกซึ่งเพื่อน ๆ ลืมไม่ได้คือ ถ้าเปิดเรียนเมื่อไหร่เราจะเห็นตึกพร้อมกับขนมอีกถุงใหญ่.....อ้อร่อยแห้ง !

ทางด้านการศึกษาที่ตึกชอบก็มี รักบี้ วอลเลย์บอลและกรีฑา โดยเฉพาะอย่างยิ่งรักบี้ที่นั่นเจ้าตัวคุยว่าติดโล่รักบี้ครั้งแรก (ครั้งสุดท้ายด้วย) เมื่อปี 2518 คนแรกของรุ่นเลยละ ตึกเล่นรักบี้ให้ ร.ร. ตั้งแต่ ม.ศ. 4 แต่พระเจ้าไม่เข้าข้าง ในที่สุดท้ายขณะที่ตึกทำท่าจะไปได้ดีในตำแหน่งเบอร์ 8 ก็ต้องประสบอุบัติเหตุทำให้เขาเตี้ยไปทั้งปี ดังนั้นจึงไม่ต้องถามเลยว่าทำไมปีนี้รักบี้ก็เรียนเอเชียถึงไม่ได้แชมป์

การดนตรีตึกเป่าปี่สก็อตมาตลอดจนทาง ร.ร. เห็นความสามารถ จึงยึดเยียดตำแหน่งหัวหน้าวงให้ (2 หน่วยกิต) ซึ่งเจ้าตัวดูเหมือนจะภูมิใจเอามาก ๆ

การเรียนของตึกกลุ่ม ๆ ตอน ๆ มาตลอดทาง แต่ก็เอาตัวรอดมาจนจบได้อย่างน่าอัศจรรย์ แม้ว่าบ่อยครั้งจะต้องกลับไปพักร้อนที่บ้านก็ตาม ตึกเคยฝันว่าจะได้เป็นนายทหารเหมือนคุณพ่อ แต่แล้วตึกก็ต้องเบนเข็มชีวิตหลังจากการประกาศผลสอบเข้าเตรียมทหารครั้งที่ 2 บัณฑิตพลายชีวิต ม.ศ. 5 ของตึกไม่ค่อยจะโลดโผนนัก ทั้งนี้เพราะขาซึ่งลีบไปข้างหนึ่งนั่นเอง ยามที่เพื่อน ๆ เล่นกีฬากันอยู่เรามักจะเห็นตึกนั่งชะเง้อดูอยู่ที่หน้าต่างหรือไม่กี่ขลุก (นอน) อยู่ในห้องคนเดียว

แต่กระนั้นเถอะเราจะเห็นตึกวิ่งโยกเล่นโปลิศับขโมยกับน้อง ๆ ตอนปลาย ๆ ปีเหมือนกัน ปัจจุบันตึกกำลังศึกษาอยู่ที่คณะนิติศาสตร์ รามคำแหง เช่นเดียวกับเพื่อนอีกหลายคน

ความดีของตึกซึ่งเพื่อน ๆ ลืมไม่ได้คือ ถ้าเปิดเรียนเมื่อไหร่เราจะเห็นตึกพร้อมกับขนมอีกถุงใหญ่แมนเป็นหัวหน้าที่ใจดี รักและสงสารน้อง ๆ ในคณะเสมอจึงมักไม่เห็นแมนทำโทษใครเลย

ชื่อ แมนรัตน์ รัตนสุคนธ์ 3870

เกิด 9 มิ.ย.06

เข้า ชั้น 11 พ.ค. 15 ป.3 สจ./ผบก

ที่อยู่ 882/1 ธนาคารกรุงไทย ถ.ขุนสวรร์ อ.เมือง สิงห์บุรี

โทร. 511004, 511006

ปัจจุบันศึกษา รัฐศาสตร์ จุฬา

วชิราวุธ'54

ชายหนุ่ม รูปหล่อ เรียนเก่ง พ่อกำนันจากเมืองสิงห์คนนี้แต่เดิมทางบ้านเรียกว่า โหน่ง ตั้งแต่ ป.3 มาเพื่อน ๆ สรุปรเรียกว่าแมน พอแมนเข้ามาสู่ ผ.บ. ในปีแรกพวกพี่ก็ช่วยกันตั้งชื่อใหม่เจิบ ๆ ให้แมนอีกหลายชื่อจนจำไม่ได้แต่จากความเคยชินเพื่อน ๆ จึงเรียกแมน ดิดุดากมาจนจบแมนมีจุดอ่อนประจำตัวอยู่สัก 2 - 3 อย่าง ซึ่งเป็นที่ทะเลาะและเถียงกันในพวกเราเสมอคือ น้ำหอมประจำตัวตั้งแต่เกิดของแมน (กลิ่น) ซึ่งบางคนบอกว่าหอมมีเสน่ห์ แต่บางคนบอกว่าเหม็น (เปรี้ยว) เจ้าตัวขอเปิดเผยแค่นี้

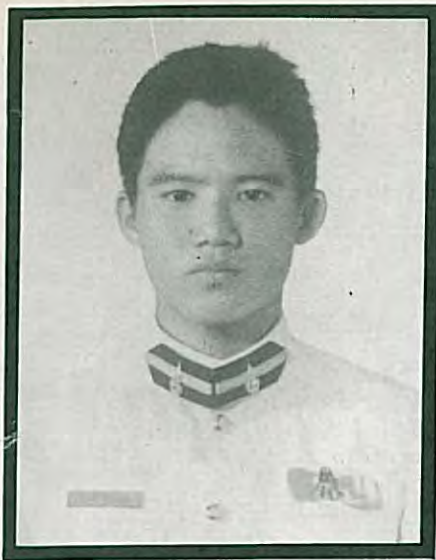
การเรียนของแมนนับว่าเป็นเลิศกว่าทุก ๆ ด้าน แมนเรียนหนังสือเก่งตั้งแต่เด็ก (เก่งทั้งครบครว) ถึงโตมาจะมีวุฒิในปีกปาเก้ ในเรื่องอื่นมากไปหน่อยแต่เรียนเป็นเรียน เล่นก็เป็นเล่นอยู่ดี แมนเป็นนักเรียนทุนในโปร 3 ของพวกเราทั้ง ม.ศ.4,5 จึงเป็นเครื่องยืนยันความเก่งที่เก่งจริง ๆ ของแมนไว้ ย้อนหลังไปสมัยอยู่เด็กเล็กแมนรู้เรื่องกีฬามาก เป็นนักฟุตบอลศูนย์หน้าเด็ก 1 ตัวขึ้นมาตลอด พอเข้า ผ.บ. เจ้าตัวรูปร่างอ้วนท้วม หน้อย ๆ จึงเอาดีในการเล่นรักบี้ในตำแหน่งกองหน้ามาโดยตลอดและเกือบจะได้เป็น 1 ใน 22 คน ของนักปล้ำลูกหนาเลียบของโรงเรียน เนื่องจากมีลีลาการ TAKLE ที่เฉียบขาดมาก แต่ตอนนั้นเจ้าตัวลงมาคิดในตำแหน่งฟูลแบ็ค ซึ่งแมนไม่ค่อยถนัดนักและความเร็วยังไม่จัดเท่าไรหรอก พระเจ้าจึงหยุดเขาไว้ให้มาไล่แท็คในรักบี้รุ่นใหญ่ของคณะเท่านั้น

แมนคาบปี่อยู่พักหนึ่งแล้วหันไปเอาดีทางกลองทอมของวงปี่ แล้วแมนก็ได้ไต่เต้า (จับฉลาก) ขึ้นเป็นคทาของวงปี่ในสังกัดเต็มจนเจ้าตัวเบือและเลิกไปเอง แมนเป็นคนชอบฟังเพลงส่วนมากจะพวกเพลงไทยสากล จนตอนนั้นเวลาไปไหนกับเพื่อนมักจะพูดว่า แกรนด์เอ็กซ์ดีกว่านะ เพ็ญโสภานะอะไรทำเนิง เอ๊ย ทำนองนั้นแหละ

แมนยังเป็นคนหนึ่งที่นิยมมานั่งเอาสนุกลูกสนานประจำปีกปาเก้หลังจากอาหารเย็นเลิกเสมอ ซึ่งส่วนมากจะเป็นการละเล่นให้น้อง ๆ ที่ทำเวรเฝ้าเป็นทั้งพระเอกทั้งผู้ร้ายอยู่เสมอ แมนเป็นหัวหน้าที่ใจดี รักและสงสารน้อง ๆ ในคณะเสมอ จึงมักไม่เห็นแมนทำโทษใครเลย ปัจจุบันเจ้าตัวได้บรรลุป้าหมายที่ตัวเองตั้งไว้ในกา จึงไปเดินอยู่ในรั้วจามจุรี ในคณะรัฐศาสตร์สมดังที่ตั้งใจไว้

แมนเป็นหัวหน้าที่ใจดี รักและสงสารน้อง ๆ
ในคณะเสมอจึงมักไม่เห็นแมนทำโทษใครเลย

ชื่อ รอย ศรีทอง 3871

เกิด 11 ส.ค.06

เข้า ชั้น 17พ.ค. 15 ป.3 สร./ผบก

ที่อยู่

โทร. 3113478

ปัจจุบันศึกษา วิทยาลัยกรุงเทพฯ

วชิราวุธ'54

รอยเป็นหัวหน้าคณะที่เข้มแข็งคนหนึ่งของคณะ ผ.บ.ก. ตั้งแต่เด็กเล็กจนเด็กโต รอยผ่านชีวิตมาอย่างโชกโชน ด้านการเรียนเจ้าตัวบอก
ว่าไม่ค่อยจะสนักตนัก เมื่อเด็ก ๆ รอยเรียนในระดับห้อง ข. มาตลอด แต่พอมาอยู่ช่วงปลาย ม.ศ. ต้นรอยก็ต้องไปร่วมเรียนเล่นกับเพื่อน ๆ อยู่
ห้อง ค. บ้าง ซึ่งเจ้าตัวก็ตอบอย่างภูมิใจว่า “เพื่อสังคมจะได้กว้างขึ้นนะ” รอยผ่าน ม.ศ. 3 มาได้อย่างดีเยี่ยมโดยไม่ต้องลุ้นอะไรกันมากนัก ด้วย
คะแนนที่ค่อนข้างจะน่าพอใจ รอยจึงเลือกเรียนแผนกศิลปฝรั่งเศษอย่างไม่ต้องสงสัย ด้านกีฬา รอยก็เล่นในนามทีมโรงเรียน และคณะมาโดย
ตลอดตั้งแต่เด็ก ๆ พาพรรคพวกและเพื่อน ๆ ผ่านสนามกีฬา นักต่อนัก แพ้บ้างชนะบ้างพองาม ตอนอยู่คณะเด็กเล็ก รอยเล่นกรีฑาในนาม
ทีมโรงเรียน และเล่นเรื่อย ๆ มาจนจบคณะใน ดังนั้นจึงไม่แปลกเลยที่รอยจะได้รับเลือกให้เป็นนักรักบี้ของโรงเรียนไปโดยปริยาย ด้วยความ
สามารถหลาย ๆ อย่างบวกกันนั่นเองรอยจึงพาร่างอันไม่ค่อยจะสมส่วนนักคือ ตัวโต หัวเล็ก ขาใหญ่ ตะลุยไปทั่วในวงการรักบี้นักเรียน ไม่ว่าจะ
ประเทศไทยและเอเชีย บางครั้งรอยก็เล่นรักบี้เฟลิมจนลืมนอนไปบ้างเหมือนกัน ด้านดนตรีรอยบอกไม่ค่อยถนัดนัก จึงไปคลั่ง ๆ คล่า ๆ บ้าง ๆ
อยู่ในห้องศิลปจนโต แถมยังคุยบอกว่า ถ้ามีเครื่องหมายสามารถศิลป์ รอยคงได้ไปแล้ว พอโตหน่อยเพื่อน ๆ ทนเห็นสภาพอันหล่อเหลาไม่ได้
กลัวว่าเมื่อไปปั้นหม้อดินแล้วแหว่งความหล่อจะไม่ได้ใช้ประโยชน์จึงชักชวนแกมบังคับ (แถมเจ้าตัวก็ชอบด้วย) ไปเป็นคทาประจำวงปี่สก๊อต
อยู่พักหนึ่งจนได้รับเครื่องหมายสามารถ ด้วยความสามารถบวกกันหลาย ๆ อย่างนี้เอง ทำให้รอยได้รับแต่งตั้งเป็นหัวหน้าของคณะชนิดนอนมา
เลยทีเดียว อนาคตของรอย เจ้าตัวบอกจะไปเรื่อย ๆ ตามดวงก็แล้วกัน ถ้าใครอยากจะได้พบปะหรือสังสรรค์กับเจ้าตัวก็เชิญได้ที่ คณะนิเทศศาสตร์
วิทยาลัยกรุงเทพฯ รอยกำลังวิ่งไล่สาว ๆ และ ลูกรักบี้อยู่ที่นั่น

ด้วยความสามารถหลาย ๆ อย่าง
บวกกันนั่นเอง รอยจึงพาร่างอัน
ไม่ค่อยจะสมส่วนนักคือ ตัวโต
หัวเล็ก ขาใหญ่ ตะลุยไปทั่วใน
วงการรักบี้นักเรียน

ชื่อ นริติศัย สุวรรณกุล 4351

เกิด 20 มี.ค.06

เข้า ชั้น 17พ.ค. 19 ป.7 ผบก

ที่อยู่ วชิราวุธวิทยาลัย คณะผู้บังคับการ อ.ดุสิต กรุงเทพฯ

โทร. 4246363 (บ้าน)

ปัจจุบันศึกษา วชิราวุธวิทยาลัย

วชิราวุธ'54

“สุราษฎร์” เป็นชื่อเพื่อน ๆ น้อง ๆ เรียกกันติดปากตั้งแต่เข้ามาอยู่ในวชิราวุธ เป็นชื่อที่เรียกตามจังหวัดที่สุราษฎร์อยู่ สุราษฎร์ดูในสายตาเพื่อนจะเป็นบุคคลที่รักสงบพอควร แต่สำหรับน้อง ๆ ในคณะแล้วสุราษฎร์เป็นหัวโจกคนหนึ่งเหมือนกัน ซึ่งเข้าไปคลุกคลีกับน้องชาวสี่ฟ้า คือ เป็นการดูแลสอดส่องของหัวหน้าคนนี่ จึงได้คร่ำเคร่งมากเกี่ยวกับทุกขสขของน้อง ๆ ทำให้สุราษฎร์พลาดทำต้องเรียน ม.ศ. 4 ซ้ำจึงได้เป็นหัวหน้าปกครองน้อง ๆ ถึง 2 ปี ตามลักษณะที่รุ่นน้องกล้า ๆ กลัว ๆ กับสุราษฎร์ บางคนไม่กล้าทำผิดเพราะกลัวเจ้าตัวเอี้ยขึ้นชั้นมาตอนไหนก็ไม่รู้

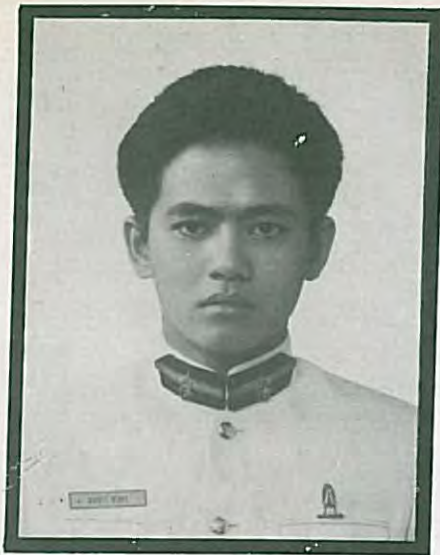
ด้านการเรียน อย่างที่ทราบกันว่า การสอบ EN นั้น เราต้องใช้ความรู้ทั้ง ม.ศ. 4, 5 เพราะฉะนั้นเมื่อหมดคอร์ส ม.ศ. 4 ในปีแรก เจ้าตัวบอกว่าไม่เข้าใจในวิชาสุศึกษาที่หน้าที่พักเมือง จึงต้องเดินย้อนหลังกลับไปเริ่มต้นใหม่ แต่ก็ได้ชักชวนเพื่อน ๆ สำเร็จได้ 2 - 3 คน

ด้านการศึกษา สุราษฎร์เป็นนักกีฬาตัวฉกาจที่มีฝีมืออย่างยิ่ง เล่นกีฬาทุกชนิดที่มีอยู่ในโรงเรียนได้เกือบหมด และที่เลื่องลือมากก็คือ ได้รับเลือกเป็น NUMBER — 8 ของรักบี้ทีมโรงเรียน ซึ่งโชว์ฝีมือ (เหยียบ) จนกองหน้าที่มีอื่นเข้าไม่ติดมาแล้ว นอกเหนือจากนั้นสุราษฎร์ยังเป็นนักวิ่งที่มีความเร็วสูง เป็นตัวกรีฑาของโรงเรียนเคยได้รับเหรียญทองมาแล้วด้วย เจ้าตัวบอกว่าความสามารถอยู่ที่หุ่น ซึ่งมาตรฐาน (เข้าคณะ ผ.บ.ก. มากี่สูงเท่านี้จนจบก็คงเท่าเดิมอีก) ก็เชิญผู้ที่สนใจในรูปร่างติดต่อก็ได้นะครับยินดีอัด เอี้ย สอนให้ฟรี

ด้านดนตรี สุราษฎร์ เป็นนักเป่าทรัมเป็ต ตัวสำคัญของวงโยธวาทิต เคยเป่ามาแล้วหลายงาน แต่ด้วยทำเป่าอันพิลึกกึกกือของสุราษฎร์ที่เจ้าตัวพยายามหามาให้เพื่อนดูไม่เข้าแบบกัน ครูสังเวียนจึงรับมอบเครื่องหมายสามารถชั้น 1 ให้ไปประดับก่อนที่โรคทำมางานนี้จะระบดไปทั้งวง แต่เรื่องที่น่าประทับใจชาว ผ.บ. (เพื่อนร่วมรุ่น) ก็คงเป็นการกินอันยิ่งใหญ่ซึ่งน่าทึ่งมาก ถ้าอยากรู้ตามเจ้าตัวเองนะ ปัจจุบันก็อยู่ที่เดิมนั้นแหละ

“สุราษฎร์” เป็นชื่อเพื่อน ๆ น้อง ๆ
เรียกกันติดปากตั้งแต่เข้ามาอยู่
ในวชิราวุธเป็นชื่อที่เรียกตามจังหวัด
ที่สุราษฎร์อยู่

ชื่อ ขจรจักร ชโลธร 3849

เกิด 3 ก.พ.06

เข้า ชั้น 17 พ.ค.15 ป.3 สร./ผบก

ที่อยู่ 42 หมู่ 7 ต.บางจักร อ.วิเศษชัยชาญ อ่างทอง
1458 ถนนทรงวาด อ.สัมพันธวงศ์ กรุงเทพฯ

โทร. 2223338

ปัจจุบันศึกษา วิทยาศาสตร์ จุฬา

วชิราวุธ'54

ก่อนออกจากไฉ่เรียกกันว่า “โจ้” แต่พอฝึกเป็นตัวเพื่อน ๆ เลยรู้ว่า เป็น “จิ้งจก” จกเป็นคนแผลง ๆ ชอบทำอะไรที่มันสวนทางกับเพื่อน ๆ เสมอ ยามปกติจกจะเป็นคนพูดมาก แต่เราจะเห็นจกสงบปากสงบคำอยู่เวลาเดียว คือเวลารับประทานอาหาร เพื่อน ๆ จะไม่มีทางได้ยินเสียงพูดของจกเลย ใครนั่งโต๊ะอาหารเดียวกับจก จะเป็นเสมือนศัตรูคู่แค้นของจกทุกคน เหตุนี้เองจกจึงได้ฉายาว่า “กินไร้ญาติ” แต่เจ้าตัวบอก ว่า ความจริงไม่ได้เป็นเช่นนั้น ที่ไม่พูดเพราะเคยถูกอบรมมาว่า “ผู้ดีไม่ควรพูดคุยในขณะที่รับประทานอาหาร” ต่างหากล่ะ! จกเข้ากับเพื่อน ๆ ได้ทุกคน(ก็เหมือนกับจิ้งจกที่ปรับสีเข้ากับผาผืนนั้นแหละ) เพราะจกมักจะได้รับสิทธิพิเศษจากท่านผู้บังคับการ ให้กลับไปเรียนพิเศษที่บ้านบ่อย ๆ แม้เจ้าตัวจะไม่ค่อยชอบนัก ช่วง ม.ศ. 4 - 5 จกเป็นคนขี้สงสัยสารทนต์เห็นเพื่อน ๆ ออกอยากไม่ได้ เลยคบคิดกับ “ยาว” พลิกตำรา กับข้าวพิสดารทำ เลี้ยงเพื่อน ๆ วันละหลายมื้อ ด้านการกีฬาจกก็ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าใคร โดยเฉพาะการว่ายน้ำ ซึ่งเจ้าตัวภูมิใจนักกับการว่ายน้ำสี่เสื่อ 200 เมตร ซึ่งสามารถทำคะแนนให้คณะถึง 2 คะแนนเชียวนะ ส่วนกีฬาอื่น ๆ นั้นจกก็เล่นเกือบทุกอย่าง แต่.....เอาดีไม่ได้เลย! ทางด้านดนตรี จกมีพรสวรรค์ในด้านนี้มาก โดยเฉพาะเป่าสก็อต จกไม่ต้องให้ใครสอนเลย เพราะมีว่เอาเองทั้งนั้น จนทางโรงเรียนต้องตัดใจมอบเครื่องหมายสามารถชั้นหนึ่งไว้ ปลอบใจ เรื่องการเรียนจกอยู่ในระดับ ลุ่ม ๆ ดอน ๆ เอาตัวรอดมาได้อาศัยทฤษฎีต่าง ๆ ที่เจ้าตัวตั้งขึ้นเองทั้งนั้น ในที่สุดผลจากความหวังดีของท่านผู้บังคับการซึ่งอนุญาตให้ไปเรียนพิเศษที่บ้านบ่อย ๆ ก็ทำให้จกสามารถจบ ม.ศ. 5 ได้เป็นคนเดียวของแผนกศิลปคำนวณที่ผ่านทุกวิชาแล้ว ยังได้ไปทำอะไรแผลง ๆ ในคณะรัฐศาสตร์จุฬา

ยามปกติจกจะเป็นคนพูดมาก แต่
เราจะเห็นจกสงบปากสงบคำอยู่
เวลาเดียว คือเวลารับประทาน
อาหาร

ชื่อ กอบโชค เกยไพบูลย์ 3847

เกิด 1ก.พ.06

เข้า ชั้น 17พ.ค. 15 ป.3 สจ./ผบก

ที่อยู่ 298 ถนนอมรินทร์ อ.เมือง ราชบุรี
1498 ซอยสำเหร่ ถนนตากสิน ธนบุรี กรุงเทพฯ

โทร. 337276

ปัจจุบันศึกษา นิติศาสตร์ ราชำแหง

วชิราวุธ'54

หลานปู่ของอาจารย์วรวิทย์คนนี้ จุดมาในรั้ววชิราวุธของเราตั้งแต่ ป. 3 ที่บ้านเรียกว่า "ปู่" แต่พอมายูโรงเรียนด้วยความกวนอันเป็นเอกลักษณ์ประจำตัว จึงถูกเพื่อน ๆ เรียกว่า "ยาว", "เงย" ชื่อแรกมาจากความยึดของตัว ส่วนชื่อหลังมาจากนามสกุลประกอบกับคางที่งอกเงยผิดปกติประดุดปลาเก๋าราดพริก....

ตั้งแต่เด็กจนโต ยาวเสมอต้นเสมอปลาย เช่นการเรียนเคยเลวมาอย่างไรก็อย่างนั้นจนจบ จนอาจารย์ทุกคนอดทนระอาใจถึงกับตั้งรางวัลให้ถ้าสอบไม่ตก! ตอน ม.ศ. 5 ยาวเกือบจะไม่จบเสียแล้ว เพราะผ่านมาด้วยหน่วยกิตจากดนตรีไทยแท้ ๆ

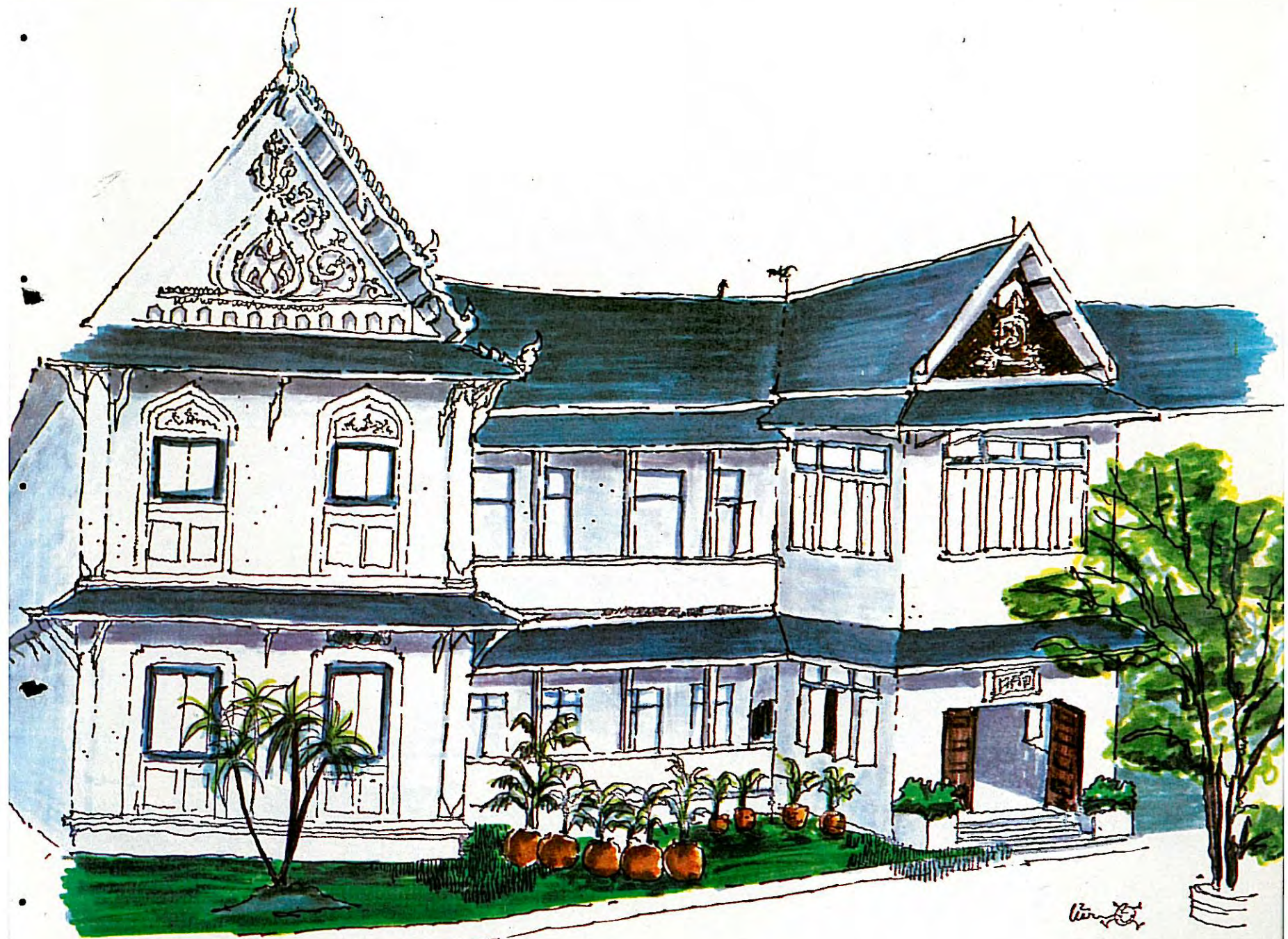
การกีฬาของยาวไม่ต้องพูดถึง เจ้าตัวบอกว่าสมัครใจที่จะเป็นปู่โสมเฝ้าเตียงดีกว่า แต่อย่างไรก็ตามเมื่อถึงคราวแข่งบาส, วอลเลย์ เพื่อน ๆ ก็ต้องขึ้นไปเชิญถึงเตียง ให้มาช่วยเหลือคณະ และยาวก็ไม่เคยทำให้ผิดหวัง โดยการแพ้มันทุกครั้งที่จะลงสนาม

การดนตรียาวเลือกที่จะเล่นวงมโหรีไทยเพื่อเชิดชูเอกลักษณ์ของชาติ ยาวเป็นคนเดียวที่ครูไม่กล้าสอน เพราะยาวเล่นตะเข้เป็นอยู่คนเดียวในโรงเรียน เป็นที่น่าเสียดใจที่ว่าตั้งแต่บัดนี้ไปจะไม่มีใครเล่นตะเข้อีกแล้ว เพราะยาวไม่ได้ถ่ายทอดวิชาให้ใครเลย บอกว่าอยากสอนใจจะขาด แต่เด็กมันไม่รักดี (ไม่รัก (เกลียด) ยาวมากกว่ามัง)

ปีสุดท้าย ยาวใช้ชีวิตอย่างคุ้มค้ำกับที่เคยโดนชีวมา โดยยึดปึกปาแก้ตั้งฮาเริ่มอย่างมีความสุข พุดถึงน้อง ๆ ถ้าจะให้ไปปึกปาแก้ละก็ ตายดีกว่า พอร์มของยาวที่เราเห็นบ่อย ๆ ก็คือ ตลกแด - ก และด้วยลักษณะแปลก ประหลาดของพุง ทำใหยาวกินไม่เลือก และที่ละเยอะ ๆ ด้วยประวัติของยาวมีอีกมากมาย หากได้ที่ไปทะเบียนประวัตินักเรียนในกองบังคับการ ปัจจุบันถามหายาวได้ที่คณะนิติศาสตร์รามคำแหง หรือไม่ก็แถว ๆ ท่าพระจันทร์โน้นนะ

เมื่อถึงคราวแข่งบาส, วอลเลย์
เพื่อน ๆ ก็ต้องขึ้นไปเชิญถึงเตียง
ให้มาช่วยเหลือคณະ และยาวก็
ไม่เคยทำให้ใครผิดหวัง โดยการ
แพ้มันทุกครั้งที่จะลงสนาม

Amey

ประวัติ

คณะดุสิต(คณะตะวันตกด้านใต้) สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ.2458 เสร็จเมื่อ พ.ศ.2459 ออกแบบ โดย นายฮิลี่ เป็นลวดลายในสมัยอยุธยา สิ้นค่าก่อสร้าง 145,000 บาท ในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 อาคารคณะดุสิตได้ถูกระเบิดลงเหลือกแต่ปีกด้านใต้ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ดำเนินการก่อสร้างในส่วนที่ถูกระเบิด เริ่มสร้างตั้งแต่ปี พ.ศ.2476 เสร็จเมื่อ พ.ศ.2505 สิ้นค่าก่อสร้าง 1,300,000 บาท และซ่อมแซมครั้งสุดท้ายเมื่อปี พ.ศ.2524 สีประจำคณะ คือสีน้ำเงิน

ดุสิต

อดีตท่านผู้กำกับคณะ

เสวกโท พระวิเศษศุภวัตร (เทศสุนทร กาญจนศัพท์)
อำมาตย์โท พระสนธิวิทยาพัฒน์(ไต้เสียง สิริสิงห)
อำมาตย์ตรี หลวงประคองวิชาสมาน (เทียบ สมุทร
ประสูติ)
อำมาตย์โท พระอนุสรณ์สรุณวัฒน์(ผิว วรรณจินดา)

ผู้กำกับคณะคนปัจจุบันคือ คุณครู อุดม รัตประจิด

นักเรียนชั้น ม.ศ.5 มีจำนวน 14 คน

หัวหน้านักเรียน

- 1) พัฒนพงษ์ เทพอารักษ์
- 2) พิมล บำรุง
- 3) กฤษณ์ เสสเวช
- 4) พรศิริ สงขกุล
- 5) พัฒนชัย ไชยโรจน์
- 6) ธนา เวชโกสินทร์
- 7) ภัคจิต สุภากิจ
- 8) ธนู เทพอารักษ์

นักเรียนทุนการศึกษา

ทุนสมาคมนักเรียนเก่าวชิราวุธวิทยาลัย
พรศิริ สงขกุล
ทุนนายกัลย์ อิศรเสนา ณ อยุธยา
พัฒนชัย ไชยโรจน์
ทุนนายจิต ฝั่งประดิษฐ์
พิมล บำรุง
ทุนนายอุดม รัตประจิด
วิวัฒน์ เหมานนท์

ประธานสมาคมและหัวหน้าแผนกต่าง ๆ

- 1) พัฒนพงษ์ เทพอารักษ์
ประธานกรรมการสมาคมกีฬา
หัวหน้าแผนกรักบี้ฟุตบอล
- 2) กฤษณ์ เสสเวช
หัวหน้าแผนกเทนนิส
- 3) พรศิริ สงขกุล
ประธานกรรมการสมาคมไต่वाที่
- 4) ธนู เทพอารักษ์
เลขาธิการสมาคมไต่वाที่

นักกีฬาทีมโรงเรียน

รักบี้ฟุตบอล
พัฒนพงษ์ เทพอารักษ์
เครื่องหมายสามารถพิเศษ
ภัคจิต สุภากิจ
เครื่องหมายกึ่งสามารถ
อนุรักษ์ เสี่ยมจิตร
กรีฑา
พัฒนพงษ์ เทพอารักษ์
เครื่องหมายสามารถสมบูรณ์
ธนู เทพอารักษ์
ว่ายน้ำ
พัฒนชัย ไชยโรจน์
เครื่องหมายสามารถสมบูรณ์
วิวัฒน์ เหมานนท์
เครื่องหมายสามารถสมบูรณ์
สควอช
กฤษณ์ เสสเวช
เครื่องหมายสามารถสมบูรณ์
เทนนิส
กฤษณ์ เสสเวช

ชื่อ พัฒนพงษ์ เทพอารักษ์ 3868

เกิด 22 ส.ค.05

เข้า ชั้น 17พ.ค. 15 ป.3 นอ/ตส

ที่อยู่ 168 ถ.สุรนารายณ์ อ.โคกสำโรง ลพบุรี
218 ซ.เจียพ็อง ตลาดยาว บางเขน กรุงเทพฯ

โทร.

ปัจจุบันศึกษา มนุษยศาสตร์ เกษตร

วชิราวุธ'54

เขียนหัวหน้าที่ใหญ่ของดูลิต บุรุษรูปหล่อจากบ้านโคก(สำโรง) เจ้าของฉายาหัวเราะเสียง (คงจะเก็บเสียงหัวเราะไว้ฟังคนเดียวมั้ง) เขียนเป็นหัวหน้าที่น้อง ๆ รักมากคนหนึ่ง เป็นคนเจ้าระเบียบ (โดยเฉพาะระเบียบแถว) ความหวังอันสูงสุดของเขียนคือ ต้องการจะเป็นรั้วของชาติ แต่โชคความไม่เข้าข้างเขียนเลย จึงทำให้เขียนยังคงอยู่กับพวกเราจนจบ (สงสัยเค้ากลัวรั้วของชาติจะเตี้ยไปเนอะ) การเรียนของเขียนอยู่ในเกณฑ์ดีพอสมควร ดังนั้นการ Entrance จึงไม่เป็นอุปสรรคสำหรับเขียนเลย (เรื่องจับจ๊อย) เขียนจึงได้พาไปอวดสาว ๆ เกษตรให้ใจแป้วเล่นซะอย่างนั้นแหละ ทางด้านกีฬาเขียนก็อ่อนหนึ่งในยุทธจักรเหมือนกัน ติดรักบี้ ทีมโรงเรียนตั้งแต่ ม.ศ. 2 พออยู่ ม.ศ.5 เลยได้เป็นหัวหน้าชุดอย่างเต็มภาคภูมิแถมยังมีเครื่องหมายสามารถพิเศษเป็นของกำนัลในความสามารถของเขียนอีกด้วย อ้อ! แล้วเขียนไม่ได้เก่งรักบี้อย่างเดียวนะ ยังมีอีกหลายอย่าง (เลือกไม่ถูกเขียนแหละ) บาสเก็ตบอล, กรีฑา เขียนติดทีมโรงเรียนมาแล้วทั้งนั้น แถมท้ายอีกหน่อย เขียนฝากปัญหามาทนายเพื่อน ๆ ว่า ปลาอะไรเอ๋อใส่แว่นได้? ใครตอบได้มีรางวัลอย่างงาม (นี่เอาตัวฝากถามมาเองจริง ๆ นะ) คติประจำตัว รักแผ่นดิน รักเกียรติศักดิ์นี้กรบไทย

ความหวังอันสูงสุดของเขียนคือ ต้องการจะเป็นรั้วของชาติ แต่ โชคความไม่เข้าข้างเขียนเลย จึงทำให้เขียนยังคงอยู่กับพวกเราจนจบ (สงสัยเค้ากลัวรั้วของชาติจะเตี้ยไปเนอะ)

ชื่อ พิมล บำรุง

เกิด 4 ส.ค. 06

เข้า ชั้น 17 พ.ค. 16 ป.4 นอ./ดส

ที่อยู่ 22/20 ลาดพร้าว 23 ถ.ลาดพร้าว บางเขน กรุงเทพฯ

โทร 5110721

ปัจจุบันศึกษา ทัศนแพทย์ศาสตร์ จุฬาฯ

วชิราวุธ'54

บุรุษร่างสูงโย่งโง๊ะ ชื่อลูกนก (ชื่อน่าเอ็นดู) นกเป็นหัวหน้าที่เอางานเอาการมากของดูลิต หน้าที่ประจำของนกคือ นำสวดมนต์บนหอประชุม ดังนั้นจะเห็นนกเสมอเวลาเป็นเวรของดูลิต และนกก็ทำหน้าที่นี้ได้ดีด้วย สมกับที่เพื่อน ๆ ไว้วางใจให้นกเป็นนักบาสตัวฉกาจของโรงเรียน และได้นำทีมฝ่าขวากหนามไปจนตรอบรองอย่างตื่นเต้น เสียหายที่ไม่ได้แชมป์ ถ้าได้แชมป์ละก้อนะจะดังกว่านี้อีกเยอะ การเรียนของนกอยู่ในระดับที่อุปเท่ห์ของโรงเรียนเซียวหละ นกตั้งความหวังว่าจะเป็นหมอ แต่พรหมลิขิตได้เล่นตลกกับนก จึงทำให้นกได้เป็นเพียงหมอฟัน (หมอฟันก็ยังดีนะ) นกเป็นเพื่อนที่นิสัยดีมากคนหนึ่ง คงเป็นเพราะเหตุนี้เพื่อน ๆ จึงรักนก. มากตอนเด็ก ๆ นกเป็นคนเงียบขรึม (จนน่ากลัว.....ว่าจะบ้า) พออยู่มา ๆ นกก็เริ่มคายพิษออกมาทีละน้อย จนคายออกมาหมดตอนปีสุดท้ายนี้แหละ

คติประจำตัว นกน้อยทำรังแต่พอตัว (แต่รังของนกตัวนี้คงจะต้องยาวมากเลย)

นกตั้งความหวังว่าจะเป็นหมอ
แต่พรหมลิขิตได้เล่นตลกกับนก
จึงทำให้นกได้เป็นเพียงหมอฟัน
เอกลักษณ์ประจำตัวอีกอย่างหนึ่ง
ของกิดคือ เสียงที่แหบต่ำกว่า
ระดับเสียงคนธรรมดา

ชื่อ กฤษณ์ เสสะเวช 4223

เกิด 5 มิ.ย.06

เข้า ชั้น 19 พ.ค. 18 ป.6 สจ./ดส

ที่อยู่ 83 ซ.เสนานิคม 1 พหลโยธิน บางเขน กรุงเทพฯ

โทร. 5790884

ปัจจุบันศึกษา เศรษฐศาสตร์ จุฬา

วชิราวุธ'54

กิดหรือเจ้าอ้วน เข้ามาอยู่ร่วมกับเราตั้งแต่ ป.6 แต่กิดสามารถทำให้เพื่อนคุ้นหน้าได้เร็ว เพราะใบหน้าที่กิดนั้นเต็มไปด้วยปัญหาของวัยรุ่นทุกคร.มิลลิเมตรเลยทีเดียว เมื่อโตขึ้นสามารถพิชิตได้สำเร็จ กิดจึงตั้งตัวเป็นผู้นำให้คำปรึกษาด้วยความงามแก่เพื่อน โดยมีเอ็นเป็นลูกคำประจำ เอกลักษณะประจำตัวอีกอย่างหนึ่งของกิดคือ เสียงที่แหบต่ำกว่าระดับเสียงคนธรรมดา ดังนั้นเวลาถึงเวรนำสวดที่ไรกิดจะพยายามพยักพยัดให้เพื่อนข้าง ๆ นำสรรเสริญพระบารมีแทน การเรียนถึงแม้จะไม่จัดอยู่ในระดับดาวรุ่งแต่กิดก็ได้ไต่จากห้อง ข. ขึ้นห้อง ก. ได้ และเรียนต่อมาเรื่อย ๆ จนถึงโปรแกรมวิทย์ตอน 4 - 5 และกิดจะเป็นคน ๆ เดียวที่สามารถสร้างปัญหาพิสดาร 108 ขึ้นมาเคียงกับเพื่อน ๆ ซึ่งใครสามารถจะอธิบายให้กิดเข้าใจได้ ต้องนับว่าเป็นยอดคน ๆ หนึ่งที่เดียว กิดเป็นผู้ก่อตั้งสมาคมหมกตัวโดยมีเอ็น (ขาเด็ม) และเหมา เป็นผู้ร่วมงาน และได้ร่วมกันสร้างทฤษฎีการท่องหนังสือที่ดูเด็ดจนเพื่อน ๆ เป็นห่วงว่าจะบ้าไปเสียก่อน แต่อย่างไรก็ตามกิดก็ประสบความสำเร็จด้านการเข้าคณะรัฐศาสตร์และบางเขนสมความตั้งใจ เวลาอยู่คณะกิดจะเป็นคนเรียบ ๆ สำหรับเพื่อน ๆ แต่สำหรับเด็ก ๆ ที่ทำผิดเฉาะในสายตาของกิดน้อยคนนัก กิดจะกลายเป็นบุคคลที่โหดร้ายที่สุดในทันที กิดจะสรรหาวิธีการทำโทษแบบแปลก ๆ จนเพื่อน ๆ งง กิดเป็นนักรักบี้ที่มีค่าตัวแพงที่สุดขนาดเล่นกันเองภายในคณะ กิดยังเรียกค่าตัวถึง 3 หมื่นกว่า ๆ ต่อแมกซ์ สำหรับค่าซ่อมแซมร่างกาย ทำให้กิดตัดสินใจไปเอาดีทางกีฬา RACKET แทน นอกจากนั้นยังได้เป็นตัวแทนของทีมชาติไทย ไปแข่งที่ฮ่องกงตั้งหนหนึ่งเลยก็ทีเดียว กิดอยู่ในวงดนตรีไทยด้วยเหมือนกัน จนปัจจุบันยังไม่มีการรู้ว่ากิดเล่นอะไรเป็น ทางด้านความรักก็ยังไม่ถึงเลยเพราะกิดบอกว่าไม่สนใจเลย แต่เรื่องของกาลเวลากิดอาจเอาแน่ไม่ได้ แต่ถึงกระนั้นเพื่อน ๆ ก็ยอมรับว่ากิดเป็นบุคคลที่เสน่ห์แรงคนหนึ่ง

เอกลักษณ์ประจำตัวอีกอย่างหนึ่งของกิดคือ

เสียงที่แหบต่ำกว่าระดับเสียงคนธรรมดา

ชื่อ พรศิริ สงขกุล 3866

เกิด 24 ต.ค.06

เข้า ชั้น 17พ.ค. 15 ป.3 สจ./คส

ที่อยู่ 143/20 จรัลสนิทวงศ์ 91 บางกอกน้อย กรุงเทพฯ

โทร. 4241496

ปัจจุบันศึกษา สถาปัตยกรรม จุฬา

วชิราวุธ'54

เก๋อ เป็นชื่อของลิงพันธุ์ใหม่ที่เกิดจากการทดลองในห้อง Lap แต่การเกิดผิดพลาดบางประการทำให้เก๋อต้องใส่แว่นสายตาตั้งแต่ยังเล็ก ๆ จนกระทั่งบัดนี้ ฮ้า.....อะไรนะ.....อ้อ เดี่ยวนี้ใส่คอนแทคเลนส์แล้วเหอ (ก๊าวหน้าทันสมัย) ตอนเด็ก ๆ เก๋ออยากเป็น Superman เลยวิ่งไปขวารถแท็กซี่ แต่รถแท็กซี่ไม่ยอมเล่นด้วย เก๋อจึงต้องไปนอนอยู่ที่โรงพยาบาล (เกือบเสร็จไป) อาจจะเป็นเพราะสาเหตุนี้เอง หลังจากเก๋อกลับมาจากโรงพยาบาลแล้ว เก๋อสอบได้ที่ 1 มาโดยตลอด มาเมื่อตอนอยู่ ม.ศ. 4 - 5 นี้เอง เก๋อเลยยอมให้คนอื่นได้ที่ 1 มั้ง การเรียนของเก๋อจัดได้ว่ายอดเยี่ยมมาก Entrance จึงเป็นเรื่องธรรมดาสำหรับเก๋อ เก๋ออยากสร้างบ้านให้เพื่อนอยู่ เก๋อเลยเลือกเรียนสถาปัตย์ และก็สมหวังเสียด้วยชิ ตอนนี่เก๋อขับรถมหาสนุกวนรอบ ๆ จุฬา 3 รอบทุกเช้า เก๋อบอกว่าสักวันเก๋อจะต้องพบดอกไม้ที่เคยใฝ่ฝันมานาน จนตอนนี้เก๋อวนจนรถจะพังแล้วก็ยังไม่เจอ พยายามต่อไปเถอะเพื่อน คงจะมีวันสำหรับเพื่อนเราคนนี่มั้งแหละ ทางด้านดนตรีเก๋อเป็นทรมเป็ตตัวยงของโรงเรียน นอกจากนี้เก๋อยังมีเสียงอันไพเราะอีกด้วย ดังนั้นเราจะเห็นเก๋อร้องเพลงเป็นประจำเวลามีงานที่โรงเรียน คติประจำตัว รักแท้ แต่แพ้แดด

ตอนเด็ก ๆ เก๋ออยากเป็นซูเปอร์แมนเลยวิ่งไปขวารถแท็กซี่ แต่รถแท็กซี่ไม่ยอมเล่นด้วย เก๋อจึงต้องไปนอนอยู่ที่โรงพยาบาล เกือบเสร็จไป)

ชื่อ พัฒนชัย ไชยโรจน์ 3867

เกิด 6 มิ.ย.06

เข้า ชั้น 17 พ.ค. 15 ป.3 นอ./ดส

ที่อยู่ 87/6 ซ.ทิมแลนด์ ถ.งามวงศ์วาน อ.เมือง นนทบุรี

โทร. 5883669

ปัจจุบันศึกษา สถาปัตยกรรม จุฬาฯ

วชิราวุธ'54

ถ้าถามกันว่าใครยิ้มได้น่ารักที่สุดในรุ่นคงไม่พ้น “เป้” ผู้ซึ่งมีรอยยิ้มที่ประทับใจไปด้วยสีดำ ทำให้เป้เก็บไปอีกแบบ ซึ่งเจ้าตัวบอกว่าเป็นการผิดพลาดจากการเสพยา

เป้ เป็นเด็กที่เรียบร้อยมาตั้งแต่เด็กถึงแม่โตขึ้น เป้ก็ยังคงเส้นคงว่าในสายตาของครูทำให้เป้ได้รับทุนพระยากระรตราชาจนเพื่อน ๆ อิจฉา ส่วนทางด้านการศึกษาเป้จัดอยู่ในระดับแนวหน้าอยู่ห้อง ก. มาตลอด ยังได้ทุนจากคณะตอนอยู่ 4 - 5 ด้วย จึงไม่เป็นปัญหาที่เป้จะสอบเข้าสถาปัตย์ จุฬาได้ตามความต้องการ

ในยามปกติเป้จะเป็นคนธรรมดาสำหรับเพื่อน ๆ แต่เมื่อใดที่ประจัญหน้ากับเป้บนโต๊ะอาหารหรือตามสถานที่ที่มีอาหาร เป้จะกลายเป็นปีศาจหลอกหลอนให้ทุกคนงมยด้วยลีลาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการใช้ช้อนหรือใช้มือเป้ทำได้คล่องมากทีเดียว จนเพื่อน ๆ มอบฉายา “เป้สามหม้อ” ให้เป็นรางวัล เวลาหิวเป้จะเปรียบเสมือนซูเปอร์แมนโดนแร่คริปตัล ทำให้ประสบอุบัติเหตุลื่นหกหล่มระหว่างทางไปห้องอาหาร (น่าสงสารมากเนอะ) ฉายาอีกอย่างที่เป้ยอมรับคือ “พรายน้ำ” เพราะเป็นนักว่ายน้ำตัวงมเลย เป้เคยเข้าแข่งขันกีฬาว่ายน้ำหลายครั้ง และชนะจนตัวเองบ่นเบื่อ แลเมเป้ยังเคยเป็นถึงแชมป์ประเทศไทยเชียวนะ (กรรมการจับฉลากให้) นอกจากว่ายน้ำยังตีศควอชที่มโรงเรียนอีกด้วย เป้มักจะทำหน้างั้น ๆ เวลาเพื่อน ๆ คุยกันถึงเรื่องการเล่นรักบี้ สอบถามไปมาได้ความว่าเป้ยังเข้าไม่ถึงกีฬาประเภทนี้ จึงขอจัดเป้เป็นสิ่งที่ประหลาดประจำรุ่น เป้ทำตัวให้เพื่อน ๆ รักด้วยการบรรจอาหารกระป๋องและขนมประเภทต่าง ๆ ไว้ในโต๊ะที่ลือลือแจอย่างดี จึงทำให้เป้มักจะเจอคำถามซ้ำ ๆ กันอยู่เสมอ เช่น มีขนมไหม ขอขนมกินบ้าง เป้! ปลากระป๋อง ฯลฯ และอีกสิ่งหนึ่งที่เป้เจริญรอยตามพี่ คือการดำเนินอาชีพหม้อต้จําหน่ายนอกไปสั่งหม้อ แต่เป้ดันพี้ยนมาก ระยะ 2 - 3 ปีหลัง เลยแหกคอกไม่ EN หม้อตามพี่ชาย

แต่เมื่อใดที่ประจัญหน้ากับเป้บน
โต๊ะอาหาร หรือตามสถานที่ที่มี
อาหาร เป้จะกลายเป็นปีศาจ

ชื่อ ธนา เวสโกสิทธิ์ 3859

เกิด 24 ก.ค. 06

เข้า ชั้น 17 พ.ค. 15 ป.3-สจ/ดส

ที่อยู่ 79 สนามกอล์ฟเทพกรีฑา หัวหมาก บางกะปิ กรุงเทพฯ

โทร. 3778637

ปัจจุบันศึกษา นิติศาสตร์ จุฬา

วชิราวุธ'54

“ต่อ” เป็นชื่อทางบ้านตั้งให้ แต่เพื่อนเห็นว่าน่ารักเกินตัว จึงเรียกว่า “เวส” (ชื่อเต็ม : เวสอาเขตเปสตันยีศรีสยาม นามกระต๊องเรื่อง.....ติ) “เวส” เป็นบุรุษหนุ่มร่างอวบอัดประกอบด้วยใบหน้าที่สุดโตบสนศิริษะที่ใหญ่โต มี “นู” คนเดียวที่พอจะประกบได้ ทำให้เวสเป็นคู่ LOVE กับนู และจะหาเรื่องทะเลาะกันอยู่เรื่อย (ทะเลาะแบบเด็ก ๆ) การเรียนของเวสอยู่ในระดับพอจะกิน เวสจึงได้เข้าไปผุดลุกผุดนั่งได้โดยไม่ลำบากในคณะนิติศาสตร์ : จุฬาฯ ทั้งที่คิดว่าพลาดหวังไปแล้ว แต่เวสแอบกระซิบว่าไสยศาสตร์ช่วยเราได้ (ยังวิ่งกับนไม่ครบเลขนะเพื่อน) นอกจากเวสชอบ SHOW OFF เวสจึงไปชมขูครูสังเวียนให้มอบตำแหน่งดรัมเมเยอร์มือหนึ่งวงโยธวาทิตให้ ทำให้เวสมีงาน เวสจะแอบกระซิบอีกหนึ่งหนว่ากูได้แจ๊คอีกแล้ว การกีฬาของเวสนั้นไม่น้อยหน้าเลยทีเดียว “เวส” สามารถเล่นรักบี้ได้ระดับทีมโรงเรียน แต่เวสคิดว่าโรงเรียนไม่ต้องการ เลยลาออกซะยังงั้น นอกจากนั้นเวสยังสร้างความฮือฮาในวงการวอลเลย์บอลด้วยการตบลูกแบ็คแฮนด์ ช่วยให้ตุลิตเป็นแชมป์มาแล้ว เวสมีข้อเสียอยู่อย่างเดียวคือ สามารถทำให้สาวหลงได้แต่ไม่ยอมรัก เนื่องจากเวสมีหนึ่งในดวงใจเสียแล้ว (SWEET + ที่สุด)

“เวส” เป็นบุรุษหนุ่มร่างอวบอัด
ประกอบด้วยใบหน้าที่สุดโตบสน
ศิริษะที่ใหญ่โต

ชื่อ อรุรักษ์ เสี่ยมจิตร 3880

เกิด 5 มี.ค.06

เข้า ชั้น 17 พ.ค. 15 ป.3 สจ/ตส

ที่อยู่ 35 ถ.ศรีสำโรง อ.โคกสำโรง ลพบุรี

โทร.

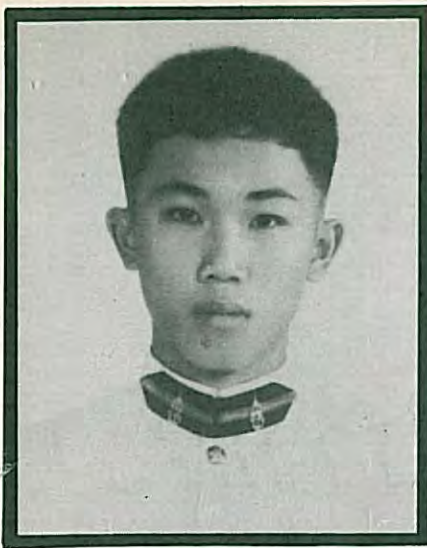
ปัจจุบันศึกษา เศรษฐศาสตร์ จุฬา

วชิราวุธ'54

ต้อง, ดั่งต้อง คือชื่อของเขา ต้องเป็นคนมีอารมณ์ขันมาก พวกเราฟังได้ยินเสียงหัวเราะของต้องบ่อย ๆ (แต่ตอนที่ต้องหัวเราะต้องไม่เคยลืมตาเลย) ต้อง เป็นแฟนของบ๊อทเทิลมาก ถึงขนาดพอบอกออกไปแล้วค่อย ๆ ลงทุนไว้ผมทรงเดียวกับบ๊อทเทิลเลย เขียวแหละ (แต่กลับกลายเป็นคล้ายเตอดดอกสะเดามากกว่าแฮะ) การเรียนของต้องอยู่ในเกณฑ์ดีมาก เพราะต้องเป็นที่หนึ่งของศิลป์คำนวณ ก่อน Entrance อยากเรียนเศรษฐ์ จุฬา ฯลฯ ดังนั้นต้องจึงมุ่งมั่นจะได้ตั้งใจหวัง ต้องเป็นคนรักเพื่อนมาก ต้องบอกว่าเพื่อนมีค่ามากกว่าสิ่งใด ๆ ในโลกนี้เขียวแหละ (จริงหรือจ๊ะ) ต้องเป็นคนที่รักแท้ ถึงกับนั่งรถไฟสายใต้ไปยะลาคนเดียวก็เคยมาแล้ว การกีฬาของต้องก็ไม่เบาทีเดียว ต้องเป็นสคูเตอร์ของโรงเรียน พอบอกไปต้องยังสุดต่อให้จุฬาฯอีกนะ ขนาดตอน Entrance ขาของต้องยังสุดควี่วาดยุ่งไปหมด (เป็นเอามากนะเนี่ย)ต้องนี่เคยเป็นทริ้มเปิดตัวสำคัญของวงโยธวาทิตมาแล้ว คติประจำตัว รักดีห้ามจั่ว รักชั่วเข็นครกขึ้นภูเขา

ต้องเป็นคนรักเพื่อนมาก ต้อง
บอกว่าเพื่อนมีค่ามากกว่าสิ่งใด ๆ
ในโลกนี้เขียวแหละ

ชื่อ วิวัฒน์ เหมานนท์ 4016

เกิด 14ต.ค.07

เข้า ชั้น 17 พ.ค. 16 ป.4 นอ./ดส

ที่อยู่ 64 ซ.ปทุมวิถี สุขุมวิท 101 กรุงเทพฯ

โทร. 3111843

ปัจจุบันศึกษา แพทย์ศาสตร์ จุฬา

วชิราวุธ'54

“เหมา” เป็นบุคคลผู้หนึ่งที่พยายามทำตัวเป็นนักวิทยาศาสตร์เด่น ๆ คนหนึ่งแต่ยังไม่สามารถจำแนกได้ว่าเหมา เหมือนใคร เพราะเท่าที่ทราบไม่มีนักวิทยาศาสตร์ท่านใด มีรูปร่างเตี้ย แต่มีหัวที่โตผิวด้านอย่างเหมา

“เหมา” จะเป็นคู่หูกับเขียนตอนท่องหนังสือ มักชวนกันไปท่องสองต่อสอง จนเพื่อน ๆ คิดว่ามีลับลมคมใน ทั้งสองจะร่วมกันสร้างซุ้มวิชาตามห้องนอนต่าง ๆ และยึดพื้นที่เหล่านั้นเป็นคอนโดมิเนียมส่วนตัวเลย ทำให้ไม่ต้องสงสัยว่าทำไมเหมาจึงเปรียบเสมือนคอมพิวเตอร์ (ที่ค่อนข้างรวน) ของพวกเพื่อน ๆ เลยทีเดียว

“เหมา” เป็นบุคคลที่ทำให้เพื่อน ๆ ต้องพิจารณาตัวเองว่าตัวพร้อมจะสอบ Entrance หรือไม่ด้วยคำพูดว่า “ไอ้.....! กูไม่มีหนังสือจะดูแล้วหละ” ในเวลา 2 เดือนก่อนสอบ (สงสัยหนังสือแค่ 4 - 5 ตู้น้อยเนอะ) นอกจากการเรียนที่หนักแล้ว เหมายังมีลีลาการกินอาหารที่หนักอีกผู้หนึ่ง เพราะเหมาจะพยายามใช้สายตา (เปลือกตาด้านขวาต่างหาก) จ้องมองเพื่อนอย่างกลับกลอกไปมา จนเพื่อนกลัว แถมวิธีนี้ใช้ได้ผลด้วยในการช่วยให้คนงานเติมกับข้าวใหม่ (แต่ต้องถอยไปตั้งหลัก 4 - 5 ก้าวเพื่อจ้องดูเพื่อความแน่ใจ) เหมมาเป็นนักดนตรีตัวฉกาจคนหนึ่ง เหมสามารถสีไวโอลินกลม่อฝูง.....ได้อย่างไพเราะเพราะพริ้ง จนฝูง....หลับกันไปเป็นทิวแถว ด้วยความสามารถนี้เอง ทำให้เหมารับตำแหน่งหัวหน้าวงจุลศรียังค์ไปในที่สุด เหมามีความสามารถทางกีฬาว่ายน้ำมาก ตอนเด็ก ๆ เคยแข่งทีมชาติมาแล้ว แต่พอโตขึ้นเหมาชักหันเหจากการกีฬาไปหมกกับตำรา ทำให้เด็ก ๆ ไม่ค่อยจะเห็นเหมาเวลาที่กีฬามากนัก ปัจจุบันเหมาไปสร้างชื่อเสียงทางด้านการเรียนอยู่ในคณะแพทยศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

“ไอ้.....! กูไม่มีหนังสือจะดูแล้วหละ”

ชื่อ ภาณุ พรหมมาลี 4012

เกิด 21 ต.ค.06

เข้า ชั้น 17 พ.ค. 15 ป.4 สจ./ดส

ที่อยู่ 35 ซ.อินทามระ 8 ถ.สุทธิสาร กรุงเทพฯ

โทร. 2794122

ปัจจุบันศึกษา บัณฑิต จุฬา

วชิราวุธ'54

เมื่อเห็นชื่อสกุลเพื่อนคนนี้แล้วทำให้นึกถึงนักร้องคนหนึ่ง แต่เมื่อลองสอบถามกับเจ้าตัวแล้วได้คำตอบว่า “ทำไมวะคนนามสกุลเหมือนกันหนักกะโหลกมึงเหรออ ” ทำให้ยุติคำถามได้โดยปริยาย

“ต็อก” หรือสุดหล่อประจำคณะดุสิตเป็นร่างอันสูง (ก็ไม่มากเท่าไร) ประดับด้วยโบหน้าที่ลอกเอาเค้าหน้าของดาราระมาณ 70 คนครึ่งไว้ในหน้าเดียว ด้วยเหตุนี้ต็อกจึงมีขวัญใจมาเกาะเกาะ ล่าชนมนมเนยพลอยให้เพื่อน ๆ สบายท้องไปด้วยเกือบทุกวัน สมัยต็อกเป็นเด็กต็อกเป็นเด็กที่น่ารักมากแต่พอเริ่มเข้า ม.ศ. 3 ต็อกแตกเนื้อหนุ่มแรงไปหน่อย ทำให้ต็อกทะเล็งพรวดกลายเป็นหนุ่มอย่างรวดเร็ว ทำให้ระยะนั้นต็อกรับจ.ม.ไม่เว้นประกะอบกับเสน่ห์ของต็อก ต็อกจึงเป็นที่ต้องตาของสาวน้อยและสาวใหญ่ตอนต็อกอยู่ ม.ศ. 4 ต็อกคือความหวังของเพื่อน ๆ ร่วมกับเย็น กับข้าวมือเย็นมือไฉ่ ถ้าเพื่อน ๆ เห็นต็อกรวบซ้อนภายใน 5 นาที พร้อมกับทำปากขมุบขมิบลาดหน้าไฉ้มะจะกลายเป็นอาหารเย็นของเพื่อน ๆ ภายในเวลา 1 ช.ม. การเรียนของต็อกอยู่ในระดับปานกลาง แต่ต็อกก็ประสบความสำเร็จในการเข้าบัญชีจุฬาฯ ถึงแม้ก่อนสอบ 3 เดือนต็อกชอบไปปหมกอย่างอื่นมากกว่าตำรา ก็พาที่ต็อกถนัดเมื่ออยู่ 4 - 5 วิทย์คือการวิดิบารี ซึ่งทำจากการเลื่อนเตียงมาใกล้กัน เพราะต็อกว่าก็พาอย่างอื่นทำให้ร่างกายของต็อกเสียรูปทรงไป เต็มใจไม่หล่อ

ถ้าเพื่อน ๆ เห็นต็อกรวบซ้อนภายใน 5 นาที พร้อมกับทำปากขมุบขมิบลาดหน้าไฉ้มะจะกลายเป็นอาหารเย็นของเพื่อน ๆ ภายในเวลา 1 ช.ม.

ชื่อ สุทธิชัย วงศ์วานิช 4152

เกิด 23 ก.พ.07

เข้า ชั้น 20 พ.ค.17 ป.5 นอ./ดส

ที่อยู่ 1261/5 - 6 ถ.โชคชัย อ.โพธาราม ราชบุรี

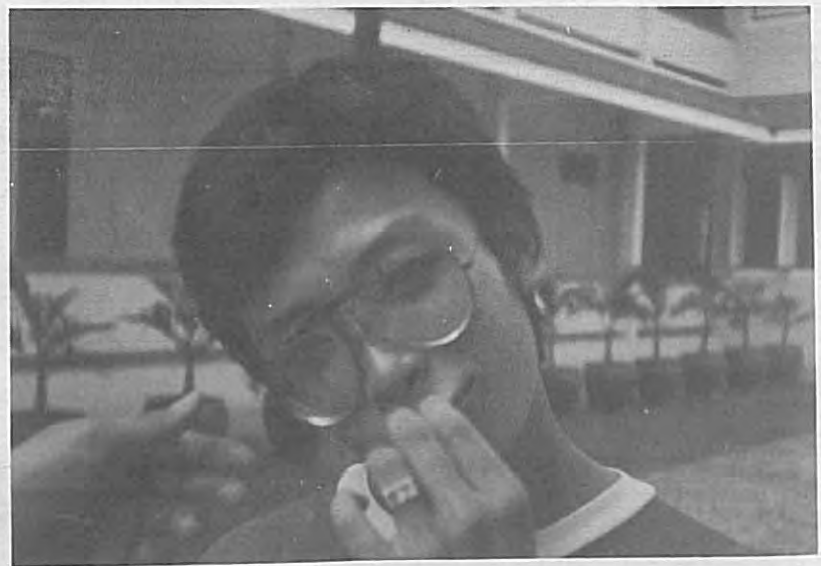
โทร.

ปัจจุบันศึกษา สถาปัตยกรรม ศิลปากร

วชิราวุธ'54

แฉ่ หนูน้อยตัวเล็กของดุสิต ผู้มีลีลาอ่อนเท้าที่สุดในรุ่น พวกเราจึงช่วยสงเคราะห์ให้แฉ่ ทุกครั้งที่แฉ่ขอร้องมา (เรื่องลับๆ) แฉ่มีพรสวรรค์ในการรบกวน ช่วยจนเพื่อน ๆ ให้มาทำร้ายอยู่เนื่อง ๆ (หนี้ชอบ) การเรียนของแฉ่เน้นว่ายอดเหมือนกันนะเจ้า เรียนวิทย์ 7 สามารถปรับตัวเข้ากับสื่อ สิ่ง กระทั่ง แรต ไปอย่างยอดเยี่ยม จึงทำให้แฉ่ไม่มีปัญหาในการ Entrance แฉ่จึงได้เข้าไปอ่านเท้าศิลปากร ในคณะสถาปัตย์อย่างสบายมาก แฉ่เคยมีปัญหาทางด้านความรัก แฉ่บอกว่ามันเศร้า เหตุเกิดในร้านไอติม (ใจเย็นไว้เพื่อน) การกีฬาของแฉ่ก็ไม่เบา เสียหายที่เจ้าตัวเล็กไปหน่อยเลยทำให้ถูกพวกโต ๆ กลั่นแกล้งเสมอ แฉ่เป็นนักวอลเลย์บอลของคณะมาแต่หนุ่ม ฝีมือจึงจัดจ้านมาก แฉ่เป็น 1 ในดุสิตที่ได้แชมป์รุ่นใหญ่ ด้านดนตรีแฉ่บอกไม่ค่อยสนหัด แฉ่ไม่ค่อยชอบเพลงประเภทรุนแรงแล้วเลย (หันมามาเล่นดนตรีไทย แฉ่บอกว่ามันคลาสสิกกว่ากันเยอะ) คติ เล็กแต่ตัว กลัวอะไร

ผู้มีลีลาอ่อนเท้าที่สุดในรุ่น พวก
เราจึงช่วยสงเคราะห์ให้แฉ่ ทุก
ครั้งที่แฉ่ขอร้องมา

ชื่อ รัชต์ ชาทะวราหะ 3873

เกิด 21 ต.ค.07

เข้า ชั้น 17 พ.ค.15 ป.3 สจ./ดส

ที่อยู่ 26 ซ.อารีสัมพันธ์ 6 ถ.พหลโยธิน พญาไท กรุงเทพฯ

โทร. 2785498

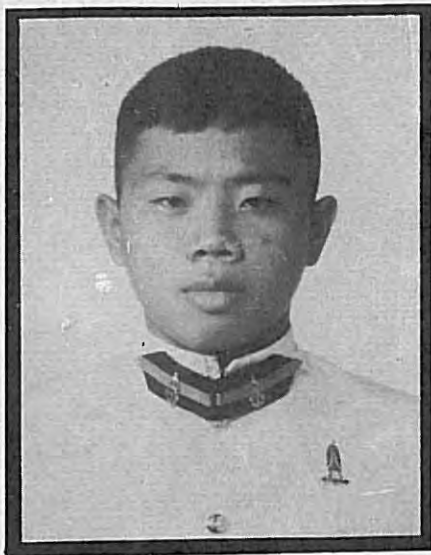
ปัจจุบันศึกษา วิทยาลัยการค้า

วชิราวุธ'54

หมูคือชื่อที่ได้รับมรดกตกทอดมาจากพี่ชาย ชื่อเล่นจริงของหมูนั้นแท้ที่จริงแล้วมาก ทางบ้านเรียกหมูว่า เอ็ด จึงทำให้คำจำกัดความได้ว่า สิบเอ็ด (จากการที่หมูมีนิ้วเท้า 11 นิ้วนี้เอง แต่ตอนนี้หมูได้เอาอีโต้ตัดออกเหลือ 10 นิ้ว เหมือนชาวบ้านเขา) หมูเป็นบุรุษขี้มียากของรุ่น นานๆ ที่พวกเราจึงจะเห็นรอยยิ้มของหมูสักที วันไหนที่หมูเผลอยิ้มออกมา โลกทั้งโลกจะสดใส ร่าเริงตามไปด้วยเลยแหละ (ถึงขนาดนั้นเชียว) ยามว่างของหมู หมูจะใช้เวลาทำรองเท้าหนังยางเสมอ หมูบอกว่าคนเราหล่อไม่หล่อก็อยู่ที่รองเท้านี้แหละ ดังนั้นรองเท้าจึงรับกับใบหน้าของเจ้าของดีเยี่ยม การเรียนของหมูไปทางควรจะได้ เพราะหมูขยันท่องหนังสือทุกประเภท (โดยเฉพาะหนังสือจีน) หมูผิดหวังกับการ Entrance หมูจึงเลือกเรียนไปทางหอการค้า โดยหวังว่าหมูจะเป็นอาสาสมัครใหญ่ในเมืองไทยแน่ ๆ เลย การกีฬาที่หมูชอบวอลเลย์ที่สุด หมูมีลีลาการรับลูกตบโดยไม่ต้องใช้มือ แต่ใช้ใบหน้าแทน รองจากวอลเลย์พวกเราเจอกับหมูได้ที่คอร์ตสควอช (แต่ไม่ได้ตีสควอชหรอกนะ ไปนั่งดูเขาตีเย็นสบายดีจะ คติประจำตัว รำไม่ดี หมูไม่กินนะจ๊ะ

หมูบอกว่าคนเราหล่อไม่หล่อก็อยู่ที่รองเท้านี้แหละ ดังนั้นรองเท้าจึงรับกับใบหน้าของเจ้าของดีเยี่ยม

ชื่อ ณัฐพงศ์ ทวีพย์เย็น

เกิด 15 เม.ย.06

เข้า ชั้น 17 พ.ค.16 ป.4 สจ./ดส

ที่อยู่ 23/1 ต.ท่าเรือ อ.ท่ามะกา กาญจนบุรี
ดอนเมือง กรุงเทพฯ

โทร. 5286201

ปัจจุบันศึกษา รัฏศาสตร์ จุฬา

วชิราวุธ'54

“ทวีพย์เย็น” ภายหลังเรียกย่อ ๆ ว่า “เย็น” บุคคลเจ้าปัญหาที่เพื่อน ๆ เอื่อมระอา โดยเฉพาะปัญหาทางด้านเพศตรงข้าม เย็นจะซุกขึ้นมาถามเพื่อน ๆ ได้ตลอดเวลา

“เย็น” เป็นคนที่มีมนุษยสัมพันธ์ดีเยี่ยมคนหนึ่ง แต่ชอบแกล้งโกรธกับเพื่อนเป็นปี เพื่อลองใจกัน ไม่เชื่อถามแจ้กับหมูดู ปี ม.ศ. 4 เป็นปีที่เย็นรุ่งโรจน์มาก เย็นซันต์สัญญา กับตอกสร้างปฏิบัติการลือลั่น 7 วันติดต่อกัน วันละ 2 รอบ จนทำให้ราชวัตรและประตุน้ำเป็น ที่เล่นเล็ก ๆ ชื่นนำที่เดียว

แต่พอเย็นก้าวขึ้นสู่ม.ศ. 5 เย็นเริ่มมีความคิดว่า ตัวเองเสเพลจึงหันเหเข้ากับหนังสืออย่างจริงจัง เย็นจะใช้กาแฟเปล่า ๆ ซ้อนใหญ่ 1 ซ้อนต่อการดูหนังสือ 1 คิน เจ้าตัวบอกว่า เป็นสูตรลับของตัวเอง (เอา SYEAK มาแลกก็ไม่ยอม)

“เย็น” เป็นคนที่กลัวฤดูฝนมากที่สุดในรุ่น เนื่องจากโรคร้ายบางอย่างยังคงคุกคามอยู่ไม่ยอมเลิกกรา เย็นจึงหวาดผวาทุกครั้งที่สัตว์เลี้ยงของเย็นเปียกปอน

ชีวิตทางการศึกษาของเย็นรุ่งโรจน์มากที่สุด เพราะว่าเย็นได้แต่นั่งเฝ้าศึกษาทฤษฎีอยู่ข้างสนามอย่างซ้ำของ เวลา กีฬาเย็นจะรีบกุ๊กก๊อเปลี่ยนจากชุดนักเรียนเป็นชุดผ้าขาวม้าผืนเดียวนั่งดูหนังสือเงียบ ๆ จึงไม่แปลกใจที่คณะรัฏศาสตร์จุฬาฯ อ้าแขนรับเย็นอย่างเต็มใจ อ้อ! อีกอย่างหนึ่งที่ขาดไม่ได้เย็นจะติดอันดับท็อปเทนของชายชอบสนุกในคณะที่เดียวเชียว

บุคคลจเจ้าปัญหาที่เพื่อน ๆ เอื่อม
ระอา โดยเฉพาะปัญหาทางด้าน
เพศตรงข้าม เย็นจะซุกขึ้นมาถาม
เพื่อน ๆ ได้ตลอดเวลา

ชื่อ ทศพร ลีลาสัย 3956

เกิด 5 มี.ค.06

เข้า ชั้น 17 พ.ค.15 ป.4 นอ./จล

ที่อยู่ 1156/6 ถ.นครไชยศรี อ.คูสิต กรุงเทพฯ

โทร. 2414469, 2413514

ปัจจุบันศึกษา นิติศาสตร์ รามคำแหง

วชิราวุธ'54

“ทศ” เป็นชื่อเรียกสั้น ๆ จากเพื่อน ๆ พี่ ๆ และก็น้อง ๆ ทุกคน ทศเข้ามาอยู่ใน ร.ร. ตั้งแต่ ป. 4 และได้ย้ายมาอยู่ที่คณะจิตรลดาณานทีเดียว ฉะนั้นตำแหน่งหัวหน้าคณะจึงตกอยู่แก่ทศเสีย 2 ปี ซึ่งทศก็ได้ทำหน้าที่อย่างสมบูรณ์แบบที่สุด ทศเป็นคนใจดี แต่บางทีก็.....ใจน้อยอย่างน่าสงสารเหมือนกัน ทศเป็นที่พึ่งของเพื่อน ๆ และน้อง ๆ ทศมักจะชอบเล่นกับน้อง ๆ บางคนเสมอ การเล่นของทศจะมีทุกรสชาติ.....อ่อนหวาน.....นุ่มนวล.....รุนแรง.....และก็เจ็บปวด ส่วนมากทศจะเลือกเล่นกับเด็กที่ตัวสูงเท่าทศทุกคน เพราะว่า.....มีเด็กส่วนน้อยที่เตี้ยกว่าทศ แต่เวลาที่ทศอยู่กับเพื่อน ทศจะวางตัวเป็นผู้ใหญ่น่าเชื่อถือมาก การงานทุกอย่างทศจะทำอย่างเรียบร้อยแทบไม่มีที่ติ (ยกเว้นการบ้าน.....แทบไม่เคยทำ) ทศเอาใจใส่มากโดยเฉพาะเรื่องการศึกษา ยิ่งเวลาสอนก็พาเด็ก.....ทศจะทุ่มเททั้งกายและใจ, เงิน เพื่อที่จะให้เด็กแข็งแรงและก็แข็งแรง แต่บางทีก็แกร่งจนเหลวเป๋วไปเลยก็มี (รวมทั้งตัวทศเอง) ทศเป็นคนที่มีความสามารถสูง มีความอดทนมาก ทศเป็นนักกรีฑาที่ม ร.ร. ตั้งแต่เข้า.....จนออกจาก ร.ร. ตอนเด็กทศเคยเป็นนักวิ่งระยะสั้นแต่ทศบ่นว่ามันสั้นไป เลยหันมาวิ่งทางไกลแทน ทางที่ทศชำนาญมากก็คือ 1,500 ซึ่งทศทำชื่อเสียงทั้งภายในและนอก ร.ร. ในถนนสายนี้จนนับครั้งไม่ถ้วน ในที่สุดเพื่อน ๆ ก็มอบตำแหน่งประธานกรีฑาแก่ทศ นอกจากนี้ทศยังเป็นนักกรีฑาที่ม ร.ร. ที่ได้รับเครื่องสามารถมาแล้ว ถึงแม้ทศจะเป็นมะขามข่อยเดียว แต่ทศก็ใจสู้และช่วยเหลือทีมได้อย่างมาก เพราะทศวิ่งได้ตลอดเกมไม่รู้จักเหนื่อย ส่วนดนตรีนั้น.....ทศมีความสามารถมากเล่นได้ทั้งวงโย, วงปี่, วงจุลว.....ถ้าวันไหนทศพอใจเล่นวงไหนก็จะไปเล่นวงนั้น ซึ่งส่วนมากจะเป็นวงปี่ (เพราะใช้แรงเยอะดี) และด้านช่วยเหลือ ร.ร. ทศก็เคยรับพระราชทานรางวัลมาแล้วรวมทั้งรับพระราชทานทุนฯ ด้วยงานอดิเรกทศนั้นก็คือ ถ่ายรูป ไม่ว่า.....รูปเพื่อน.....รูปวิว ร.ร.....รูปเด็ก.....รูปพี่สาว เด็กหรือแม้กระทั่งน้องสาวเด็ก รับรองไม่มีพลาด.....จนเจ้าของร้านถ่ายรูปแถวราชวัตรรู้จักดี.....ปัจจุบันทศฝึกถ่ายรูปอยู่แถวหัวหมาก และถ้าใครต้องการปรึกษาหรือช่างกล้องชั้นดี ให้ไปถ่ายรูปท่าน, ครอบครั้วท่าน โปรดติดต่อเป็นการส่วนตัวนะครับ

ถึงแม้ทศจะเป็นมะขามข่อยเดียว
แต่ทศก็ใจสู้และช่วยเหลือทีมได้
อย่างมาก เพราะทศวิ่งได้ตลอด
เกมไม่รู้จักเหนื่อย

ชื่อ พจน์ ลักษณะสมพงศ์ 4009

เกิด 30 พ.ค. 07

เข้า ชั้น 17พ.ค.16 ป.4 สร./จล

ที่อยู่ 205/15 ซ.ชัยเกียรติ ต.ทุ่งสองห้อง บางเขน กรุงเทพฯ

โทร. 5884601

ปัจจุบันศึกษา นิติศาสตร์ รามคำแหง

วชิราวุธ'54

ร่างกายอยู่รามคำแหงแต่หัวใจอยู่ธรรมศาสตร์ เขาคือเพื่อนของเราที่มีชื่อว่า “พจน์” ซึ่งเป็นชื่อเดียวที่ได้ตั้งแต่เปิดตาออกมามองโลก ถ้าดูรูปร่างหน้าตาและลักษณะของพจน์อย่างผิวเผินแล้วแทบไม่เชื่อว่าพจน์จะมีความสามารถสูงในทุกด้าน (รวมทั้งตัวสูง) พจน์เป็นหัวหน้าที่ทำหน้าที่อย่างดีในจิตจรดดา จนเป็นที่ไว้วางใจของผู้กำกับคณะ และเป็นที่ปรึกษาของเพื่อน ๆ และน้อง ๆ (พี่สาว) พจน์เป็นคนที่ยิ้มแย้มแจ่มใสเสมอ ชอบความสนุกสนานแบบเรียบง่าย ๆ แต่ก็แฝงด้วยความเข้มแข็ง.....เอาจริง.....ดุดัน และบางทีก็อาจจบด้วยการเจ็บปวดของเพื่อน ๆ และเด็กบางคน จนเพื่อน ๆ ต้องให้นิคเนมใหม่เป็นคำภาษาอังกฤษสองสามพยางค์ ในด้านกีฬาแทบไม่ต้องพูดถึงเลยหลายกีฬาที่ม ร.ร. 2 ปีซ้อนพร้อมกับเครื่องหมายสามารถสมบูรณ์ที่ทาง ร.ร. มอบให้เป็นหลักประกัน พจน์เล่นรักบี้เหมือนเล่นกลลอกให้คู่ต่อสู้ยั้งง แล้ววิ่งเข้าไปวางทรย์นับไม่ถ่วง และก็ยังมียุทธศาสตร์ที่สามารถเตะเปลี่ยนไกล ๆ ได้ดีจนเป็นที่สงสัยว่าเตะไกลเข้าแต่ทำไมเตะไกลไม่เข้า ด้วยเหตุนี้พจน์จึงได้รับเชิญไปคัดเลือกทีมชาติ ซึ่งเป็นคนเดียวของ ร.ร. ที่ได้รับเกียรตินี้ นอกจากนี้พจน์ยังเล่นกีฬาอย่างอื่นอีกมากมาย (ทุกประเภท) ยกเว้นว่ายน้ำ (สงสัยกลัวน้ำ) ซึ่งเจ้าตัวแสบที่จะภูมิใจ และด้วยรูปร่างอันสูงยาวพร้อมกับมีพลังแขนอันน่าสน จึงทำให้พจน์เป็นมือตบทั้งแบด, วอลเลย์ ได้อย่างฉมัง ประธานวอลเลย์ จึงตกแก่พจน์อย่างง่ายดาย ซึ่งในปลายปีพจน์ได้พาทีมรวมคนแก่ถึงหล่อม้าต้อนรับทีมวอลเลย์สาวจาก.เซนโยว และเป็นการแข่งขันที่สุนทรีย์แก่ผู้ชมเป็นอย่างมาก ตอนเด็ก ๆ พจน์เป็นมือกลอง.....แต่พอเข้าคณะใน พจน์ก็ยังไม่ว่าใจกับการเปลี่ยนกลองและหนังกลอง จึงไปสมัครอยู่ในวงโยว ซึ่งทาง ร.ร. ต้องรีบมอบเครื่องหมายแก่พจน์ติดหน้าอกโดยเร็วก่อนที่ทั้งบจะหมด เพราะต้องคอยเปลี่ยนกลองให้พจน์ พจน์เรียนในระดับที่ดีทีเดียว พจน์เคยเรียนปีเดียว 3 ห้องมาแล้ว ทำให้เป็นที่แปลกใจของเพื่อน ๆ นัก แต่มาระยะหลังพจน์ชอบเรียนพอ ๆ กับกิน จึงทำให้การเรียนของพจน์ขาดสะบั้นลงและอ่อนตัวอย่างเห็นได้ชัด คติของพจน์คือ รวดเร็ว แน่นนอนและหนักแน่น แต่พจน์ก็สามารถแก้ไขตัวเองได้ โดยกินให้หนักขึ้นและกูดูหนังสือในระยะเวลาหลัง.....เพราะมีคนคอยให้กำลังใจอยู่ จึงไม่ยากที่พจน์ได้เข้าไปเรียนในคณะนิติศาสตร์ของมหาวิทยาลัยที่รวยที่สุดในประเทศ

พจน์เป็นคนที่ยิ้มแย้มแจ่มใสเสมอ
ชอบความสนุกสนานแบบเรียบง่าย ๆ
แต่ก็แฝงด้วยความเข้มแข็ง.....
เอาจริง.....ดุดัน และบางทีก็อาจ
จบด้วยการเจ็บปวดของเพื่อน ๆ

ชื่อ วรার্থ สุจริตกุล 4041

เกิด 23 มิ.ย. 07

เข้า ชั้น 17 พ.ค. 16 ป.4 สจ./จล

ที่อยู่ 11 ซ.เย็นอากาศ ทุ่งมหาเมฆ ยานนาวา กรุงเทพฯ

โทร. 2865138

ปัจจุบันศึกษา วิศวกรรมศาสตร์ จุฬา

วชิราวุธ '54

“วรার্থ” หนุ่มลูกครึ่งเยอรมันคนเดียวในรุ่น แต่เพื่อน ๆ จะเรียก อั้นหรือไม่ว่าก็เจิง แล้วแต่เรียก วรার্থเป็นหัวหน้าคนหนึ่งของ คณะจิตรลดา ซึ่งเป็นที่รักของเพื่อน ๆ และน้อง ๆ แต่ด้วยรูปร่างอันบึกบึน ทำให้วรার্থค่อนข้างจะป่าเถื่อนไปสักหน่อย ผิดกับ สมัยเด็ก ๆ วรার্থตัวเล็กนิดเดียวและมักจะโดนเพื่อน ๆ เล่นหนัก ๆ อยู่เสมอ จนทำให้วรার্থเริ่มปรับปรุงตัวเองให้ร่างกายใหญ่โต เพื่อที่จะให้เพื่อน ๆ เล่นหนัก ๆ อีก จะได้ไม่เจ็บ วรার্থเป็นนักเรียนทุนของร.ร.ที่เรียนฟรีตั้งแต่เด็ก จนในที่สุดก็ได้ไปอยู่ในรั้วจามจุรี อย่างง่ายดาย นอกจากเรียนดีแล้ววรার্থยังมีคุณสมบัติพิเศษคือ รู้ไปหมดทุกอย่างในโลก ถ้าเพื่อนไม่รู้อะไรก็ต้องถามวรার্থ บางทีไม่ได้ถามก็จะสะแหล่นหน้ามาบอกเอง (จนหน้ามันใส) วรার্থเป็นนักว่ายน้ำตั้งแต่เด็ก แต่ในระยะหลังแก่ตัวลงจึงหันมาจับไม้ สควอชแทนและฝึกฝนตัวเองจนปีกกล้าขาแข็ง ด้วยลีลาการตีที่ทั้งลูกทั้งคน และวิ่งชนเหมือน.....(คนบ้า) ทำให้คู่ต่อสู้ที่ยังรักชีวิตไม่กล้าตีด้วย วรার্থจึงติดทีมชาติในที่สุด.....คุณพ่อของวรার্থเคยพูดว่าจะสร้างคอร์ตให้วรার্থซ้อมที่บ้านเพราะขี้เกียจจะตามไปจ่ายค่า เสียหายตามคอร์ตต่าง ๆ ส่วนดนตรีนั้นวรার্থไม่เคยยุ่งเพราะวรার্থไม่สามารถที่จะทำเสียงของตัวเองให้เข้ากับดนตรีได้ วรার্থจึงเดินเล่นแถวห้องศิลป์ตั้งแต่เด็ก อีกอย่างที่วรার্থแปลกกว่าคนอื่น ๆ ก็คือวรার্থไม่ค่อยชอบสภาพสตรีมากนัก (แต่อยู่ในรั้วจามจุรีแล้วไม่รู้จะเปลี่ยนใจหรือยัง)

แต่ในระยะหลังแก่ตัวลงจึงหันมาจับไม้ สควอชแทนและฝึกฝนตัวเองจนปีกกล้าขาแข็ง ด้วยลีลาการตีที่ทั้งลูกทั้งคน และวิ่งชนเหมือน.....(คนบ้า)

ชื่อ อมรเทพ ชัยประภา 4021

เกิด 22 ส.ค.04

เข้า ชั้น 17พ.ค.16 ป.4 สร./จล

ที่อยู่ 211/1 พหลโยธิน บางเขน กรุงเทพฯ

โทร. 5212816

ปัจจุบันศึกษา นิติศาสตร์ รามคำแหง

วชิราวุธ'54

โจ้คือใคร ใครคือโจ้.....โจ้เป็นหัวหน้าคนหนึ่งของจิตรลดา เวลาโจ้อยู่ต่อหน้าเด็ก ๆ โจ้มักจะเจียบขริ่มจนเด็ก ๆ ผวาในเวลาโจ้เดินโซ่วตัวไปไหนมาไหน แต่ลับหลังแล้วกับเพื่อน ๆ โจ้จะชกกับขาตืออย่างป็นปีป็นขลุ่ย ซึ่งโจ้มักเรียกเสียงฮาจากเพื่อนได้เสมอ โจ้เป็นคนที่ดีได้เสมอ ไม่ว่าจะตีหน้าในลักษณะใด จนเพื่อน ๆ ยอมให้คนหนึ่ง ด้านการกีฬาโจ้เป็นตัวโดด(เรียน) ที่สำคัญของกองหน้าที่ม.ร. ซึ่งเป็นแถวสองคู่กับชาติและช่วยพาทีมให้ไปรอดฝั่งอย่างหวุดหวิด โจ้เป็นตัวโดดที่โดดได้สูงมากจนคนมองไม่เห็นที่โดด ฉะนั้นทางร.ร.จึงมอบเครื่องหมายสามารถแก่โจ้ก่อนที่จะโดดลงมาขาหัก ทางด้านดนตรี โจ้ยึดอาชีพตีเหล็กให้กับวงโยธา จนเหล็กแทบหลุดออกมาเป็นเสียง ๆ ซึ่งโจ้เห็นว่าถ้าตีต่อไป มีหวังต้องไปขายเต้าฮวยเป็นแน่ เลยหันมารับตำแหน่งดรัมเมเยอร์ของวงปีแทน สิ่งที่สำคัญที่สุดของโจ้เห็นจะเป็นเรื่องทรงผม โจ้ไม่เคยให้ทรงผมยุ่งแม้กระทั่งเวลาเล่นกีฬา ถ้ามีเวลาว่างเมื่อไร โจ้จะพุ่งเข้าหากระจกทันทีเมื่อสมัยเด็ก ๆ โจ้ก็เคยทำความปวดหัวให้กับหัวหน้าพอสมควร แต่สิ่งที่สำคัญคือ ความหล่อและคารมของโจ้ จึงมักจะทำให้ผู้หญิงมาจีบโจ้เสมอ โจ้เป็นคนที่ชอบเรียนอย่างเรื่อย ๆ มาตั้งแต่เด็ก จึงไม่เป็นปัญหาที่โจ้จะได้เข้าไปเรียนและเล่นรักบี้ร่วมกับทศ, พจน์, จ้อยซ์, ชาติ, พี ในชุดน้ำเงินทอง

เวลาโจ้อยู่ต่อหน้าเด็ก ๆ โจ้มักจะ
เจียบขริ่มจนเด็ก ๆ ผวาในเวลา
โจ้เดินโซ่วตัวไปไหนมาไหน

ชื่อ สุรชาติ มนต์เสรีนุสรณ์ 3877

เกิด 6 ก.ย.06

เข้า ชั้น 17พ.ค.16 ป.3 สจ./จล

ที่อยู่ 849/60 ถ.บรรทัดทอง ซ.จุฬาลงกรณ์ 6 ปทุมวัน กรุงเทพฯ

โทร. 2144160

ปัจจุบันศึกษา นิติศาสตร์ รามคำแหง

วชิราวุธ'54

“ชาติ” เป็นชื่อที่เพื่อนเรียกกัน แต่สมัยเข้า ร.ร. ใหม่ ๆ รุ่นพี่เรียกว่า “ตีเซ่ง” แต่ชาติมักจะไม่ให้เพื่อน ๆ เรียกว่า “ตีเซ่ง” เป็นอันขาด ชาติเป็นหัวหน้าคณะจิตรลดาที่หาวิธีการเล่นแปลก ๆ ใหม่ ๆ มาให้น้อง ๆ ปวดหัวอยู่ประจำ ชาติเป็นธนาคารประจำคณะเพื่อน ๆ ได้อย่างดี.....ชาติเป็นคนที่มีหัวเศรษฐกิจและการค้าอยู่ในตัวเสมอ การทำอะไรในแต่ละครั้งชาติจะประเมินผลกำไรขาดทุนออกมาอย่างเรียบร้อย เป็นที่ตกใจของทุก ๆ คน ชาติเป็นนักอม “ทริ้มเป็ด” ตัวยงของวงโยธว แต่ทั้ง ๆ ที่ชาติชอบทำตัวเป็น กขค. ครูสั่งเขียนอยู่เสมอ ชาติก็ยังถือเอาเครื่องหมายสามารถมาติดหน้าอกอย่างหน้าด้าน ๆในด้านการศึกษาชาติเป็นตัวละครสำคัญของทีม ร.ร. ที่เล่นในตำแหน่งแถวสองคู่กับโจ้ ชาติมีลูกเล่นและลีลามากมายจนแทบจะถูกปลด ชาติมีความสามารถพูดได้หลายภาษา ซึ่งเป็นประโยชน์มากในการเล่นรักบี้กับต่างประเทศ (โดยเฉพาะไต้หวัน) ชาติจึงได้เครื่องหมายสามารถมาติดหน้าอกอย่างภาคภูมิใจแม้จะได้หลังเพื่อนก็ตาม ชาติมาอยู่กับเราตั้งแต่ ป. 3 ตอนเด็ก ๆ ชาติเรียนขนาดอยู่ห้อง ก. มาตลอด แต่พอโตขึ้นสมองซีกจะสั่งงานไม่ค่อยทันผิดกับปาก.....และสิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือ ชาติมักจะทำตัว (ส.) เป็นมันสมองของรุ่นในทุกเรื่อง ไม่ว่าจะทำอะไร ชาติจะมีความคิดอันแยบยล, กะล่อน, ปลี่ยนปลิ้น อย่างหาตัวจับยาก จนเพื่อนทนายไว้ว่า ชาติอาจจะไม่แก่ตายก็เป็นได้ ถึงกระนั้นชาติก็ยังเป็นที่รักของเพื่อน ๆ เสมอ เพราะชาติสามารถตีหน้า (.....) ให้เพื่อนได้หัวเราะตลอดเวลาและสถานที่ ถ้างานไหนขาดชาติ งานนั้นก็ไม่น่าจะค่อยสนุกแต่ถ้างานไหนขาดชาติตี ชาติก็มักจะเจ็บตัว (มากด้วย) ในช่วงก่อน “เอ็นว” ชาติใช้ระยะพักตัวและฟิตตัวจนเพื่อน ๆ ตะลึง และคิดว่าชาติคงเอ็นติดแน่ ๆ แต่ที่เหตุทางมหา”ลัยไม่ประกาศชื่อของชาติออกมา ชาติจึงจะไปเรียนที่เดียวกับ “ยิ้ม” แต่เขาก็ยังไม่ยอมรับชาติอยู่อีกนั่นแหละ (กรรมเก่า) ชาติจึงต้อง (จำใจ) ไปเรียนมหา”ลัยที่มีนักศึกษามากที่สุดในประเทศพลาง ๆ ก่อน

ชาติจะมีความคิดอันแยบยล, กะ
ล่อน, ปลี่ยนปลิ้น อย่างหาตัวจับ
ยาก จนเพื่อนทนายไว้ว่า ชาติอาจ
จะไม่แก่ตายก็เป็นได้

ชื่อ ชัยวัฒน์ ศรีสมวงศ์ 4024

เกิด 5 มิ.ย.06

เข้า ชั้น 17พ.ค.16 ป.5 สร./จล

ที่อยู่ 161 ซ.แสนสุข ถ.พระราม 4 พระโขนง กรุงเทพฯ

โทร.

ปัจจุบันศึกษา ประเทศอังกฤษ

วชิราวุธ'54

เราดูจากรูปก็ต้องรู้ว่าเค้าคือ "ตุ้ม" เป็นหนุ่มรูปร่างปราดเปรียวประจำคณะ ซึ่งตุ้มก็ภูมิใจในทรวดทรงของตุ้มเป็นที่สุด ตุ้มเป็นที่รักของน้อง ๆ ประจำคณะมากเพราะตุ้มอาจมีน้องเล็ก ๆ ก็ได้ พอมาร.ร.ตุ้มจึงชอบเด็ก ๆ มาก ตุ้มเป็นคนใจดี ปราดจากพิษภัย นอกจากเวลาตุ้มดื่ม "น้ำเปลี่ยนนิสัย" เข้า ตุ้มจะเป็นคนที่มีวินัยมากจะทำให้พวกเราเกือบชวยเป็นบางครั้ง ตุ้มเกลียดหมูเป็นที่สุด เพราะมันจะทำให้ตุ้มอ้วนไปกว่านี้อีก ฉะนั้นตุ้มจึงเป็นคนที่มีทัศนคติในเรื่องการกินมาก ตุ้มมักทานอะไรไม่ค่อยทันคนอื่นเพราะตุ้มถือคติ "ซ้อตตราฎเขากับข้าวสวยร้อน ๆ ก็พอ" นิสัยที่แท้จริงของตุ้มคือ มีนิสัยคล้าย ๆ นักสะสม ตุ้มจึงเป็นคนชอบเลี้ยงสัตว์ต่างๆ และยังสะสมหนังสืออย่างมาก ตุ้มจึงเป็นหนอนหนังสือประเภท Playboy หรือ Pens-House ทุก ๆ วันห้องตุ้มจึงคราคร่าไปด้วยนักอ่านและพวกชมสวนสัตว์ ด้านดนตรีตุ้มเลือกเครื่องดนตรีที่มีน้ำหนักเบา.....จึงยึดเอาไวโอลินเป็นอาชีพหลัก แต่ทางด้านเสียงเพลง ตุ้มกลับชอบเพลงฮาร์ทร็อค ตุ้มเป็นนักเดินตัวยงที่เดียว แต่ในช่วงม.ศ. 3 ตุ้มเดินมากไปหน่อย จึงได้มีโอกาสเดินโซ่วในปีถัดมา อีกปีในชั้นเรียนเดียวกัน ฉะนั้นจึงรู้ได้ว่าการเรียนของตุ้มลุ่ม ๆ ดอน ๆ มาตลอด แต่ตุ้มก็ยังอุตส่าห์ออกมามีฉายาโลกภายนอกได้ ตุ้มออกมาอย่างไม่สนมหา'ลัยเลย แต่ตุ้มกลับไปฟิตเอาดีทางพิมพ์ดีด จนคุณพ่อคุณแม่เห็นว่าตุ้มอาจไปไกลถ้าส่งไปนอก ตุ้มจึงหนีเพื่อน ๆ ไปอยู่อังกฤษในขณะนี้ ทางก็พาตุ้มอาศัยช่วงขาอันเรียวยาวเป็นนักวิ่งที่ม.ร.ในระยะทางยาว ส่วนกีฬาอื่นตุ้มเคยเป็น wing-Forward ของคณะและยังเป็นหัวหน้าชุดกรีฑาคณะ "ชุดชนะเลิศ 200 ค่ะแน่นอนอีกด้วย"

ตุ้มออกมาอย่างไม่สนมหา'ลัยเลย แต่ตุ้มกลับไปฟิตเอาดีทางพิมพ์ดีด จนคุณพ่อคุณแม่เห็นว่าตุ้มอาจไปไกลถ้าส่งไปนอก

ชื่อ ปรัชญ์ สิงหเสณี 3896

เกิด 11 ก.ค.06

เข้า ชั้น 17 พ.ค. 15 ป.4 สร./จล

ที่อยู่ 438/1 ซ.มิตรอุดม 1 ถ.สุขุมวิท อ.เมือง สมุทรปราการ

โทร. 3931083

ปัจจุบันศึกษา วิทยาศาสตร์ รามคำแหง

วชิราวุธ'54

ความจริงเป็นสิ่งไม่ตาย....ความจริงเขาไม่หล่อหรือแค่ชอบส่องกระจกเพื่อหาความหล่อ (หลงตัวเอง) “พี” เป็นคนไม่โหดร้าย ใจง่าย ใจดี เยือกเย็น เหมือนกาลาแม่มะพร้าวแข็ง พีเป็นหัวหน้าของคณะจิตรลดาที่มีลักษณะเด่นทางศรัทธา ซึ่งเป็นที่รักของเพื่อน ๆ และน้อง ๆ พีชอบทำตัวเหมือนเด็กฮาร์ท (เด็กมีปัญหา) จนเพื่อน ๆ ต้องเตือนอยู่เสมอ พีเป็นคนที่น่าคบและน่ารักในสายตาของผู้หญิงที่ผ่านมาในชีวิตของพีนับไม่ถ้วน แต่สำหรับเพื่อน ๆ พีมักทำตัว.....(น่าเหยียบ) มากกว่า ด้านการเรียนนั้นพีก็ไม่ด้อยไปกว่าใครเลย เรียนเก่งจนทางร.ร.อุตสาห์ให้เรียนฟรีอีกปี แต่ก็ไม่วายที่พีจะบินหลาเข้าไปสู่อ้อมกอดของพ่อขุนจนได้ การกีฬาพีเป็นอินไซด์ทีมร.ร.ที่มีลีลาการเล่นอันอ่อนช้อย จนทำให้คู่ต่อสู้ใจอ่อน ปล่อยให้พีพาลูกหลุดไปได้บ่อย ๆ แม้กระทั่งข้างตัวเองยังงงไปตาม ๆ กัน ส่วนดนตรีพีเล่นได้แทบทุกอย่างในร.ร.แต่ที่ทำให้พีมีชื่อเสียงที่สุดเห็นจะเป็น Trumpet ของพีซึ่งสามารถทำให้คนหูหนวกฟังแล้วหัวเราะ, ร้องไห้ หรือไม่ก็สลบไปเลย (ซึ่งมาก) ความสามารถที่พิเศษของพีอีกอย่างหนึ่งคือ การถ่ายรูปเวลากลางคืนโดยไม่ต้องใช้แฟลช แค่แสงจันทร์ก็พอเพียงต่อการสะท้อนแสงของพีแล้ว ถึงกับประกาศกับเพื่อน ๆ ว่า ถ้าใครรู้ว่ามียาดีปลุกผมแล้วไม่บอกอาจจะโดนพีเตะตายได้

พีเป็นอินไซด์ ทีมร.ร. ที่มีลีลาการเล่นอันอ่อนช้อย จนทำให้คู่ต่อสู้ใจอ่อน ปล่อยให้พีพาลูกหลุดไปได้บ่อย ๆ แม้กระทั่งข้างตัวเองยังงงไปตาม ๆ กัน

ชื่อ สุทธิ สุจิตการพิทยา 4153

เกิด 11ก.ค.07

เข้า ชั้น 20พ.ค.17 ป.5 สจ./จล

ที่อยู่ 69/8 เสนานิเวศน์ ซ.เสนานิกม 1 บางเขน กรุงเทพฯ

โทร. 5791494

ปัจจุบันศึกษา วิทยาศาสตร์ ธรรมชาติ

วชิราวุธ'54

อยู่ที่บ้าน คนที่บ้านเรียก “ลูกต้น” แต่มาร.ร.เพื่อน ๆ กลับเรียกสั้น ๆ ว่า “เฉ่า” เหตุที่ชื่อนี้ก็คงเพราะตอนเข้ามาใหม่ ๆ หน้าตาไปบังเอิญเหมือนกับลี้กเฉ่าที่ขายของอยู่เรือนจาก เฉ่าเป็นคนทานอาหารค่อนข้างช้า แต่ก็หนักแน่นเหลือเกิน พอเพื่อนเห็นเฉ่าทานข้าวจะหมดจานทำท่าจะตักให้อีก เฉ่ามักจะยกมือห้าม แล้วก็ส่งจานให้ตักเป็นอย่างนี้ประจำ ด้วยเหตุที่เฉ่าทานช้าแต่หนักแน่นนี้เอง ทำให้เวลาคนอื่นทานกันหมดแล้วจะลงจากห้องอาหาร เฉ่าจึงต้องเอาขนมมาล่อให้เพื่อน ๆ ให้นั่งเป็นเพื่อนเสมอ เฉ่าชอบมากเวลามีคนว่า “เฉ่าผอมหัวโต” ซึ่งเจ้าตัวไมโกรธ แต่ว่าจะกินให้อ้วนอีกเท่าตัว เฉ่าเป็นคนที่ผอมค่อนข้างจะขาว ยิ้มง่าย เรียบร้อยในสายตาของครู แต่สำหรับเพื่อน ๆ เฉ่าเป็นที่รักของเพื่อน ๆ และก็น้อง ๆ ทั้ง ๆ ที่ปากของเฉ่าจะระรานคนไปทั่วไม่ว่าจะรู้จักหรือไม่ก็ตาม การเรียนเฉ่าจัดอยู่ในเกณฑ์ดี ในปีสุดท้ายเฉ่าเก็บตัวลี้กกลับมากเพื่อทอหนังสือจนวน้อง ๆ ร่วมคณะแทบไม่รู้จัก และเฉ่าก็สามารถเดินไปจีบสาวชาวโคมได้อย่างสง่า.....เฉ่าตีกลองในวงโยวพร้อมทั้งพจนัน จนได้รับเครื่องหมายมาประดับหน้าอก การกีฬาที่เฉ่าเล่นได้ดีพอสมควร แต่กีฬาที่เฉ่าชอบและโปรดปรานมากที่สุดคือ เทนนิส ถึงขนาดบอกจะจ้าง “จิมมี่ คอนเนอร์” มาเป็นครูสอน ฉะนั้นเฉ่าจึงติดที่มร.ร.อย่างง่ายดาย และตอนนี้พวกเราที่กำลังรอดูว่า เฉ่าจะได้ไต่เต้าขึ้นไปเป็นนักเทนนิสมีระดับโลก (โรค).....ได้หรือไม่ (ฝันละมั้ง)

เฉ่าเป็นที่รักของเพื่อน ๆ และก็น้อง ๆ ทั้ง ๆ ที่ปากของเฉ่าจะระรานคนไปทั่วไม่ว่าจะรู้จักหรือไม่ก็ตาม

ชื่อ สานิต รัตนาวดี 4192

เกิด 19มี.ค.07

เข้า ชั้น 16 ก.ย.17 ป.5 สจ./จล

ที่อยู่ 736 ซ.เสนานิกม 1 บางเขม กรุงเทพฯ

โทร. 5792552

ปัจจุบันศึกษา เอบีเอซี

วชิราวุธ'54

“ยิ้มไม่สูง, ยิ้มไม่เตี้ย, ยิ้มไม่อ้วน, ยิ้มไม่ผอม.....แต่ยิ้มทั่วๆ” ที่บ้านเรียกคุณท๊อค.....เพื่อน ๆ เรียก “ไอ้ยิ้ม” ยิ้มบุรุษเจ้าของเรือนอันทรमानใจสาว (แก่) และทรमानมือและเท้าเพื่อน ๆ ขนาดหนัก นิสัยและท่าทางของยิ้มกินขาดเพื่อน ๆ ทุกคน ไม่ว่าจะเดินก็เหมือน.....กิน, นอน แม้กระทั่งกระโดด ถ้ายิ้มหนึ่งก็จะให้แก้อื่นนั้นเล็กลงไปถนัดทีเดียว และยังตอนยิ้มเอามือท้าวสะเอว ปั่นหน้าสูกับแดดแล้ว ดูไม่จี๊ดเลย (มันน่า).....ยิ้มไม่เคยที่จะซ้อกางเกงสำเร็จรูปใส่ได้เลย ยิ้มเป็นที่รักของเพื่อนทุกคน ยิ้มก็คงรักเพื่อน ๆ ทุกคนด้วย เพราะเพื่อน ๆ ชอบเล่น.....กับยิ้มเสมอ ดูได้จากยิ้มไม่เคยมีอารมณ์หงุดหงิดเลย แม้เพื่อน ๆ จะหยอกล้ออย่างไร ยิ้มก็จะยิ้มรับเสมอด้วยความที่ยิ้มรักเพื่อนนั่นเอง เพื่อนโมโหอะไรก็ลงยิ้ม เพื่อน ๆ หิวก็ลง (บัญชี) ยิ้ม เพื่อน ๆ เป็นอะไรก็ลงยิ้ม อาจเป็นไปได้ว่าที่ยิ้มรับจากเพื่อนแล้วไประบายกับเด็ก ๆ ยิ้มจึงเป็นที่ที่น้อง ๆ รักเข้าดวงใจทุกคนเลย เวลาที่น้องโดนพี่ยิ้มเรียกจะทำหน้าเหมือนจะร้องไห้เพราะตื่นตื่นใจ ในการดนตรีนั้นยิ้มเป็นนักเป่าปี่สก็อตที่ได้ขาดจนตัวเองบวมตามถุงปี่ไปด้วย และได้โบว์สีฟ้ามาติดหน้าอกไม่ยากนัก ส่วนกีฬานั้น ยิ้มมีความสามารถสูงใน “สควอช” โดยมีลีลาโดดเด่นจากหลังคอร์ดไปตีลูกหน้าคอร์ดได้อย่างรวดเร็วดังเปรียบเสมือนมีขาหลังอันทรงพลังเหมือน.....มาในระยะหลังนี้ยิ้มมักจะเน้นหนักในการนอนเพื่อสุขภาพเป็นส่วนใหญ่เพื่อประครองความรู้ของตนเองไม่ให้หลุดลอยไปตกแห่งหนตำบลใด จึงทำให้ยิ้มพาร่างอันงดงามไปโชว์ตัวใน ABAC ได้

ยิ้มมีความสามารถสูงใน “สควอช”
โดยมีลีลาโดดเด่นจากหลังคอร์ดไป
ตีลูกหน้าคอร์ดได้อย่างรวดเร็ว

ชื่อ มหิธร ศิริวิรัช 4149

เกิด 6 ส.ค.07

เข้า ชั้น 20พ.ค.17 ป.5 สร./จล

ที่อยู่ 80 ซ.พานิชกุล สุขุมวิท 71 พระโขนง กรุงเทพฯ

โทร. 3919675

ปัจจุบันศึกษา เอบีเอซี

วชิราวุธ'54

“ม้า” มีเอกลักษณ์พิเศษประจำตัวคือ เสียงอันไพเราะและมีเครื่องหมายประกันคุณภาพตรงหน้าผาก ซึ่งเจ้าตัวก็ภูมิใจนัก ภูมิใจหนา สิ่งที่มีรักและห่วงแหนมากที่สุด แทบจะเอาชีวิตเข้าแลก คือการที่เรียกน้อง ๆ เข้ามาพูดคุยด้วย ในห้องพร้อมกับยิ้ม ซึ่งม้ามีอารมณ์สุนทรีย์ที่จะทำให้น้อง ๆ สามารถหัวเราะและร้องไห้ในเวลาเดียวกันได้ และม้าก็ยังทำตัวให้เพื่อน ๆ หัวเราะเพื่อแก้เหงาได้เสมอ ด้วยลีลาท่าทางอันไม่เหมือนใคร ในวันที่หนึ่งม้าจะเพลิดเพลินกับการหยิบเสื้อขึ้นโน้น ผ่าชั้นนี้ (ของคนอื่น) มาสวมใส่โดยมีคติประจำตัวว่า “โฉบเฉี่ยวไหลลื่นด้วยอารมณ์ของผู้อื่น” ฉะนั้นม้าจึงเป็นที่พิถีพิถันในการแต่งตัวคนหนึ่ง สิ่งที่มาโปรดปรานมากที่สุดรองจากการรับประทานไม่เลือกเวลา คือการร้องรำทำเพลง ยามใดที่ม้าเปลี่ยนน้ำเสียงออกมาเป็นเพลงเพื่อน ๆ ที่ล้อมอยู่จะค่อย ๆ หายไปที่ละคนสองคน จึงไม่ยากที่ม้าจะได้เป็นนักร้องและนักตีคอร์ดของวงเครื่องสายรวมทั้งยังเป่าทริ้มเป็ดให้วงโยวอีกด้วย นอกจากม้าจะกินเก่งเล่นดนตรีดีแล้ว ม้ายังเป็นนักกีฬาของคณะและร.ร.อีกด้วย ม้าเป็นปีกที่มร.ร. และยังเป็นนักแข่งกั๊กกระโดด ซึ่งทางร.ร. ให้เครื่องหมายประกันคุณภาพมาแล้ว การเรียนของม้านั้นอยู่ในเกณฑ์ดี เนื่องจากม้ามีประสิทธิภาพสูงและมีความชำนาญในการทำข้อสอบประเภทวงกลม ม้าจึงไปเรียนหาประสบการณ์อยู่ที่รามคำแหงก่อนที่จะไปเน้นความรู้ในเอบีเอซี

สิ่งที่ม้าโปรดปรานมากที่สุดรอง
จากการรับประทานไม่เลือกเวลา
คือการร้องรำทำเพลง

ชื่อ เฉลิมพล โกมารกุลฯ 3852

เกิด 27 ก.พ.05

เข้า ชั้น 17 พ.ค.15 ป.3 สร./จล

ที่อยู่ 122/10 ซอย 7 หมู่บ้านสัมมากร 1 บางกะปิ กรุงเทพฯ

โทร.

ปัจจุบันศึกษา บริหาร ธุรกิจบัณฑิต

วชิราวุธ'54

“บอย” เป็นชื่อที่ทางบ้านเรียกกัน แปลว่า เด็กผู้ชาย แต่อยู่ร.ร. เพื่อน ๆ กลับเรียกว่า “แก” เพราะอาจจะเป็นไปได้ว่า บอยมีหน้าตาเหมือนกับ “หินอัคนีที่แข็งตัวจากลาวา” รวมทั้งบอยเป็นผู้ที่มีอายุมากที่สุดในวันกัว่าได้ คือนานพอ ๆ กับโลกเราที่มีเผ่าพันธุ์มนุษย์เกิดขึ้น บอยชอบให้เพื่อนอวยว่า “แกแล้วรูปหล่อ” (ถ้าจะบ้า) และบอยยังเป็นเพื่อนเรากันเดียวที่หมายเกณฑ์ทหารส่งไปถึงตัวขณะนี้ แต่เจ้าตัวบอยบอกว่าอยากจะเป็นทหาร ดึงกับขอมเล็กเรียน รด. เสียดี ๆ แม้บอยจะหน้าแกแต่ก็ยังคงเล่นแบบเด็ก ๆ (ไร้เดียงสา) อยู่ จึงทำให้เกือบทุก ๆ คนดูบอยอย่างกับตัวตลก ดึกดำบรรพ์ บอยเป็นเพื่อนที่ซี้กับทศมาก ถึงขนาดโดนทศหลอกให้แกล้งสอตก บอยยังขอม (เพื่อนตาย) แต่บอยก็จบออกมาได้อย่างเส้นยาผ่าแปด (รอดมา 1 หน่วยกิต) บอยบอกว่าการเรียนเรียนไปมากก็รู้อะไรก็เก็บไว้ที่ไหน บอยจึงไปเรียนวิชาสบาย ๆ ที่ธุรกิจบัณฑิตย์ ส่วนดนตรีนั้น บอยเป็นมือกลองของวงปี่ ตั้งแต่เข้าคณะใน.....จนกระทั่งเพื่อน ๆ ล้มหายตายจากไปจนหมด บอยก็ยังยืนหยัดอยู่กับวงอย่างเหนียวแน่น (เพื่อจะเอาเครื่องหมายสามารถดนตรีพิเศษ.....แต่ทาง ร.ร.ไม่มี) ถึงแม้ว่าบอยจะตีกลองอย่างโบราณ ๆ อยู่ก็ตามทาง ร.ร.จึงให้โบว์สีฟ้าปอบใจบอยมาอันหนึ่ง ก่อนจะบีบบังคับให้บอยออก (เพราะแกไป) แต่ก่อนออกบอยขอยุ่ตีกลองโซ่ตัวในงานฉลอง 200 ปี เพื่อที่บอยจะได้ระลึกถึงความหลังในอดีตอันอ่อนวัย ซึ่งบอยก็สมหวัง ตอนเด็ก ๆ บอยไม่มีอะไรเด่นทางกีฬาเลยพอโตขึ้นมา บอยคิดควรจะทำอะไรให้สมกับคนที่มีอายุสักหน่อย เลยมุ่งมั่นฝึกร่างกายให้กับตัวเอง และบอยประสบความสำเร็จได้เข้ามาสู่วงการกรีฑา ถึงแม้บอยจะไม่ค่อยประสบความสำเร็จมากนัก แต่บอยก็มีใจสู้อย่างที่คนอื่นไม่มี และบอยชอบเล่นกีฬาที่คนอื่นไม่เล่นกันเช่น วิบาก 2000 รั้ว 400 ซึ่งความสามารถนี้บอยจึงเป็นหัวหน้าชุดกรีฑารุ่นใหม่ของจิตจรดดา ที่คว้าแชมป์มาครองอย่างง่ายดาย ส่วนกีฬาอื่นบอยก็เล่นได้แต่คงเป็นเพราะแกไปหน่อย เขาจึงไม่ค่อยให้เป็นตัวจริง (คิดถูก) บอยจึงต้องนั่งที่สำรองเป็นประจำและอีกอย่างหนึ่งที่ลืมไปคือ บอยเป็นหัวหน้าชุด FOLK SONG ที่ชนะเลิศ ทั้ง ๆ ที่บอยร้องเพลงและก็ตีคอร์ดผิด ๆ (แปล! ยังสงสัยเล่นแบบโบราณ) และถ้าใครจะต้องการติดต่อหรือปรึกษาเรื่องโบราณ ๆ , ประวัติศาสตร์ที่นาน ๆ มาแล้ว เชิญตามสบายนะครับที่ “บ้านสัมมากร”

แม้บอยจะหน้าแกแต่ก็ยังคงเล่นแบบเด็ก ๆ (ไร้เดียงสา) อยู่ จึงทำให้เกือบทุก ๆ คนดูบอยอย่างกับตัวตลกดึกดำบรรพ์

ชื่อ ประเสริฐศักดิ์ จินตกานนท์ 3863

เกิด 21ส.ค.06

เข้า ชั้น 17พ.ค.15 ป.3 สจ./จล

ที่อยู่ 51 ตรอกบางขุนพรหม ถนนสามเสน กรุงเทพฯ

โทร. 2815919

ปัจจุบันศึกษา นิติศาสตร์ รามคำแหง

วชิราวุธ'54

“ศักดิ์” ของเพื่อน ๆ และ “พี่เปี้ยก” ของ.....ศักดิ์เป็นหนุ่มรูปหล่อ (ลากติน) เขี้ยวเสนาห์ หุ่นสเลนเดอร์ เพื่อนเราคนนี้เป็นคนที่มีอารมณ์ร่าเริง สนุกสนานไปทั่ว ไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใด ศักดิ์ก็อ้าปากหัวเราะได้ทั้งนั้น ด้านการเรียน ศักดิ์ฟิตตัวมาตั้งแต่เด็กเพื่อที่จะขึ้นอยู่ในห้อง ก. แต่ก็เกือบไม่ประสบความสำเร็จในชั้นม.6 แต่พอขึ้น ม. 7 ลายแห่งความซึ่เกียรติซึ่กจะเริ่มงอก เพราะยิ่งเรียนยิ่งฉลาดน้อยลงไปทุกวัน ๆพอขึ้นม. 8 ซึ่งเป็นปีสุดท้าย ศักดิ์ก็กลับมีกำลังใจเรียนอีกหรืออาจจะมากขึ้นก็ได้ เพราะทุกวันนี้ในตอนบ่าย ๆ ศักดิ์จะได้รับจดหมายวันละหลาย ๆ ฉบับ จาก.....ซึ่งคอยเอาใจช่วยศักดิ์อยู่เสมอ แต่ก็ช่วยไม่ได้มากนัก เพราะเมื่อตอนม. 7 ศักดิ์ทำบุญไว้มาก ซึ่งผลบุญนี้จึงส่งให้ศักดิ์ ไปเรียนอย่างสบาย ๆ ที่นิติฯ มร. แต่เราก็มองเห็นว่าศักดิ์มักจะหาเวลาว่างตีพิเศษอยู่ที่ มธ. เสมอ ด้านดนตรี เรียกได้ว่า ศักดิ์เป็นผู้รอบรู้ในเครื่องดนตรีหลายชนิดจริง ๆ และก็เล่นได้ดีด้วย ส่วนทางกีฬาศักดิ์เป็นอีกคนหนึ่งของนักรักบี้ที่มร.ร. ที่ไปตะลุยมาเลยมาแล้ว และศักดิ์ยังเป็นกำลัง (ไม่) สำคัญของคณะอีกมากมาย กีฬาที่ศักดิ์ถนัดและโปรดปรานมากที่สุด ก็คือฟุตบอล ศักดิ์เป็นนักฟุตบอลที่เลี้ยงลูกได้เก่งมาก (เลี้ยงจนขาหัก) จนได้รับฉายา “พ่อเลี้ยง” แต่น่าเสียดายที่ไม่มีฟุตบอลแข่ง ถ้ามีเราคงได้ชมฝีมือหลายเท้าของศักดิ์อย่างเต็มที่แน่ ๆ แม้ว่าศักดิ์จะจบออกมาแล้ว แต่ก็ยังกลับไปเยี่ยมห้อง ๆ บางคนอยู่เสมอ

เพราะเมื่อตอน ม. 7 ศักดิ์ทำบุญ
ไว้มาก ซึ่งผลบุญนี้จึงส่งให้ศักดิ์
ไปเรียนอย่างสบายๆ

ชื่อ ชลิตรัตน์ จันทรรุกษา 3854

เกิด 19 ธ.ค.09

เข้า ชั้น 17 พ.ค.15 ป.3 สจ./จล

ที่อยู่ วชิราวุธวิทยาลัย คณะจิตรลดา อ.คูสิต กรุงเทพฯ

โทร. 3932566 (บ้าน)

ปัจจุบันศึกษา วชิราวุธวิทยาลัย

วชิราวุธ'54

ชลิตรัตน์หรือหม่อง และมีอีกหลายชื่อในเวลาที่เราเรียกต่าง ๆ กัน เช่น ไอ้แก๊ก, ไอ้หมีฟู, ไอ้เทพโพธิ์งาม หม่องเป็นชื่อที่น้อง ๆ และเพื่อน ๆ นร. วชิราวุธต้องรู้จักดีทุกคน.....เพราะหม่องมีอิทธิพลที่เป็นกันเองกับน้อง ๆ และเพื่อน ๆ อยู่ตลอดเวลา จนกระทั่งความเป็นกันเองของหม่องเกิดเป็นความเคยชิน ซึ่งเพื่อนขยาดความเคยชินนี้เกือบทุกคน.....หม่องมีคติประจำใจคือ “ผ้าหรือเสื้อที่ราวตากคือของของตัวเอง” จึงเกือบเป็นการสะสมก็ได้ว่าเพราะในตู้เสื้อผ้าของหม่องมีของที่ระลึกของทุกคนในคณะอย่างแน่นนอน และช่วงที่หม่องระทึกใจก็มาถึงเพราะหม่องต้องทำหน้าที่ส่งข่าวคราวของ ร.ร. ซึ่งเป็นหน้าที่หม่องต้องอยู่ต่อมากกว่าเพื่อน ๆ อีก 1 ปี หม่องจึงต้องรับตำแหน่งหัวหน้า (ก๊วน) ใหญ่ประจำคณะจิตรลดา และเป็นหัวหน้าอีกหลายอย่างเช่น หัวหน้า ร.ร. ทีมรักบี้ จนกระทั่งหัวหน้าครอบครัวอาจจะเห็นว่าหม่องเป็นคนที่มีความยุ่งยากและมีภาระวุ่นวาย แต่หม่องก็รู้จักเวลา ซึ่งเวลาช่วงบ่ายหม่องจะพักผ่อน (นอน) จนถึงเวลาซ้อมกีฬา พูดถึงเรื่องกีฬา หม่องเป็นกำลังสำคัญที่ทำให้ความวุ่นวายแก่ทีมรักบี้ไม่น้อยจนทาง ร.ร. ทนดูไม่ไหว ต้องมอบเครื่องหมายแก่หม่อง.....นอกนั้นชีวิตประจำวันของหม่องก็เป็นไปอย่างเรื่อย ๆ เพราะหม่องเป็นคนง่ายง่าย.....ง่ายจริง ๆ (มักง่าย) หม่องมักจะใช้เวลาว่างเข้าหากระแຈสำรวจเรือนร่างที่บึก, หนาน ซึ่งหม่องก็ภูมิใจมันมาก และอาจจะเป็นกำลังสำคัญในการเลี้ยงชีพต่อไปในยามขัดสนได้ หม่องไม่เคยลืมเรื่องทรงผมเพราะเป็นนักเรียนที่ไว้ผมเรียบแบบตัวตลกของเมืองไทย แล้วยังแอบเอาสีลากระดกหน้าผากของเทพมาใช้อีกด้วย หม่องให้เหตุผลว่าเพื่อการหากินในอนาคตในอนาคตหม่องควรไปได้แปลกกว่าคนอื่นเพราะเด็ก ๆ หม่องเกือบจะเอาดีทางร้องเพลงและก็เปลี่ยนมาเป็นนักแสดงหนัง ในช่วงนี้ก็กลับมาเป็นนักแข่งรถ อนาคตหม่องบอกว่า ตอนนี้อายากแต่งงานมีครอบครัวกับสาว (นามสกุลไทย) ในต่างแดน เรื่องดนตรีหม่องบอก “ฝีมือเรื่องจ้อยอุปกรณ์มาก่อน” หม่องจึงจัดหาทรัมเป็ตสีทองคันแรกของวงโยชว หม่องจะเป็นคนต้นเสียงเกือบทุกเพลง (เฉพาะต้นเพลงเท่านั้น) หม่องอยู่วงโยชว จนกระทั่ง ม. 6 จึงออกมาใช้เวลาว่างในช่วงบ่ายอยู่กับการพักผ่อน ถ้าอยากพบกับหม่องก็ขอเชิญที่ ร.ร. ได้

อนาคตหม่องบอกว่า ตอนนี้อายากแต่งงานมีครอบครัวกับสาว (นามสกุลไทย) ในต่างแดน

ชื่อ อัจจง ปลื้มมณี 3908

เกิด 20 ส.ค.05

เข้า ชั้น 17 พ.ค.15 ป.4 นอ./จล

ที่อยู่ วชิราวุธวิทยาลัย คณะจิตรลดา อ.ดุสิต กรุงเทพฯ

โทร. 3113362 (บ้าน)

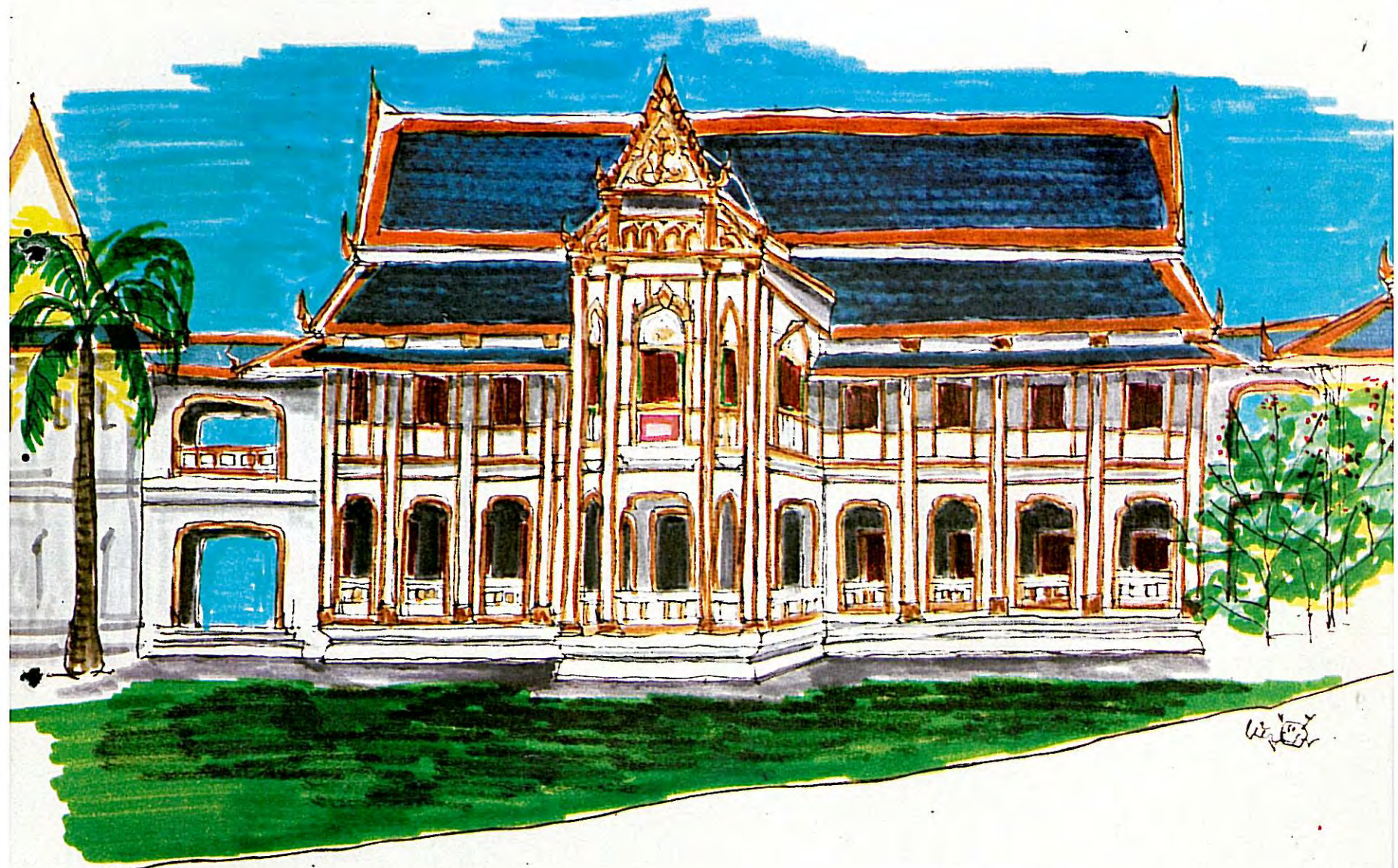
ปัจจุบันศึกษา วชิราวุธวิทยาลัย

วชิราวุธ'54

“เจี๊ยบ, เป้, กลิ้ง,” ฯลฯ.....หลายชื่อเหลือเกินที่เราใช้เรียกวีรบุรุษหมายเลข ๐ คนนี้ เป้เป็นนักเรียนตั้งแต่รุ่น 53,54,55 หรืออาจจะถึงรุ่น 58 ก็ได้ เป้เป็นคนที่รักร.ร.เป็นอย่างมาก ชีวิตประวัติของเป้นั้น ถ้าจะลงในหนังสือเล่มนี้แล้ว 10 เล่มก็ไม่หมด เพราะอยู่นานเหลือเกิน ชีวิตประวัติของเป้สามารถนำไปสร้างภาพยนตร์ ซิงดาวเทียมทองคำได้เรื่องหนึ่งทีเดียว เป้เป็นรุ่นพี่คนเดียวที่มีเพื่อนรุ่นน้องมากที่สุด จึงไม่แปลกเลยที่เป้อยากจะจบกับน้อง ๆ ทางดนตรีนั้นเป็นสิ่งที่เป้มีพรสวรรค์มากที่สุด เป้เป็นหัวหน้าวงดนตรีไทยอยู่หลายสมัย และสามารถเล่นเครื่องดนตรีทุกประเภทในวงได้จนหมด.....เป้ยังเป็นนักร้องที่ทำให้ทุกคนฮือฮาได้อย่างเต็มที่ทีเดียว ที่ว่าในมาดของนักร้องลูกทุ่ง, ลูกกรุง, เพลงสากลทุกชาติ เป้สามารถทำได้ทุกอย่าง, ทุกท่า, และก็ทุกเพลง จึงไม่แปลกที่ทางร.ร.จะให้เป้อยู่อีกเสียหลาย ๆ ปี การกีฬาแม้เป้จะไม่ค่อยสมประกอบนัก แต่เป้ก็พยายามเล่นให้ได้ทุกอย่าง แต่ที่โปรดปรานสำหรับเป้คือ “ไฟว์” เพราะเป้จัดได้ว่าเป็นนักไฟว์แขนเหล็กทีเดียว....เป้เรียนซ้ำ ๆ ซาก ๆ มาตั้งแต่ ม.ศ. 1 จนถึงม.ศ. 4 ส่วนปีนี้ (ม.ศ. 5) เพื่อน ๆ ที่รุ่นเดียวกันที่จบไปแล้ว หวังว่าเป้คงมีความคิดที่จะจบมา “เอ็นว” เข้ามหา'ลัย กับเขาบ้าง

เป้เป็นรุ่นพี่คนเดียวที่มีเพื่อนรุ่น
น้องมากที่สุด จึงไม่แปลกเลยที่
เป้อยากจะจบกับน้อง ๆ

W. J. B.

ประวัติ

คณะพยาบาล (คณะตะวันออกด้านเหนือ) สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2458 เสร็จเมื่อปี พ.ศ.2459 ออกแบบโดย นายฮิลี เป็นลวดลายภายในสมัยสุโขทัย ลี้นค่าก่อสร้าง 120,000 บาท เคยซ่อมแซม ในปี พ.ศ. 2513 โดยบริษัทสมัยก่อสร้าง สิ้นเงินประมาณ 850,000 บาท สีประจำคณะ คือสีชมพู

พยาบาล

อดีตท่านผู้กำกับคณะ

อำมาตย์โท	พระพนิชยสารวิเทศ
อำมาตย์ตรี	หลวงตรีวัฒนเสาวริศวกรกรม
อำมาตย์โท	พระช่วงเกษตรศิลปการ
อำมาตย์ตรีหลวงอิงศรีภิกษการ	
นายศิริระประภา	บุญหลง
อำมาตย์โท	พระปวโรฬารวิทยา
นายสนั่น	แพทยานนท์
อำมาตย์ตรี	หลวงโศภณพิทยาภรณ์

ผู้กำกับคณะคนปัจจุบัน คือ คุณเศรษฐี พึ่งประดิษฐ์

นักเรียนชั้น ม.ศ.5 มีจำนวน 16 คน

หัวหน้านักเรียน

- 1) สมโภช คล้ายอินทร์
- 2) ปลายชาย สุตรสุคนธ์
- 3) กิตติศักดิ์ อิมราพร
- 4) วรานันต์ ยูสานนท์
- 5) สุทธิชัย สพโชคชัย
- 6) กรรภิรมย์ โชติกเสถียร

นักเรียนทุนการศึกษา

ทุนพระยาภะรตราชา กิตติศักดิ์ อิมราพร

นักกีฬาทีมโรงเรียน

รักบี้ฟุตบอล	
สมโภช	คล้ายอินทร์
	เครื่องหมายสามารถพิเศษ
วรานันต์	ยูสานนท์
	เครื่องหมายกึ่งสามารถ
กรีฑา	
สมโภช	คล้ายอินทร์
หฤทัย	ใจทน
	เครื่องหมายสามารถสมบูรณ์
เมธี	พร้อมเพียงชัย
ศคอวช	
กิตติศักดิ์	อิมราพร
	เครื่องหมายสามารถสมบูรณ์
สุทธิชัย	สหโชคชัย
	เครื่องหมายสามารถสมบูรณ์
ณัฐวุฒิ	ภาโบราณย์
	เครื่องหมายสามารถสมบูรณ์
เมธี	พร้อมเพียงชัย
สุจกิจ	อำพล
	เครื่องหมายสามารถสมบูรณ์

ประธานสมาคมและหัวหน้าแผนกต่าง ๆ

- 1) สมโภช คล้ายอินทร์
รองประธานกรรมการสมาคมกีฬา
หัวหน้าแผนกแอสโซซิเอชันฟุตบอล
- 2) กิตติศักดิ์ อิมราพร
หัวหน้าแผนกศคอวช
- 3) วรานันต์ ยูสานนท์
รองประธานกรรมการสมาคมบันเทิง
- 4) สุทธิชัย สหโชคชัย
ประธานกรรมการสมาคมบันเทิง
- 5) กรรภิรมย์ โชติกเสถียร
หัวหน้าวงโยธวาทิต
- 6) ณัฐวุฒิ ภาโบราณย์
หัวหน้าวงเครื่องสายสากล
- 7) หฤทัย ใจทน
กรรมการสมาคมบันเทิง
- 8) สฤณีพิงศ์ ชมนารถ
รองประธานกรรมการสมาคมไต่เขา

ชื่อ สมโภช คล้ายอินทร์ 4017

เกิด 22 พ.ย.06

เข้า ชั้น 17พ.ค.16 ป.4 นอ./พท

ที่อยู่ 3 ถนนเกษมราษฎร์ อ.พระโขนง คลองตัน กรุงเทพฯ

โทร 3922369

ปัจจุบันศึกษา นิติศาสตร์ รามคำแหง

วชิราวุธ'54

บุรุษผิวคล้ำ นัยน์ตาแขก ผู้ที่ทางบ้านเรียก “เอก” แต่อยู่ ร.ร. เป็นจอยซ์ของเพื่อน ๆ จอยซ์เป็นหัวหน้าใหญ่คณะพญาไทฯ เป็นที่เกรงใจของเพื่อน ๆ และเป็นพี่รักของน้อง ๆ ทุกคน จอยซ์เป็นหัวหน้าที่ระเบียบจัด แบบที่เล่นที่จริง ถ้าเวลาจอยซ์ดูไม่ว่าเพื่อนหรือน้องจะไม่มีใครเข้าหน้าติด แต่เวลาพอดีก็ดีใจจนหัวใจแทบวาย ถ้าวันไหนจอยซ์มีสองอารมณ์ในเวลาเดียวกัน วันนั้น นร. คณะพญาไทจะเหมือนกับเมาเหล้าทุกคน ด้านกีฬาจอยซ์จัดได้ว่าเป็นนักกีฬาอดเยี่ยมคนหนึ่ง จอยซ์เล่นกีฬาในคณะแทบทุกอย่างรวมทั้งบาสและกรีฑาที่มโรงเรียนโดยเฉพาะยังเป็นนักรักบี้ที่ม ร.ร. ที่มีลีลาการเล่นอย่างหาตัวจับยาก จนได้รับเครื่องหมายพิเศษ แต่สิ่งที่เพื่อน ๆ อดทิ้งไม่ได้ คือตอนเล่นกับแขกมาเลย์ จอยซ์ฟังภาษาแขกออกแล้วแปลให้เพื่อน ๆ ฟังจนชนะได้อย่างไม่ลำบากใจ สิ่งที่สำคัญที่สุดของจอยซ์ก็คือ เรียกให้เพื่อน ๆ มาดูตัวเองเบ่งกล้ามเนื้อหน้ากระຈก ไซร์รูปร่างอันดำบึกบึน ผสมกับขนหน้าอกอันงดงาม ซึ่งเจ้าตัวคูนักคูนหนาวา แอบไปซื้อมาจากสนามหลวง แผงละ 5 บาท ถ้าใครอยากได้ไปประดับหน้าอกเจ้าตัวยีนดีแบ่งขายให้ในราคาแผงละ 7 บาท (คิดค่าบำรุงรักษา 2 บาท) ด้านการเรียน จอยซ์เรียนแบบตามน้ำ คือไปเรื่อย ๆ ไม่เคยเดือดเนื้อร้อนใจ ง่วงเมื่อไรก็หลับ ซึ่งจอยซ์นอนวันละเกือบ 15 ชม. เท่านั้น แต่จอยซ์ก็จบได้โดยไม่ยาก จึงไม่ต้องสงสัยเลยที่จอยซ์ ลงเล่นรักบี้ในทีมมหา”ลัยรามคำแหง เมื่อฤดูกาลที่ผ่านมา สุดท้ายนี้ ขอจบด้วยเรื่องประวัติศาสตร์ของรุ่นคือ จอยซ์เป็นตัวเตะของทีมรักบี้โรงเรียนคนแรกที่ทำให้เกมส์หยุดได้ขณะที่แข่งไปได้แค่ 3 นาที ตอนเล่นกับโรงเรียนเตรียมทหาร จนเป็นเรื่องราวกันอยู่นานถ้าจะโทษใครละก็ไม่ใช่อื่นจอยซ์เอง

จอยซ์เป็นตัวเตะของทีมรักบี้โรงเรียน คนแรกที่ทำให้เกมส์หยุดได้ขณะที่แข่งไปได้แค่ 3 นาที ตอนเล่นกับโรงเรียนเตรียมทหาร

ชื่อ ปลายชาย สุตรสุนทร 3865

เกิด 1 สค.ค.06

เข้า ชั้น 17พ.ค.15 ป.3 สร./พท

ที่อยู่ 61/30 ซอย 31ต.ลาดพร้าว บางเขน กรุงเทพฯ

โทร. 5113840

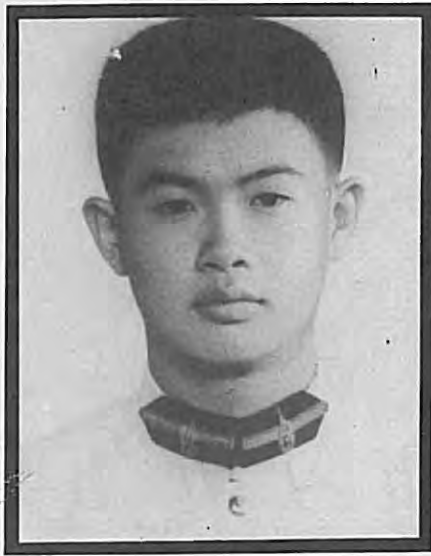
ปัจจุบันศึกษา นิติศาสตร์ ธรรมศาสตร์

วชิราวุธ '54

น้องเหล็ก เอ๊ย! เล็ก ของบรรดาคนไข้ และที่บ้าน แต่ถ้าเปลี่ยนเป็น “ปรือ” แล้ว จะเป็นที่ยูจิกกันดี ปรือเป็นหัวหน้าที่ค่อนข้างใจดีน้อง ๆ ทุกคนต่างพากันให้ความสนิทสนมกับปรือมาก แต่ปรือไม่ค่อยปล่อยตัวเท่าไรเลย เพราะปรือมักจะใช้เวลาว่างและไม่ว่าง ด้วยการแอบไปนอน ปรือมีความสามารถที่พิเศษมากในด้านการนอน สามารถหลับได้ทุกเวลาทุกสถานที่ แม้กระทั่งเวลาเดิน ปรือทำได้สบายมาก ปรือเป็นนักกีฬาตัวจกของคนหนึ่งของคณะ ซึ่งทางร.ร.มองไม่ชัด ปรือจึงไม่มีโอกาสได้โชว์ฝีมือในที่ร.ร.พร้อมกับเพื่อน ๆ แต่มีอยู่สมัยหนึ่งปรือเคยเป็นนักวิ่งปอดเหล็กที่ทุกคนยอมรับของร.ร. คนหนึ่ง ปรือเป็นคนไม่ค่อยพูดค่อยจาเท่าใดนัก แต่ก็เป็นคนจี้ จี้แบบเจ็บชะด้วย บางครั้งปรือจะหยิบกีตาร์ คราวญเพลงให้ฟ้าให้ลมฟังเล่น การเรียนของปรือจัดอยู่ในเกณฑ์เป็นที่น่าพอใจมาตลอด ตั้งแต่เด็ก ๆ แล้วถึงแม้จะหลับ ๆ ตื่น ๆ (หลับ 80%) ก็ตาม ระยะเวลาหลังจากเราจะเห็นปรือนอนดึกอยู่เสมอ (ไม่รู้ดูอะไรเลย) เป็นเหตุให้คาบเช้า เข้าทันบ้างไม่ทันบ้างตามอารมณ์ ปรือชอบฟังเพลงมาก ยิ่ง QUEEN แล้วละก็ หลับอยู่ก็ต้องตื่นขึ้นมาฟัง สมัยหนุ่ม ๆ ปรือเคยเป่าปี่สก็อตอยู่พักหนึ่ง จนทางร.ร.ทนลูกตื้อไม่ไหวต้องมอบเครื่องหมายสามารถมาประดับอกให้ปรือขยัน (นอน) มาก ฉะนั้นปีนี้ปรือจึงมีโอกาสเข้าไปโชว์ลีลาการหลับแบบพิสดารที่ธรรมศาสตร์อย่างสบาย

ปรือเป็นคนไม่ค่อยพูดค่อยจา
เท่าใดนัก แต่ก็เป็นคนจี้ จี้แบบ
เจ็บชะด้วย

ชื่อ กิตติศักดิ์ อิมราพร 3850

เกิด 5 เม.ย.06

เข้า ชั้น 17 พ.ค.15 ป.3 นอ./พท

ที่อยู่ 33/1049 รวมโชคนิเวศน์ ซ.โชคชัย 4 ถาดพร้าว กรุงเทพฯ
12/5 อ.ดำเนินสะดวก ราชบุรี

โทร. 241282

ปัจจุบันศึกษา รัฐศาสตร์ รามคำแหง

วชิราวุธ'54

“หนุ่ม” เป็นชื่อที่ทางบ้านเรียก แต่เพื่อน ๆ ไม่ยังมีใครเรียก กลับเรียกว่า “ตี” และอีกหลายชื่อที่ตีไม่ค่อยชอบให้ใครเรียกนัก แต่ต้องเปิดเผยคือ กู๊ กู๊ไซ, อากู๊, แต้น ฯลฯ ตีเป็นหัวหน้าคนหนึ่งของคณะ และอีกตำแหน่งคือ นายกเทศบาล เพราะตีเป็นคนรักความสะอาดมาก ไม่ว่าจะเศษกระดาษ เสื้อผ้าที่ตากตามราว ทำให้คณะสะอาดกว่าทุกปีที่ผ่านมา ธรรมดาตีเป็นคนที่น่ารัก เพื่อนรักฝูง ยิ่งตอนที่กลับดำเนิน (ราชบุรี) เมื่อไรตีจะกลับมาพร้อมกับผลไม้ที่เพื่อน ๆ ชอบเสมอ แต่เพื่อนจะรักตีมากที่สุดก็ตอนที่เข้าไปในห้องของตี เหตุผลก็คือห้องของตีเป็นคลังอาหารทุกชนิด ตอนหลังตีรู้ทันจึงเอางูมาเลี้ยงไว้ในห้อง (โหดร้ายเหลือเกิน) เอกลักษณะอย่างหนึ่งของตีคือ การเดินนอกผายไหล่ตก ประกอบกับกางเกงนักเรียนที่ไม่มีใครเหมือนและไม่เหมือนใคร (ทรงจิ้งเหลน) ทำให้เพื่อนหาตัวได้ง่าย ด้านการกีฬา ตีเป็นประธานสควอช และนักสควอชที่มีพรสวรรค์มากในด้านนี้ด้วยแขนซ้ายอันทรงพลัง (ที่เด็ก ๆ ต่างพากันกลัว) และลีลาอันเฉียบขาดทำให้ตีได้รับเครื่องหมายสามารถสมบูรณ์ แล้วต่อมาตีก็ติดทีมชาติในที่สุด ตอนปลายปีตีทำ SURPRISE ในการพุ่งแหลนที่มคณะโดยคว้าเหรียญทองมาครอง (ปลุกมั้ง!) การเรียนของตี ตีเคยได้รับทุนพระราชทาน และเป็นคนขยันตื่นไปเรียนมาก (แต่มานอนต่อที่ห้อง) ตอนก่อนสอบตีท่องหนังสืออย่างหามรุ่งหามค่ำ แต่พอเข้าสอบตีลืมไปหมดไม่รู้ว่าเป็นเพราะอะไร (เจ้าตัว ยังขอมรับ) ทำให้ตีผิดหวังในการ EN' มาก ตีจึงโดดไปลงราม' แต่เห็นได้ข่าวแว่ว ๆ ว่าตีจะไปเรียนหมอที่ฟิลิปปินส์!

เอกลักษณะอย่างหนึ่งของตีคือ การเดินนอกผายไหล่ตก ประกอบกับกางเกงนักเรียนที่ไม่มีใครเหมือนและไม่เหมือนใคร (ทรงจิ้งเหลน)

ชื่อ วรานันต์ ยูสานนท์ 3874

เกิด 22 พ.ค.06

เข้า ชั้น 17พ.ค.15 ป.3 สร./พท

ที่อยู่ 68/2 ซ.หลังสวน ถ.เพลินจิต อ.ปทุมวัน กรุงเทพฯ

โทร. 2522535

ปัจจุบันศึกษา มัธยมศึกษา ศิลปการ

วชิราวุธ '54

หนุ่มหน้าหวาน หุ่นทรमानใจสาว (ที่บ้าน) ผู้มีนามมาตั้งแต่เด็กว่า “ขวด” ขวดได้ถูกเลือกให้เป็นหัวหน้าอีกคนหนึ่งของห้อง ๆ ใน
พญา ขวดเป็นคนที่ร่าเริง แจ่มใสเสมอ ถ้าใครเห็นขวดโกรธละก็อ นับว่าช่วยมาก ขวดชอบเล่นกีฬาทุกพอ ๆ กับการนอน ฝีมือ
ของขวดจัดได้ว่าอยู่ในชั้นแนวหน้า จนทางร.ร.ถึงกับมอบให้ขวดเป็นคนจ่ายลูกกรักบีให้กับทีมของร.ร. ความจริงแล้วขวดชอบกีฬาแข่ง
รถมากกว่า จะเห็นได้จากการที่มีคนเห็นขวดแถว ๆ แพลเลนเสมอทั้ง ๆ ที่เพื่อน ๆ หลับกันอยู่ที่คณะ (ไม่รู้ออกไปได้ไง) พูดถึงการ
เรียนของขวด ขวดบอกว่าสบายมาก เป็นเหตุให้ขวดได้ใช้ร่วมคูเใจบ่อย ๆ ด้วยการที่ขวดเป็นคนหัวศิลป์มาตั้งแต่เด็ก ขวดจึงรักชีวิตการ
ป็นและการตอกตะปู ส่วนเรื่องดนตรีขวดบอกว่าชอบดินมากกว่า แต่พอมาระยะหลังหลายคนต้องการใช้หุ่นและใบหน้าของขวดให้
เป็นประโยชน์ จึงขอให้ขวดมาถือไม้เดินนำหน้าวงโยธวาทิต และก็ได้รับมอบโบว์สีฟ้ามาเป็นประกันอีกอันหนึ่งด้วย และด้วย
แรงขยัน (หาเงิน) ของขวด ขวดจึงได้ไปนั่งดูหุ่นสาว ๆ ที่ศิลป์ากรอย่างสบาย ใครต้องการซื้อรถขายรถ ติดต่อขวดได้ทุกเวลา

ขวดเป็นคนที่ร่าเริง แจ่มใสอยู่
เสมอ ถ้าใครเห็นขวดโกรธละก็อ
นับว่าช่วยมาก

ชื่อ สุทธิชัย สฟโชคชัย 4018

เกิด 19 ก.ค.07

เข้า ชั้น 17พ.ค.16 ป.4 สร./พท

ที่อยู่ 3/1 ซ.อารีย์ สุขุมวิท 26 พระโขนง กรุงเทพฯ

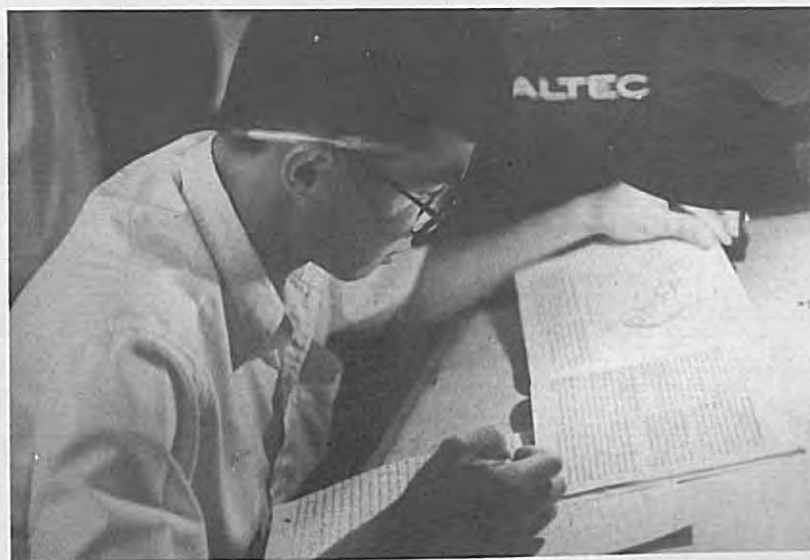
โทร. 3918031

ปัจจุบันศึกษา นิติศาสตร์ ธรรมศาสตร์

วชิราวุธ'54

ไม่ว่าจะเห็นข้างหน้า ข้างหลัง ข้างบน ข้าง ๆ หรือแม้กระทั่งระยะห่าง 400 เมตร ก็ทายเป็นผิดว่าต้องเป็น “สพ” หรือ “ไอ้” ของที่บ้าน สพเป็นเพื่อนคนเดียวที่จัดได้ว่าหัวใหญ่เกินอายุ ด้วยเหตุที่รูปร่างใหญ่ สุขุมรอบคอบ สพจึงได้รับตำแหน่งหัวหน้า เพื่อให้มาดูแลทุกข์สุขของน้อง ๆ (พี่สาวน้อง ๆ) สพเป็นคนไม่ค่อยพูด ยิ้มอย่างเดียว แต่ถ้าใครมาแหย่สพให้โมโหขึ้นมาเมื่อไหร่ละก็ อืม! แผลก ด้วยนิสัยแบบนี้แหละทำให้น้อง ๆ และเพื่อน ๆ พากันรัก และเคารพสพอย่างมาก จะไม่รักก็ตอนที่สพเปิดประตูห้องออกมา แล้วตะโกนด้วยเสียงอันแสนจะใหญ่ว่า “เฮ้ย! ใครยังไม่จ่ายค่านม เอามาให้ที่อ้วนนะโว้ย!” เพื่อน ๆ เมื่อได้ยินคำนี้ ถ้าไม่หนีก็ต้องเอามาให้ แต่โดยดี สพจัดเป็นนักสควอชมือดีของร.ร. ซึ่งกำลังมีอนาคตอันสดใส จนพัฒมติดเพดานยังอิจฉาแกล้งหล่นมาโดนหัวเอาดี้อ ๆ ดีที่ว่าหัวสพเป็นหัวพิเศษจึงไม่เป็นอะไร แต่เพื่อเป็นการปลอบขวัญ ทางร.ร.จึงมอบเครื่องหมายสามารถมาให้ยี่ดเล่น 1 อัน สพเข้าร.ร. ตั้งแต่ชั้น ป.5 ถึงแม้จะเข้าช้ากว่าเพื่อน ๆ บางคน สพก็ยังเรียนได้เสมอต้นเสมอปลาย จึงทำให้สพได้มีโอกาสเข้าไปเป็นนายหน้าขายเครื่องเสียงที่ธรรมศาสตร์ทางด้านการดนตรี สพเล่นไวโอลินให้วงจุลว อยู่พักใหญ่ จนได้เครื่องหมายมาประดับอกอีกอันหนึ่ง และเมื่อสมควรแก่เวลาสพจึงอำลาจากวงจุลวปล่อยโอกาสให้น้อง ๆ ได้มีโอกาสโชว์ฝีมือแทน พอมาระยะหลัง เรามักจะเห็นสพค่อย ๆ ย่องขึ้นไปนอนตอนบ่าย ๆ เสมอ ไม่รู้จะด้วยสาเหตุอะไร ?

สพจัดเป็นนักสควอชมือดีของ
ร.ร. ซึ่งกำลังมีอนาคตอันสดใส
จนพัฒมติดเพดานยังอิจฉาแกล้ง
หล่นมาโดนหัวเอาดี้อ ๆ

ชื่อ กรรภิรมย์ โชติกเสถียร 3998

เกิด 26 ต.ค.06

เข้า ชั้น 17 พ.ค.16 ป.4 สร./พท

ที่อยู่ 317/11 ซ.สีลานุช ถ.เอกมัย กรุงเทพฯ

โทร. 3925071

ปัจจุบันศึกษา ประเทศสหรัฐอเมริกา

วชิราวุธ'54

เพื่อนเรานี้ที่บ้านรวมทั้งเจ้าตัวมักจะเรียกอยู่เสมอว่า “ลูกกอล์ฟ” ซึ่งเพื่อน ๆ ฟังดูแล้ว คาวหูยังไม่รู้ รุ่นพี่ก่อน ๆ จึงตั้งให้ใหม่ว่า “บ๊อบบี้” ซึ่งก็อาจจะแปลกอยู่สำหรับชื่อนี้ แต่เจ้าตัวก็ยอมรับและเรียกกันมานานแล้ว บ๊อบบี้ได้ถูกเลือกให้เป็นหัวหน้าคนหนึ่งของพญาไท เพื่อดูแลน้อง ๆ และความสงบในคณะ บ๊อบบี้เป็นหัวหน้าที่เคร่งครัดมาก ไม่ว่าจะป็นในเรื่องใด ๆ ก็ตาม เพื่อนของเราคนนี้ก็ชอบช่วยเหลือร.ร.และคณะเสมอ และช่วยเหลืออย่างเต็มที่ด้วย จะว่าไปบางครั้งบ๊อบบี้ของเราก็จะมีมุขตลกแปลก ๆ มาให้เพื่อน ๆ ได้ฮากันพอสมควร และก็บางครั้งก็ทำให้เพื่อนหมั่น.....ได้เหมือนกัน การเรียนของบ๊อบบี้ดู ๆ ไปก็ลุ่ม ๆ ดอน ๆ ยังไงอยู่ แต่ก็จบได้อย่างสวยงาม (หยุดหัวดี) บ๊อบบี้ขยันดูหนังสือมาก แต่สมาธิคงจะไม่แข็งพอ จึงไม่ค่อยจำเท่าไร ถึงแม้จะไม่ค่อยเก่ง แต่ก็ช่วยสอนการบ้านน้อง ๆ อย่างเต็มที่ทุกครั้ง บ๊อบบี้เล่นดนตรีชิ้นเดียวมาตลอดตั้งแต่เด็ก ๆ (คาริแนต) ซึ่งมีความสามารถที่อ้อมปีได้เหมือนเป่าจริงมากไม่ว่าเพลงจะมาในรูปแบบใด ทางร.ร.เล็งเห็นความสามารถพิเศษอันนี้ จึงยอมมอบเครื่องหมายสามารถพร้อมทั้งตำแหน่งหัวหน้าวงโยช มาเป็นเกียรติอีกอย่างหนึ่ง ทางด้านกีฬา บ๊อบบี้เล่นอย่างเต็มที่ทุกอย่าง แต่ที่ชอบที่สุดคงจะเป็นสควอช ซึ่งทุ่มเทจนไหล่ข้างหนึ่งหลุดออกจากบ่า (สาเหตุอื่นรีบล่าว) ตอนนี้บ๊อบบี้ของเรามีโครงการที่จะไปศึกษาต่อยังต่างประเทศอีกหน่อย.....ก็คงจะไม่ได้เจอกันอีกนาน....

บ๊อบบี้เล่นอย่างเต็มที่ทุกอย่าง แต่ที่ชอบที่สุดคงจะเป็นสควอช ซึ่งทุ่มเทจนไหล่ข้างหนึ่งหลุดออกจากบ่า

ชื่อ รักรธรรม สัตถกะชาติ 4150

เกิด 24มี.ค.06

เข้า ชั้น 20 พ.ค.17 ป.5 สร./พท

ที่อยู่ 43 เมตตากการแพทย์ ถ.ปรมินทร์มรรคา อ.เมือง ชุมพร
24 ซ. 21 ถนนเสรี 4 หมู่บ้านเสรี กรุงเทพฯ

โทร. 511069 (ทางไกล), 3146409

ปัจจุบันศึกษา สถาปัตยกรรม ศิลปากร

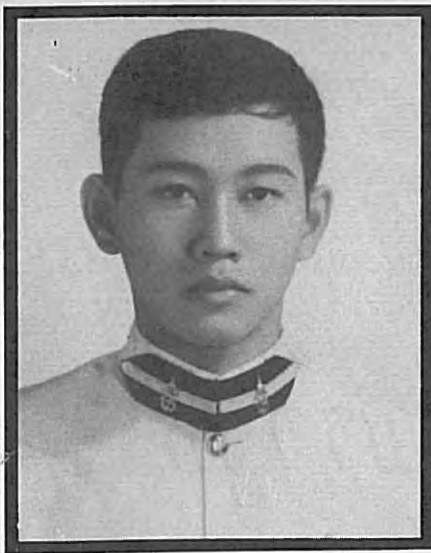
วชิราวุธ'54

เดิมทีเพื่อนเคยเรียกตามชื่อจริง ๆ ว่ารักรธรรม ทั้ง ๆ ที่มีชื่อที่ทางบ้านเรียกกันว่า “หนุ่ม” สมัยเด็ก ๆ ในงานรับน้องรุ่นพี่ก็อุตส่าห์ตั้งให้ใหม่ว่า “ป๊อด” แต่ก็ไม่มีใครยอมเรียก ครั้นล่าสุด เพื่อนเลยตั้งให้เสียเองว่า “นมลิง” ส่วนที่มาของชื่อเจ้าตัวบอกว่า ขอสงวนลิขสิทธิ์

นมเป็นคนเงียบในสายตาน้อง ๆ แต่นมจะเป็นคนร่าเริงเมื่อยามอยู่กับเพื่อน นมชอบเล่นของแปลก ๆ ประเภทเครื่องไฟฟ้ามาก เป็นนักประดิษฐ์ลึกลับอยู่กับหนอก ชอบหาของเล่นมาหลอกเด็กได้ตลอดเวลา ส่วนมากจะเป็นของที่เล่นแล้วเจ็บตัวเสียด้วยสิ นมลิงเป็นนักไวโอลินฝีมือดี สังกัดอยู่ถึง 2 วงด้วยกัน พุดถึงวงเครื่องสายสากล และวงจุฬาฯ จึงได้รับเครื่องหมายสามารถชั้น 1 จากท่านผู้บังคับการเป็นการรับรองคุณภาพ ด้านการกีฬา นมลิงไม่ค่อยสนใจมากนัก เพราะนมลิงบอกว่า นอนสนุกกว่า แต่นมลิงก็เป็นเด็กวิทย์ที่หัวดีมากๆ คนหนึ่ง อีกทั้งยังวาดรูปเก่งอีกด้วย เพื่อน ๆ จะพบนมลิงได้ที่ศิลปากร นมเรียนสถาปัตย์อยู่นั้น

นมชอบเล่นของแปลก ๆ ประเภท
เครื่องไฟฟ้ามาก เป็นนักประดิษฐ์
ลึกลับอยู่กับหนอก ชอบหาของ
เล่นมาหลอกเด็กได้ตลอดเวลา

ชื่อ บุรณิส จันทศิริ 3862

เกิด 9ม.ค.07

เข้า ชั้น 17 พ.ค.15 ป.3 สร./พท

ที่อยู่ 205/2 ซ.ธนาคารกรุงเทพ สุขุมวิท 103 พระโขนง กรุงเทพฯ

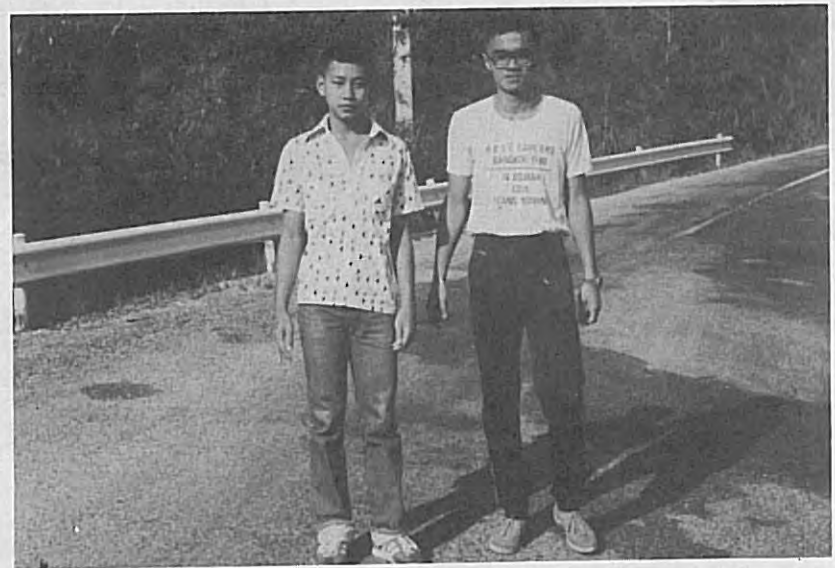
โทร. 3930880

ปัจจุบันศึกษา วิศวกรรมศาสตร์ เทคโนโลยี

วชิราวุธ'54

อู๋ เพื่อนของเราคนนี้เป็นคนที่ไม่ค่อยพูดไม่ค่อยเล่นเท่าไรนัก ยิ้มลูกเดียวนาน ๆ จะเห็นลูกเล่นของอู๋ซะที ซึ่งก็มาในลักษณะตลกไปอยู่ดี สมัยเด็ก ๆ อู๋ชอบเด็ดยอดหญ้าเล่น ทั้ง ๆ ที่ตัวเองก็พยายามหลายหนที่จะเอาชนะ แต่ก็ Fail อู๋จึงหันมาศึกษาทางด้านวิชาการจนเก่ง เพื่อหาวิธีเอาชนะ อู๋เป็นคนที่ไม่สนใจการเรียนตั้งแต่เด็ก ๆ แล้ว จึงหายห่วงและมักจะเป็นที่พึ่งพาของเพื่อน ๆ ได้เสมอ เราจึงไม่ต้องพูดถึงการเรียนของอู๋ วิชาวะ เทคโนโลยี เป็นหลักประกันความสามารถของอู๋ ส่วนดนตรีนั้นเคยเล่นไวโอลินและแมนโดลินอยู่พักหนึ่งจนได้เครื่องหมายมาประดับ พอได้มาไม่นานอู๋ก็ละทิ้งจากวงการ ปล่อยให้หน้าพี่ของรุ่นน้อง ๆ ต่อไป การกีฬาในสมัยหนุ่ม ๆ อู๋เป็นนักวิ่งของคณะและโรงเรียนและปีกเท้าไฟ (เข็น) ของทีมรักบี้รุ่นเล็ก มาระยะหลัง ๆ อู๋เริ่มสังเกตเห็นว่าไม่ค่อยสนใจในเรื่องกีฬากลางแจ้งเท่าไรนัก จึงหยุดหัดมาพักผ่อนแทน แต่ก็พยายามออกกำลังกายให้แข็งแรงและฮึดอยู่เสมอ นาน ๆ จะออกหากินยามค่ำคืนซักที

นาน ๆ จะเห็นลูกเล่นของอู๋ซะ
ที ซึ่งก็มาในลักษณะตลกไปอยู่ดี

ชื่อ ณัฐ สุทรพงศ์ 4143

เกิด 3 มิ.ย.07

เข้า ชั้น 20พ.ค.17 ป.5 สร./พท

ที่อยู่ 33 อาคารพิบูลย์วัฒนา ต.สามเสนใน พญาไท กรุงเทพฯ

โทร. 2794961

ปัจจุบันศึกษา วิทยาลัยการคำ

วชิราวุธ'54

แหมม.....แหมมเป็นเพื่อนในรุ่นคนเดียวก็ว่าได้ ที่ยังคงรักษาเอกลักษณ์ของตัวเองไว้ได้อย่างเสมอต้นเสมอปลาย นั่นคือ กางเกงขาสั้นส่วนซึ่งเจ้าตัวภูมิใจมาก จะมีคู่แข่งก็ก๊ับวาวเท่านั้น แต่ก็ยังไม่ถึงใจเท่ากับแหมม แหมมจัดได้ว่าเป็นรุ่นพี่ที่น้อง ๆ รัก เพราะว่าแหมมชอบแอบไปให้ความสนิทสนมกับรุ่นน้อง ๆ ในยามวิกาลเป็นประจำ.....แหมมเกือบได้ชื่อว่าเล่นวอลเลย์เก่งที่สุดในคณะคืออาศัยที่อยู่รูนกลางตั้งแต่ป.7 ทำให้เกิดอุปสรรคในการเล่นกีฬาประเภทอื่น แหมมจึงมาเอาดีทางกีฬาตบลูกหนังแทน แต่กีฬาที่แหมมชอบที่สุดก็คือ แบดฯ แหมมไม่ค่อยยุ่งกับเรื่องกีฬาเท่าไรนัก พอหมดหน้าที่ช่วยเหลือคณะ แหมมก็สมัครตัวเองมาเข้าเป็นสมาชิกพรรคสังคมนอนยาวอีกคน หากวันใดที่แหมมแต่งชุดกีฬาออกวิ่ง ก็เป็นเหตุให้พระพิรุณพิโรธไปรยฝนลงมา สกัดกันความดีของแหมมทุกทีขึ้นมา! แหมมเคยสีไวโอลินให้วงจุฬฯ อยู่พักหนึ่ง จนหัวหน้าวงทนฝีมือการเล่นของแหมมไม่ไหว กัดฟันให้เครื่องหมายสามารถมาประดับอกแหมมโก้ ๆ 1 อัน ซึ่งเจ้าตัวก็แสนจะภูมิใจ การเรียนของแหมมจัดอยู่ในเกณฑ์ดี แต่หากว่าผิดพลาดตอนเลือกคณะนิดหน่อย จึงทำให้แหมมผิดหวัง แต่ไม่เป็นไร เพราะตอนนั้นคงถูกสาว ๆ หอการค้าตอมกันจนไม่ยอมยก EN. ใหม่แล้วมั้ง!

แหมมจัดได้ว่าเป็นรุ่นพี่ที่น้อง ๆ
รัก เพราะว่า แหมมชอบแอบไป
ให้ความสนิทสนมกับรุ่นน้อง ๆ
ในยามวิกาลเป็นประจำ.....

ชื่อ ณัฐวุฒิ เกาโบราณย์ 4144

เกิด 3 มิ.ย.07

เข้า ชั้น 20พ.ค.17 ป.5 สร./พท

ที่อยู่ ธนาคารกสิกรไทย สาขาปากน้ำชุมพร ต.ปากน้ำ อ.เมือง ชุมพร

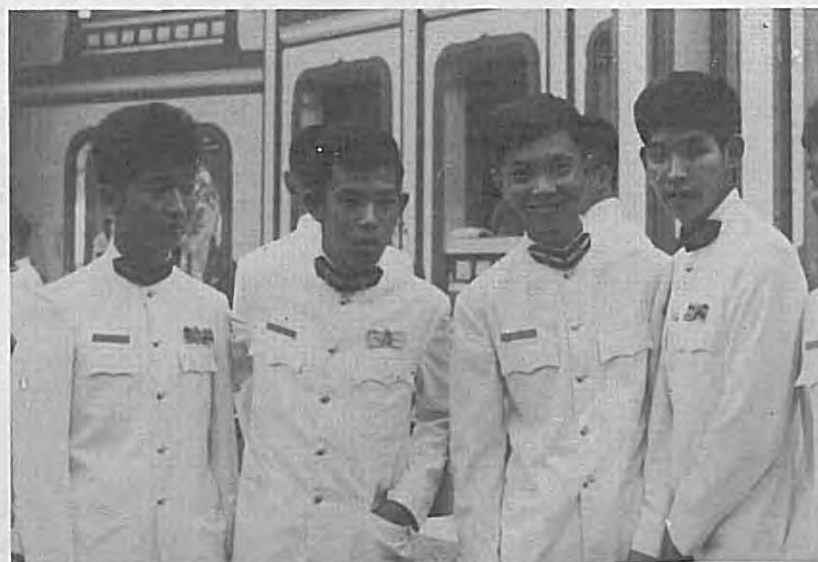
โทร. 521126

ปัจจุบันศึกษา วิทยาศาสตร์ รามคำแหง

วชิราวุธ'54

“เพื่อน ๆ เรียกวาว สาว ๆ เรียกอ้วน” คือสโลแกนของวาว เด็กชุมพรที่หนีออกจากบ้านมาเรียนต่อที่นี่ตั้งแต่ ป. 5 8 ปีผ่านไปจากไอ้วาวกลายเป็นที่วาว หล่อกว้างผิวดุสิตตา จนเพื่อน ๆ (ที่ตาถั่ว) อดถามไม่ได้ว่า “ลื้อทำไม (แกล้ง) หล่อกว้างเลย วาวจะตอบอย่างภูมิใจว่า “อ้วนหล่อเพราะสิ่วช่วยวะ” (เข้าใจตอบนะ) การดนตรีวาวเริ่มเรียนการเป่าเมโลดิก้าจากครูสมใจ พอเข้าคณะในก็มาแบกกลองและคอยรับใช้ในวงเครื่องสายสากล จนอาจารย์ซื่อแป๊ะเห็นใจให้เป็นหัวหน้าวง และหาคนอื่นมาทำแทนสืบทอดไปจากวาว ตอนอยู่ ม. 7 วาวยังเคยชนะเลิศประกวดโพล์คองภายในโรงเรียนอีกด้วย ด้านกีฬาที่ทำชื่อเสียงให้วาวมากที่สุดคือ สควอชตีจนลูกสควอช (ของคนอื่น) แตกไปนับไม่ถ้วน ไม่ว่าจะเป็ยแข็งใหม่หรือสิงคโปร์ไปแข่งมาแล้วทั้งนั้น แต่ยิ่งตีฟุงของวาวก็ยิ่งเพิ่ม เอวซักจะไม่มิมองเฝิน ๆ เหมือนโดเรม่อน (หน้าหมู) เรื่องการเรียนวาวฮึดจนจบ ม. 8 วิทยได้เราแอบสืบได้ว่าวาวท่องหนังสือโดยเอาหนังสือเผาไฟให้กลายเป็นขี้เถ้า แล้วละลายน้ำดื่มก่อนสอบ 1 คืน แล้วอันไว้ไม่เข้าห้องน้ำจนกว่าจะสอบวิชานั้นเสร็จ ดังนั้นเมื่อสอบเสร็จปลายปีวาวจึงไม่มีหนังสือสำหรับดูเอ็นทรานซ์ เหลือแต่กระดาษเขียนจดหมาย (ที่ขอมมา) สำหรับเขียนหาสาว ๆ เท่านั้น วาวเป็น ม. 8 คนเดียวในคณะที่เข้าห้องน้ำนานที่สุด เวลาเข้าจะต้องเอาหนังสืออ่านเล่นไปดูด้วยเสมอ บางทีเผลอหลับอยู่ในนั้นทั้งวันเลย ส่วนตอนตีควาวมักจะชอบหาโอกาสไปคุยกับน้อง ๆ (ที่มีพี่สวย) หรือไม่ก็เรียกมาคุยจนเพสียหลับไปด้วยกัน (คุยอย่างเดียวจริง ๆ) วาวไม่เคยโดดเลยเพราะว่ากลัวความสูงนั่นเอง ชอบแต่จ้าง (ประตู) เท่านั้น เวลาอาหารว่างวาวจะไปซื้อขนมปังในเรือมาจากมาจิ้มน้ำทอดมันกินทุกวัน (ชอบเหมือนเดิมห่เลยนะ) วาวมีพรสวรรค์อย่างหนึ่งคือ ถ้าได้ยินเรื่องตลกมาก ๆ มาแล้วให้วาวมาเล่าต่อ คนฟังจะไม่ขำ (บ้างก็ร้องไห้) เลย เก่งจริง ๆ โรคประจำตัวของวาวมีเพียงโรคเดียว คือ โรค “สองแฉก”

ด้านกีฬาที่ทำชื่อเสียงให้วาวมาก
ก็คือสควอช แต่ยิ่งตี ฟุงของวาว
ก็ยิ่งเพิ่ม เอวซักจะไม่มิมองเฝิน ๆ
เหมือนโดเรม่อน (หน้าหมู)

ชื่อ หฤทัย ใจทน 3879

เกิด 8เม.ย.06

เข้า ชั้น 17พ.ค.15 ป.3 นอ./พท

ที่อยู่ 9/497 จีรัฏฐติกรรุ่น 2 ซ.โชคชัย 4 ลาดพร้าว กรุงเทพฯ

โทร. 5143040

ปัจจุบันศึกษา วิทยาลัยการคำ

วชิราวุธ'54

ทายาทคนสุดท้ายของอดีตสัณที่ที่ยังหลงเหลืออยู่ในคราบของหนุ่มน้อยเขี้ยวเสน่ห์ ผู้นี้คือ “หนอก” หรือ “ตั้ม” ของเรานั่นเอง หนอกเป็นช่างจำเป็นของคณะ และเพื่อน ๆ เสมอ ไม่ว่าจะป็นไฟช็อต พิวส์ขาด วิทยูเสี่ย พัดลมเสี่ย เป็นต้องให้หนอกทำ ให้ฟัง เอ๊ย! แก่ให้ทุกครั้งไป หนอกมีรอยยิ้มที่หวานซึ้ง เป็นผลให้สาว ๆ หลงมาหลายรายแล้ว บวกกับการทุ่มเทของหนอก แต่ก็ยัง อุดสำหมีมีผิดพลาดจนได้ โห! น่าสงสาร ในสายตาของเรานับว่าหนอกเป็นนักกีฬาที่ใจถึงมากคนหนึ่งทีเดียว ซึ่งนั่นก็อาจจะป็น ผลมาจากกาที่หนอกโดนกล่าวหาว่ามาตั้งแต่เด็กเกี่ยวกับเรื่องนี้ แคนั้นยังไม่พอหนอกอุดสำหมีลงทุนในทางเก็งสีสะท้อนแสงขึ้นรถทัวร์ ไปเที่ยวได้ ยังผลให้ใจรภาคได้ทนความประพฤติของหนอกไม่ไหว ต้องขึ้นมาปล้นบนรถ แต่น่าสงสารใจรถชุดนั้นที่ไม่สามารถ เอาอะไรจากตัวหนอกไปได้เลย (ไม่รู้ทำยังไง) การเรียนของหนอกจัดอยู่ในประเภทคืออย่างเสี่ยหลายอย่าง จึงทำให้หนอกพลาดจาก การ EN. ไปอย่างน่าเจ็บใจ ปานนี้หนอกคงสับรางที่ หอการคำ” ไม่ทันแล้วมั้ง (อย่าให้ชนกันนะเพื่อน) ส่วนการดนตรีหนอก เป่าคาริแนตจนจบ ม. 8 เลยเขี้ยวทั้ง ๆ ที่ได้เครื่องหมายสามารถมานานแล้ว เห็นเจ้าตัวบอกว่า กะจะเอาเครื่องหมายพิเศษ (โบว์ขาว) แต่ไม่มีเลย FAIL หากใครต้องการตำราจีบสาวก็ติดต่อได้ที่หอการคำนะครับ

หนอกมีรอยยิ้มที่หวานซึ้ง เป็น
ผลให้สาว ๆ หลงมาหลายรายแล้ว
กาลเวลาผ่านไปทุกสิ่งทุกอย่าง
หันเหชีวิตเดิมจากกระบี่ที่คม
กริบเป็นต่อไม้ธรรมดา ๆ

ชื่อ นฤพนธ์ อร่ามพงษ์พันธุ์ 4147

เกิด 10 ส.ค.07

เข้า ชั้น 20พ.ค.17 ป.5 นอ./พท

ที่อยู่ 641 - 647 ถ.ศรีจันทร์ อ.เมือง ขอนแก่น
27 ซ.จอมพล ถ.ลาดพร้าว ลาดยาว บางเขน กรุงเทพฯ

โทร. 5114338, 5113773

ปัจจุบันศึกษา สังคมศาสตร์ เชียงใหม่

วชิราวุธ'54

บุรุษจากที่ราบสูง ซึ่งมีรูปร่างอันบอบบางทรนمان.....จึง ขี้ยาว่าผอมแล้ว แต่เดี๋ยวมพอมกว่าผอมเอามาก ๆ เลย จนเพื่อน ๆ อดเป็นห่วงไม่ได้ เป็นห่วงกังวลจะอยู่ไม่ถึงกรุงเทพ 200 ปี แต่ฟ้าก็ลิขิตชีวิตเดียม ช่วยพาสังขารอยู่ฉลองงานได้อย่างสบาย จะว่าไป..... ถึงแม้จะบอบบางแต่กำลังภายในใครเล่าจะหยั่งรู้ ที่ว่ากำแพงร.ร. สูง ๆ แต่ก็ไม่นับอุปสรรคเลยสำหรับเดียม เดียมจึงใช้ความสามารถพิเศษนี้ดำเนินชีวิตประจำวัน คือเป็นนกกเค้าแมว ครั้งหนึ่งนานมาแล้วเดียมเคยเป็นหัวหน้าทีมรักบี้รุ่นเล็ก เป็นมือปืนให้กับทีมบาส และ center half สำหรับบอล “โล่” รับประทานคุณภาพ กาลเวลาผ่านไปทุกสิ่งทุกอย่างหันเหชีวิตเดียมจากกระบี่ที่คมกริบเป็นต่อไม้ธรรมดา ๆ เดียมก็เริ่มรู้สึกคุณประโยชน์จากการนอนและในที่สุด.....ก็ติด.....และถูกรับเป็นสมาชิก พรรคสังคมนอนยาว อย่างไม่รู้เนื้อรู้ตัว ไปอย่างงูไม่กลับ การเรียนของเดียมนั้นหรือ....ก็พอใช้ได้ เดียมเคยสอบ ABAC อยู่ครั้งหนึ่ง คงจะเห็นที่รูปร่างของเดียมก็ละมั่ง.....จึงหมดสิทธิ์ แต่ก็อย่าดูถูกนัก ตอนนี้เดียมได้ใช้ชีวิตอย่างอิสระเสรี เห็นคนอื่นโตที่เชียงใหม่ โนนแน่ะ (คนเดียวในรุ่น) ตอนนี้พวกเราเลยไม่ค่อยได้ข่าวคราวของเดียมอะไรเท่าไรนัก คิดว่าซักวันหนึ่ง เดียมจะกลับมาอยู่กับพวกเราอีกอย่างแน่นอน

กาลเวลาผ่านไปทุกสิ่งทุกอย่างหันเหชีวิตเดียม

จากกระบี่ที่คมกริบเป็นต่อไม้ธรรมดา ๆ

ชื่อ เมธี พร้อมเพรียงชัย 3869

เกิด 19เม.ย.06

เข้า ชั้น 17 พ.ค.15 ป.3 สร./พท

ที่อยู่ 68/87 ซ.ลือชา ถ.พหลโยธิน สามเสนใน พญาไท กรุงเทพฯ

โทร.

ปัจจุบันศึกษา นิติศาสตร์ รามคำแหง

วชิราวุธ'54

รูปร่างสูงโปร่ง หุ่นเป็นแมนเต็มตัว ผมหยัดศก พร้อมกับท่าเดินและรอยยิ้มที่ไม่เหมือนใคร นี่เป็นบุคลิกเล็กน้อยที่พบได้ในตัวผม นอกเหนือจากจุดเด่นแปลก ๆ ที่ผมมีอยู่เต็มไปหมด เมื่อปี ม.ศ. 5 นี้เอง ผมได้มีโอกาสใช้ความสามารถพิเศษ และพรสวรรค์ทางด้านรูปร่างหน้าตา ออกมาโชว์น้อง ๆ ในงานคณะพญาไท ทำให้ผมได้รับชื่อที่เพื่อน ๆ พร้อมใจกันตั้งให้ใหม่ว่า “ฟี้กรี้ช” ซึ่งเป็นที่ภาคภูมิใจของเจ้าตัวมาก ผมเป็นคนที่มีความรักคลาสสิก สังเกตได้จากสิ่งที่ผมเลือกเรียนภาษาฝรั่งเศส และเลือกเล่นไวโอลิน ผมประจำอยู่วงจุลว ตั้งแต่ป. 3 ถึงม.ศ. 5 นับว่าเป็นปู่ของวงคนหนึ่งเช่นกัน ผมได้รับเครื่องหมายสามารถชั้น 1 สมกับความสามารถที่มีอยู่ โดยไม่ยากเย็นเลย ผมพิสมัยในกีฬาวิ่งทนเป็นอย่างมาก ชุ่มพิศข้อมทุกวันในยามที่ว่างจากการตีสควอช ทำให้ผมได้รับเหรียญทองสมความตั้งใจ นอกจากวิ่งแล้ว เรายังโปรดปรานการดูภาพยนตร์มาก ไม่ว่าจะเป็นที่โรงภาพยนตร์หรือในที่.วี. ผมเฝ้าห้องคอมมมอรัมได้ทุกวันอย่างไม่มีเบื่อ ผมรู้จักดารานางเงินดีพอ ๆ กับรู้จักตัวเอง เพื่อน ๆ ก็หวังว่าเมคงจะเอ็นทรานซ์ติตร.ร. อัครินการแสดง สมความตั้งใจนะ

ผมได้รับชื่อที่เพื่อน ๆ พร้อมใจกันตั้งให้ใหม่ว่า “ฟี้กรี้ช” ซึ่งเป็นที่ภาคภูมิใจของเจ้าตัวมาก

ชื่อ สุทธิพงษ์ ชมนารถ 3878

เกิด 30 มิ.ย.07

เข้า ชั้น 17 พ.ค.15 ป.5 สร./พท

ที่อยู่ 201/6 ซ. 29 ถ.จรัลสนิทวงศ์ บางกอกน้อย บางขุนศรี กรุงเทพฯ

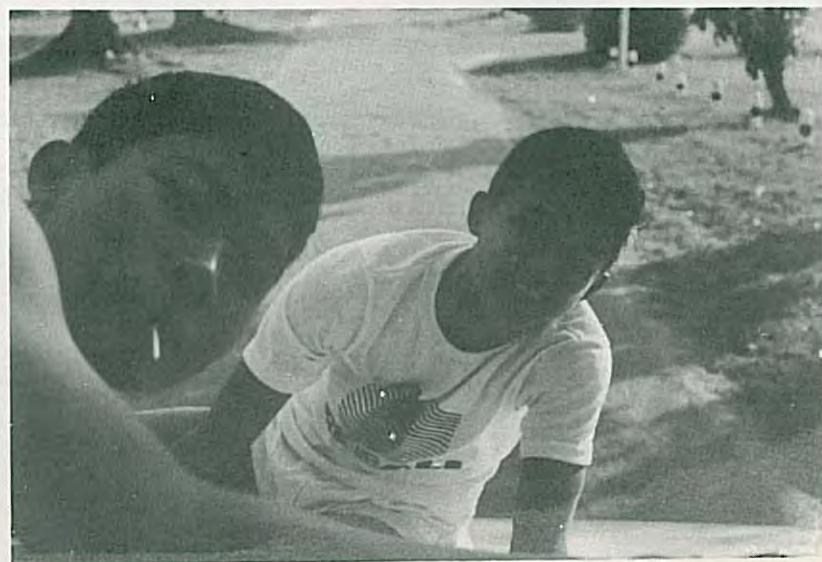
โทร. 4113504

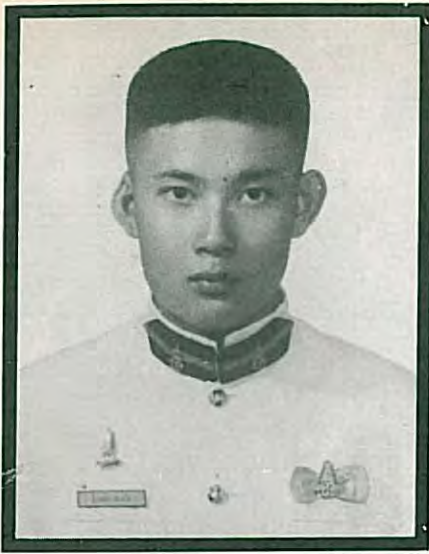
ปัจจุบันศึกษา รัฐศาสตร์ รามคำแหง

วชิราวุธ'54

“หลวง” หนุ่มเจ้าสำราญประจำคณะ หลวงเป็นที่รักของทุกคน แต่สำหรับน้อง ๆ ในคณะแล้วออกจะขยาดหลวงกันทุก ๆ คน เพราะเวลาหลวงอยู่คณะ หลวงทำตัวราวกับไม่มีมือมีเท้า เล่นเอาน้อง ๆ ริ่งกันหัวซุกหัวซุนเวลาได้ยินเสียงหลวงเรียก (วีนนี่!) ภารกิจประจำวันของหลวงก็ไม่มีอะไร... มาก ถึงเวลาเรียนหลวงก็มาเรียนบ้างไม่มาบ้างตามอัธยาศัย ถึงมาเรียนก็หลับไม่หลับก็คุย ถึงเวลาสอบหลวงก็ใช้ความรู้รอบตัว (รอบโต๊ะ) เอาตัวรอดมาได้อย่างดีเสมอ แต่ภารกิจที่สำคัญที่สุดใน ร.ร. ของหลวงคือ เวลาขึ้นโรงเลี้ยง หลวงจะกิน, กิน, กินอย่างเดียว จนมีหลาย ๆ ครั้ง ที่หลวงทะเลาะกับคณงานบนโรงเลี้ยงเพราะอาหารไม่พอ! ถึงจะกินหนักอย่างไรหลวงก็ไม่เคยมีที่ท้าวจะอ้วนขึ้นเลย (สงสัยในห้องคงมีผู้อาศัยอยู่เยอะ) ด้วยความเอวบางร่างน้อยของหลวง ทำให้หลวงเล่นกีฬาสนุกกลางมาตลอด เพิ่งมาเล่นรุ่นใหญ่เอาปีสุดท้ายนี้เอง หลวงเล่นกีฬาได้หมดเกือบทุกประเภทใน ร.ร. พูดถึงลีลาการเล่นของหลวงคงไม่ต้องบอก เพราะหลวงมักจะเล่นโดยที่นึกว่ามีคนมาถ่ายทำภาพยนตร์อยู่ข้าง ๆ เสมอ (โถ! เข้าใจผิด) สมัยหลวงยังหนุ่ม ๆ หลวงเคยเป็นนักวิ่งทางไกลของ ร.ร. แต่มาระยะหลัง ๆ หลวงต้องลามือจากกีฬาประเภทนี้ไปเพราะสุขภาพไม่ดีค่อยปกติ (หมอกลงหนักไปหน่อย) ส่วนเรื่องดนตรีนั้น หลวงเป่าปี่สก็อตมาตั้งแต่เด็กจนได้เครื่องหมายสามารถมาติดหน้าอกได้ไม่ยากกว่าการกินเท่าไรนัก แต่เรื่องการโดดสูง (ข้ามกำแพง) แล้ว หลวงกับนมมีสถิติใกล้เคียงกันมากจนแยกไม่ออก โดยเฉพาะวันไหนที่มีเรียน ร.ด. ละก็ หลวงกับนมจะออกไปเรียนแต่เช้าตรู่ แต่ไม่เคยกลับมาก่อนพระอาทิตย์ตกดินสักทีเดียว ได้ข่าวว่าไปอยู่บ้านนมทั้งวันไม่รู้ไปทำอะไรอยู่! แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นด้วยความดีที่หลวงสร้างสมไว้ในที่สุด หลวงก็ได้เป็นลูกพ่อขุนสมใจนี่ก็.....

หลวงเคยเป็นนักวิ่งทางไกลของ
ร.ร. แต่มาระยะหลัง ๆ หลวงต้อง
ลามือจากกีฬาประเภทนี้ไปเพราะ
สุขภาพไม่ดีค่อยปกติ (หมอก
ลงหนักไปหน่อย)

ชื่อ ชีรพงษ์ ทองเจือ 4007

เกิด 30 พ.ค.06

เข้า ชั้น 17พ.ค.16 ป.3 สร./พท

ที่อยู่ 12/2 หมู่ 4 ต.บางหญ้าแพรก อ.เมือง สมุทรสาคร
40/60 ซ.วิมลกาลากิจ บางยี่ขัน อ.บางกอกน้อย กรุงเทพฯ

โทร. 4242791

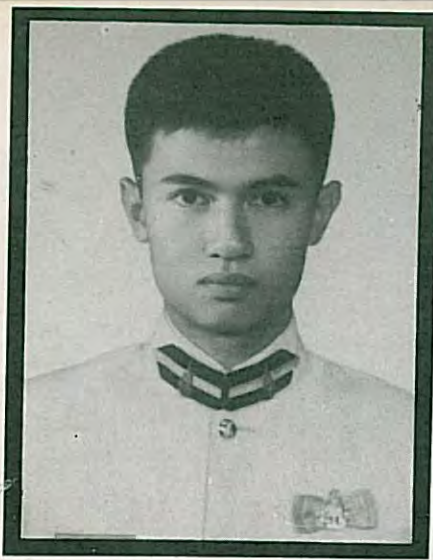
ปัจจุบันศึกษา นิติศาสตร์ รามคำแหง

วชิราวุธ'54

แต่ บุรุษที่มีรูปร่างอ้วนสันทัด หรืออีกนัยหนึ่ง อาโกตาม.....แต่ที่บ้านเรียก "เอก" ด้วยนิสัยเจ้าเล่ห์เงิบของแต่ แต่จึงเป็นที่รักของเพื่อน ๆ ทุกคน แต่น้อง ๆ ไม่แน่ แม้แต่เจ้ได้รุ่งประตูน้ำยังซุกแต่ ชีวิตประจำวันของแต่ไม่มีอะไรมา 80% จะเน้นหนักในการกิน - นอน แต่นอนได้ทุกสถานที่ บางวันแต่นอนในห้องเรียนตั้งแต่คาบ 2 หลังทานข้าวเช้าแล้วจนถึงคาบสุดท้าย.....แต่ยังไม่รู้ว่า อาจารย์คนไหนสอนบ้าง ถ้าถามเกี่ยวกับเรื่องตำราแล้วแต่จะส่ายหน้า แต่ถ้าถามถึงเรื่อง play - boy, penhouse หรือหนังสือประเภทอ่านแล้วโล่งสมอง แต่จะตอบว่ารู้ แล้วจะพาไปดูของจริงในทันที เมื่อถึงการสอบ แต่ก็ยังสอบผ่านโดยเพื่อนไม่ตั้งใจสงสัยอะไร เพราะแต่จะพกไม้โปรกายสิทธิ์เข้าห้องสอบวิชาละ 3 - 4 อันทุกทีไป จึงไม่ต้องถามเรื่อง EN' เลย แต่ชื่อใบสมัครราม' ก่อนสอบ EN' ถึง 2 เดือน (สงสัยจะเอานอนกอด) ด้านการดนตรีแต่เอาแก้มย้อย ๆ ของตัวเองดูดแซกโซโฟนมาตั้งแต่เด็ก ๆ แต่ดูได้เหมือนเป่าจริงมากจนครูภูมิใจจำใจมอบเครื่องหมายสีฟ้าให้แต่มาติดหน้าอกกลม ๆ ของแต่ ในร.ร. แต่จะทำตัวเงิบแต่เวลาแต่กางร่ม ออกไปนอก.ร.แล้ว จะผัดกันราวกับหน้ามือเป็นหลังเท้า คือแต่มักจะทำตัวเป็นคางคาวออกหาเหยื่อ แล้วจะกลับมาเล่าเรื่องผจญภัยต่าง ๆ ให้เพื่อนฟังอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องประเภทไหนก็ตาม แต่ถึงอย่างไรเพื่อน ๆ และน้อง ๆ ก็ยังรักแต่ และถ้าใครจะไปหาแต่ที่รามฯ ละก็ สังเกตชมรมที่มีผู้หญิงเยอะที่สุด นั้นแหละ.....แต่อยู่ที่นั่น.....

แต่นอนได้ทุกสถานที่ บางวัน
แต่นอนในห้องเรียนตั้งแต่คาบ
2 หลังทานข้าวเช้าแล้วจนถึงคาบ
สุดท้าย

ชื่อ สุรกิจ อ่ำพล 3876

เกิด 8 ก.ย.05

เข้า ชั้น 17 พ.ค.15 ป.3 นอ./พท

ที่อยู่ 78 หมู่บ้านมิตรภาพ หมู่ 6 ซ.อ่อนนุช พระโขนง กรุงเทพฯ

โทร. 3114147

ปัจจุบันศึกษา บริหารธุรกิจ รามคำแหง

วชิราวุธ'54

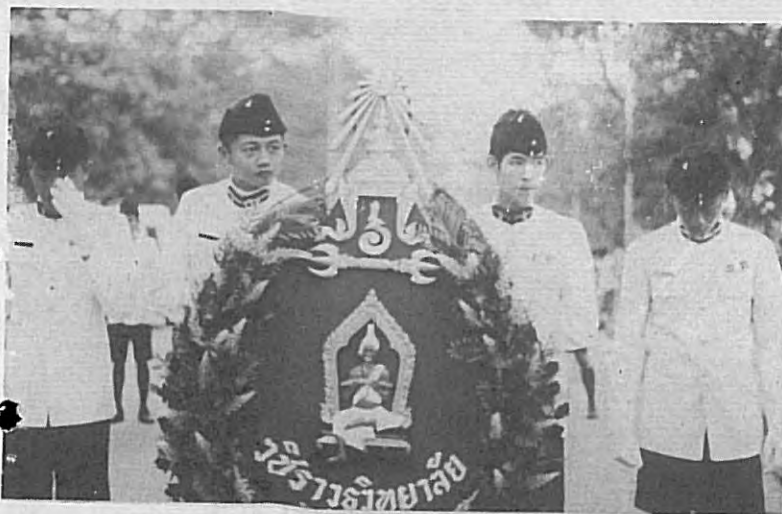
โอ๊ย! ทิวโรย! ประโยคนั้นไม่ต้องดูหน้า ได้ยินแค่เสียงก็รู้แล้ว ประเภทกินข้าวก่อนระฆังอย่างนี้ ต้องเป็นก็แน่นอน ก็จัดได้ว่าเป็นดารากรามทองคนหนึ่ง ซึ่งผ่านการทดสอบมามากต่อมากจนเจนสนามแล้ว ไม่ว่าจะกินเร็ว กินทน กินมาก ซึ่งถ้าเปรียบเทียบกับคำต่อคำแล้ว สพยังปอด ๆ เลย นอกจากความสามารถพิเศษอันนี้แล้ว ก็ยังเป็นนักสควอชตัวฉกาจของโรงเรียนอีกด้วย โล้ท์และเครื่องหมายสามารถเป็นหลักประกัน ก็หาอย่างอื่นก็ก็พยายามเล่นอย่างเต็มที่แต่ความสูงเป็นเหตุ จึงทำให้ที่ไม่มีตำแหน่งที่จะเล่นในกีฬาประเภทอื่น ๆ อ้อ! มี,แต่นั้นนานแล้ว ก็เคยเป็นผู้รักษาประตูให้กับ มอ. 8 พญามาหลาย MATCH ซึ่งเหนียวมาก (กองหลังดี) นอกจากนี้ก็ยังจัดอยู่ในนักนิยมดนตรีอีกประเภท เลยถูกจัดอยู่ในพวกของวาว (.....) มาช้านานทางด้านดนตรีก็เล่นกลองมาตั้งแต่เด็ก ๆ ไม่ว่าจะเป็กลองยาว กลองลำตัด กลองแต๊ก กลองซุด แต่ที่ชอบก็เห็นคงจะเป็นกลองซุด.....กีตาร์ก็ก็เป็น ฝีมือเหวอะ ถ้วยโพล์คซอง ถ้าไม่มีก็ก็ได้ลำบากละ ส่วนการเรียนของก็ก็อยู่กลาง ๆ ค่อนไปทางอ่อนชั๊กหน่อย ข้อสอบจะออกสักแค่ไหน จัดโต๊ะรูปไหน ก็ไม่ผ่านสายตาของก็ไปได้หรอก ก็หวังติด EN มากไปหน่อย บวกกับดูหนังสือน้อย ก็จึงต้องมาอยู่บริหารรามฯ ตามระเบียบคงหาตัวไม่ยากหรอกนะ.....

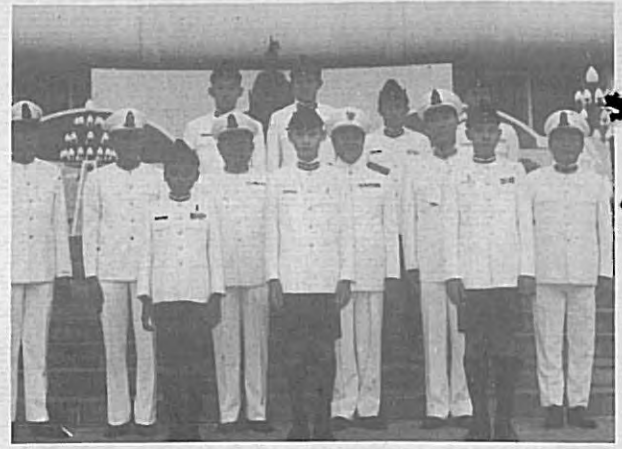
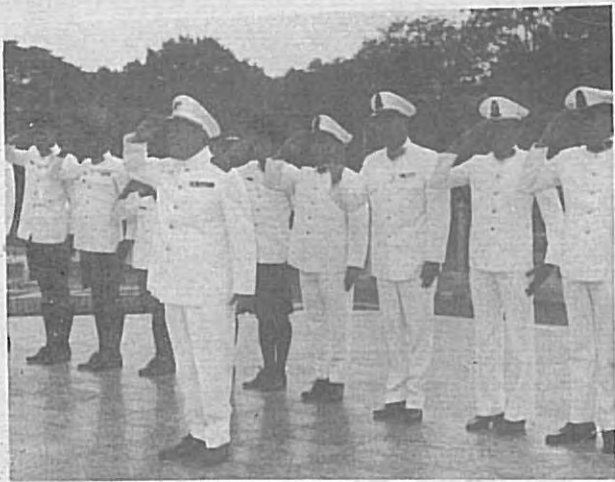
ก็จัดได้ว่าเป็นดารากรามทองคน
หนึ่ง ซึ่งผ่านการทดสอบมามาก
ต่อมากจนเจนสนามแล้ว

25 พ.ย.

10 ส.ค.

1 ก.ค.

๗๗ ZONTA

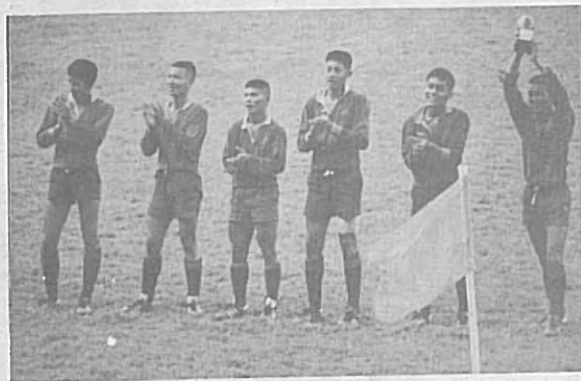
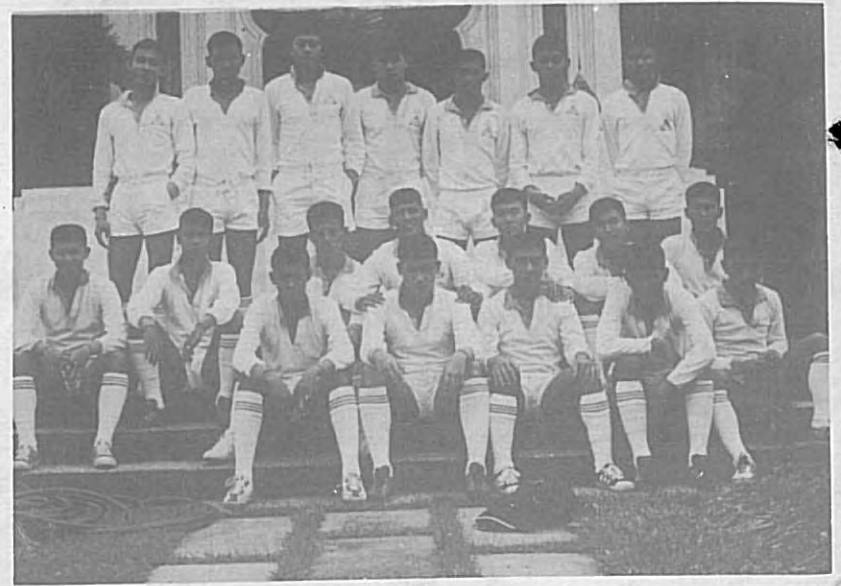
ປຣະກາດ FOLK SONG

Mitre

รักบี้ ๐๐๐

แชมป์

7. 15

คห

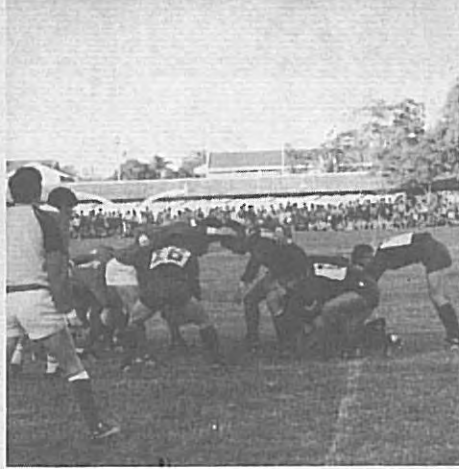

รองแชมป์เอเชีย

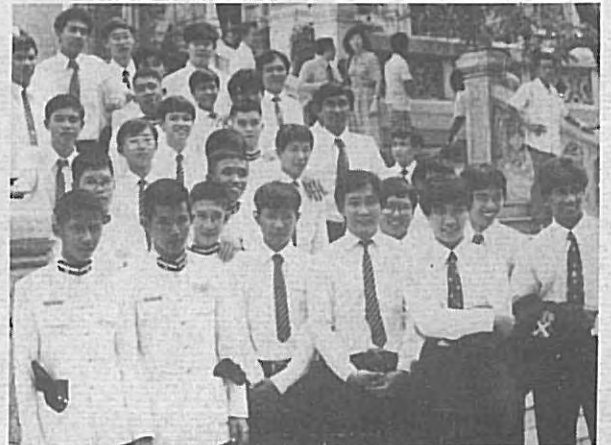
OV — VC

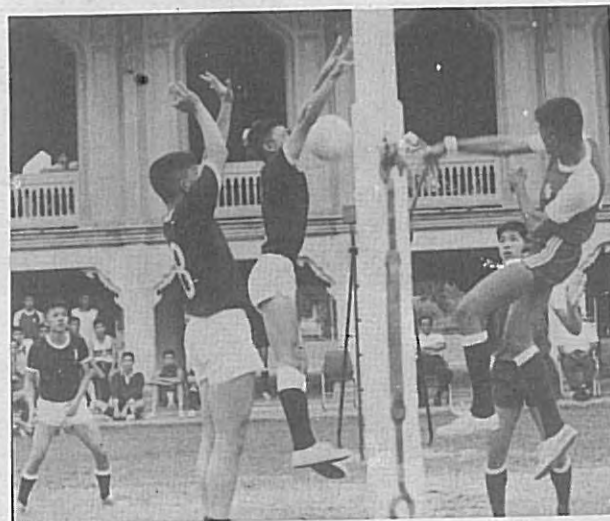
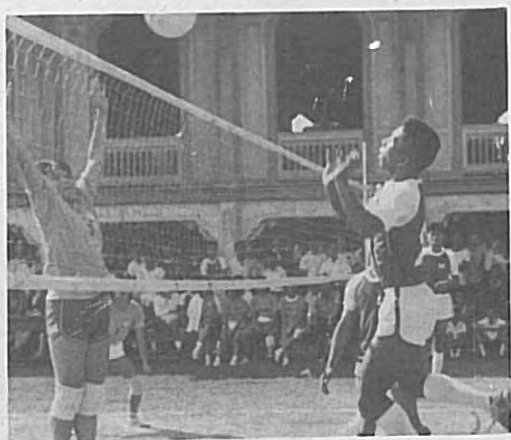
R
U
G
B
Y

VC — ST

วอลเล่บอล

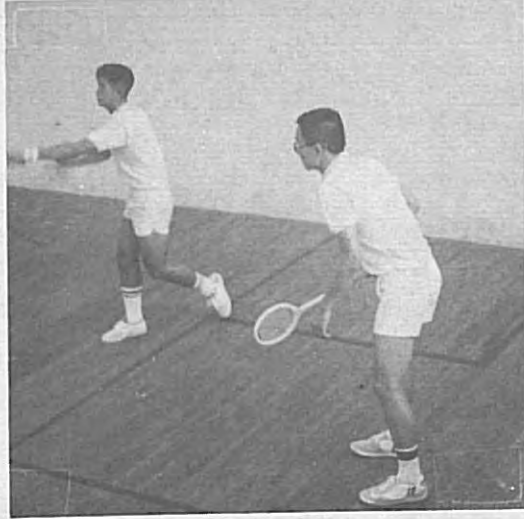
ว่ายน้ำ..

กรีฑา

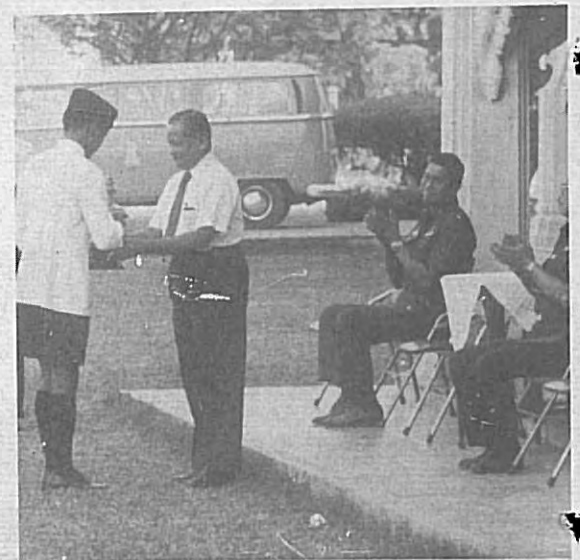
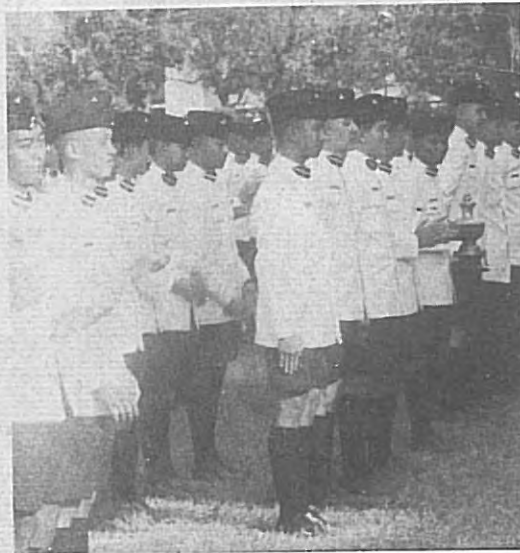
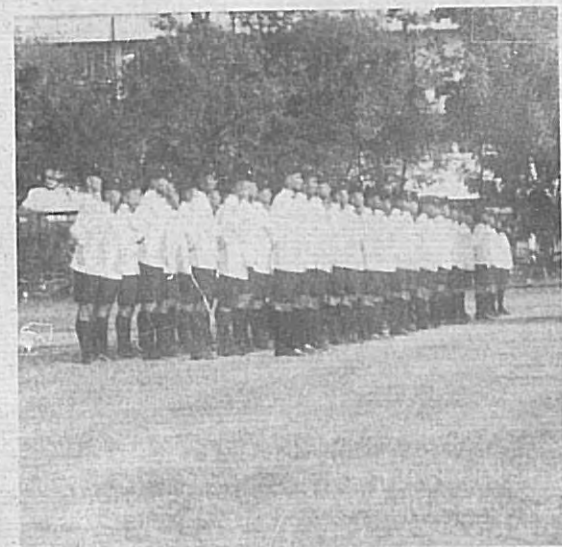

สควอช

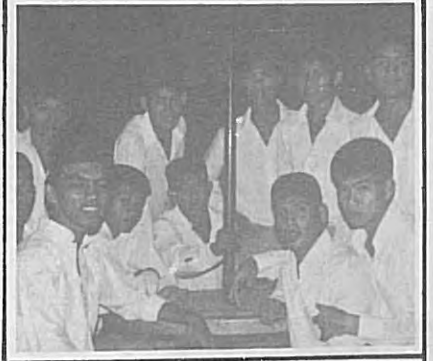
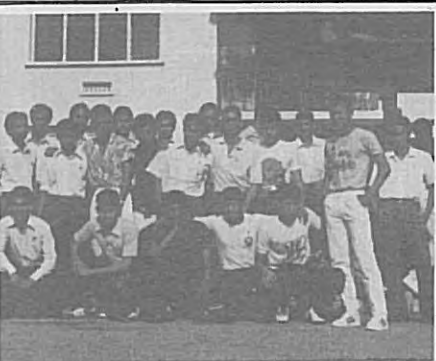

บาสเกตบอล

ระเบียบแถว

VC. IN MALASIA

VC. IN MALASIA RUGBY

ข่าวกีฬา SPORT 1

วชิราวุธ 1,500 เมตรหญิง ท.1 กองจนา ไชย
 120 วินาที สถิติ 5 นาที 6.9 วินาที ทำลายสถิติ
 (ราชบุรี) ที่ 3 ชูติมา เจริญรัง (ศรีราชาสมุทร)
 วิ่งข้ามรั้ว 400 เมตรชาย สถิติ 1 นาที 3.8 วินาที ที่ 2
 วิชิต (สท) วิชิต (สท) สถิติ 1 นาที 3.8 วินาที ที่ 2
 วิชิต (สท) วิชิต (สท) สถิติ 1 นาที 3.8 วินาที ที่ 2

วชิราวุธครองแชมป์รักบี้ 18 ปีซ้อน

วชิราวุธยังคงเป็นดาวค้างฟ้าของวงการรักบี้ นักเรียนเมืองไทยอยู่เป็นปีที่ 18 เมื่อรวมพลังดลบันดาลของทีมอาหารชั้นเยี่ยม 48-16 ในการแข่งขันรักบี้นักเรียนนครราชสีมาที่สนามอ้อมกอกี้ วานนี้ (18 ส.ค.) ท่ามกลางความสนุกสนานของคนดูเกือบสามพันคน โดยในครั้งแรกเตรียมทหารเกือบครบถ้วนได้นำกล้วเสมอกันอยู่ 11-11 แต่มาเล่นและในครึ่งหลัง เฉลยพ่ายยับไขตามระเบียบ

เมื่อเปิดเกมการแข่งขันเตรียมทหารซึ่งแข่งเฉพาะศุภผลิน แต่ครั้งนี้

ลาด อีก 2 น
 ระตะโทษขอ
 คุกเคียดขึ้นม
 วิต

ผลการแข่งขัน
 วิ่ง 1,500 เมตร ชาย
 กองจนา ไชย (ราชบุรี) สถิติ 4 นาที 28.0 วินาที ที่ 1 สมเกียรติ (สท) สถิติ 4 นาที 28.0 วินาที ที่ 2 สมเกียรติ (สท) สถิติ 4 นาที 28.0 วินาที ที่ 3

SPORT NEWS ข่าวกีฬา

วชิราวุธคว้าแชมป์รักบี้

วชิราวุธ คว้าแชมป์รักบี้ 18 ปีซ้อน ในการแข่งขันรักบี้นักเรียนนครราชสีมาที่สนามอ้อมกอกี้ วานนี้ (18 ส.ค.) ท่ามกลางความสนุกสนานของคนดูเกือบสามพันคน โดยในครั้งแรกเตรียมทหารเกือบครบถ้วนได้นำกล้วเสมอกันอยู่ 11-11 แต่มาเล่นและในครึ่งหลัง เฉลยพ่ายยับไขตามระเบียบ

เมื่อเปิดเกมการแข่งขันเตรียมทหารซึ่งแข่งเฉพาะศุภผลิน แต่ครั้งนี้

ลาด อีก 2 น
 ระตะโทษขอ
 คุกเคียดขึ้นม
 วิต

เตรียมทหารชิงแชมป์รักบี้

เตรียมทหารชิงแชมป์รักบี้ 18 ปีซ้อน ในการแข่งขันรักบี้นักเรียนนครราชสีมาที่สนามอ้อมกอกี้ วานนี้ (18 ส.ค.) ท่ามกลางความสนุกสนานของคนดูเกือบสามพันคน โดยในครั้งแรกเตรียมทหารเกือบครบถ้วนได้นำกล้วเสมอกันอยู่ 11-11 แต่มาเล่นและในครึ่งหลัง เฉลยพ่ายยับไขตามระเบียบ

เมื่อเปิดเกมการแข่งขันเตรียมทหารซึ่งแข่งเฉพาะศุภผลิน แต่ครั้งนี้

ลาด อีก 2 น
 ระตะโทษขอ
 คุกเคียดขึ้นม
 วิต

เตรียมทหารชิงแชมป์รักบี้

เตรียมทหารชิงแชมป์รักบี้ 18 ปีซ้อน ในการแข่งขันรักบี้นักเรียนนครราชสีมาที่สนามอ้อมกอกี้ วานนี้ (18 ส.ค.) ท่ามกลางความสนุกสนานของคนดูเกือบสามพันคน โดยในครั้งแรกเตรียมทหารเกือบครบถ้วนได้นำกล้วเสมอกันอยู่ 11-11 แต่มาเล่นและในครึ่งหลัง เฉลยพ่ายยับไขตามระเบียบ

เมื่อเปิดเกมการแข่งขันเตรียมทหารซึ่งแข่งเฉพาะศุภผลิน แต่ครั้งนี้

ลาด อีก 2 น
 ระตะโทษขอ
 คุกเคียดขึ้นม
 วิต

เตรียมทหารชิงแชมป์รักบี้

เตรียมทหารชิงแชมป์รักบี้ 18 ปีซ้อน ในการแข่งขันรักบี้นักเรียนนครราชสีมาที่สนามอ้อมกอกี้ วานนี้ (18 ส.ค.) ท่ามกลางความสนุกสนานของคนดูเกือบสามพันคน โดยในครั้งแรกเตรียมทหารเกือบครบถ้วนได้นำกล้วเสมอกันอยู่ 11-11 แต่มาเล่นและในครึ่งหลัง เฉลยพ่ายยับไขตามระเบียบ

เมื่อเปิดเกมการแข่งขันเตรียมทหารซึ่งแข่งเฉพาะศุภผลิน แต่ครั้งนี้

ลาด อีก 2 น
 ระตะโทษขอ
 คุกเคียดขึ้นม
 วิต

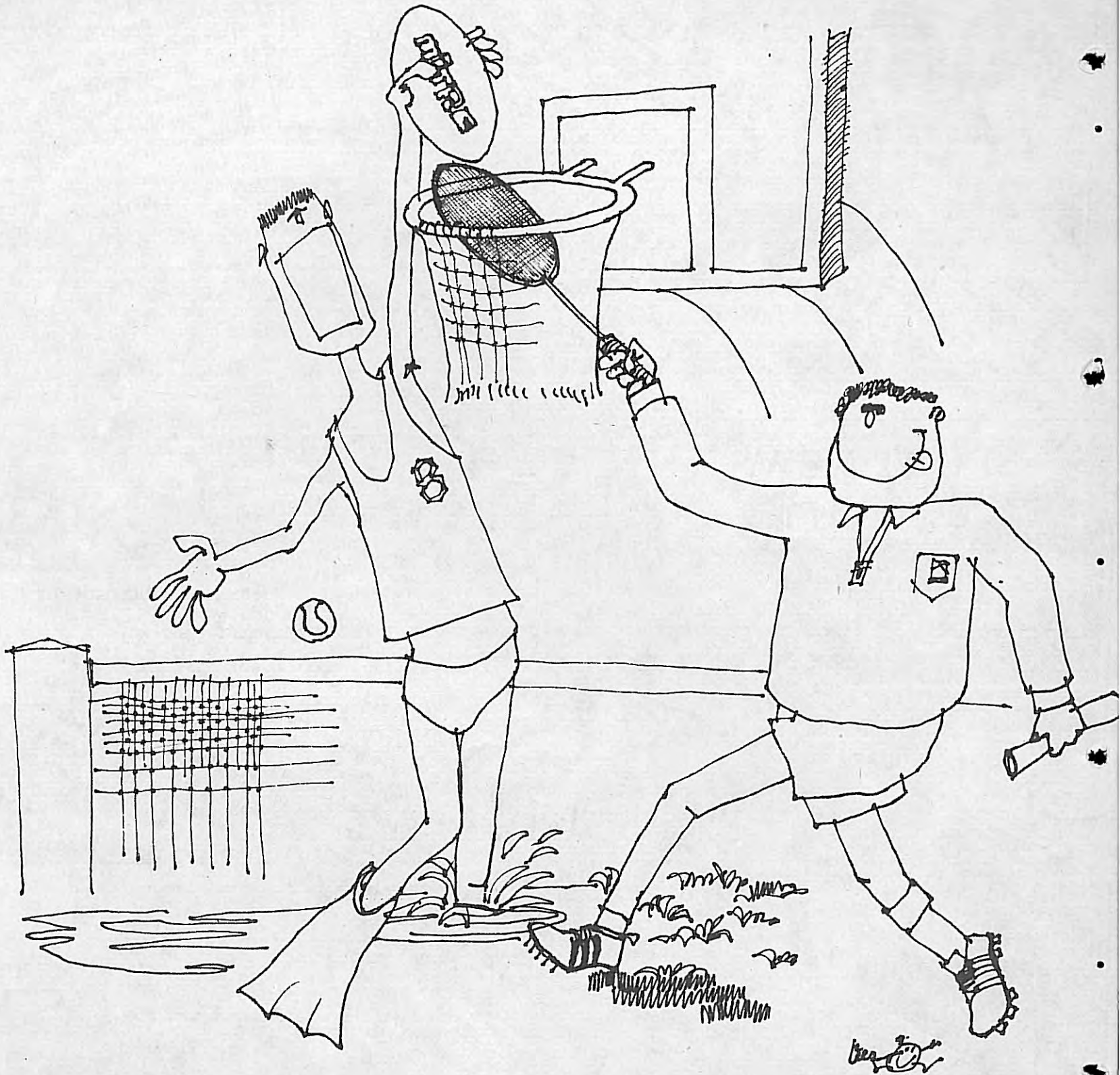
SPORT NEWS

ข่าวกีฬา

SPORT NEWS

ข่าวกีฬา

ข่าวกีฬา

เขาใหญ่

หลังจากพวกเราได้หมกหมุ่นกับการสอบปลายปี ม.ศ.4 มาเป็นเวลานาน ก่อนเปิดภาคเรียนพวกเราได้คิดว่าควรจะทำที่ไหนสักแห่งที่พวกเราชาว 54 จะสนุกสนานกันก่อนที่จะแยกย้ายจบการศึกษากันไป หลังจากพวกเราได้ตกลงกันอย่างเอาเป็นเอาตายกันแล้ว จึงตกลงจะไปเที่ยวเขาใหญ่กัน ก่อนการเดินทาง ซาติ, เวส, เก้อ, พจน์ ได้เป็นตัวแทนของพวกเรา มาถวายบังคมพระบรมรูปรัชกาลที่ 6 ที่โรงเรียนพร้อมทั้งขอให้พระองค์ช่วยคุ้มครองพวกเราด้วยในการเดินทางครั้งนี้

3 มีนา 7.00 น. หน้าโรงพยาบาลราชวิถี บริเวณอนุสาวรีย์ฯ เป็นที่ที่เรานัดขึ้นรถบัสนั่งซึ่งหลวง (สุทธิพงษ์) เป็นผู้จัดมาให้ พร้อมทั้งมีรถกระบะอีก 2 คัน เป็นของหม่อง และซาติ สำหรับขนกับข้าวของใช้ต่าง ๆ ของพวกเรา และคนที่จะไปทำกับข้าวและอำนวยความสะดวกอีก 4 คน ซึ่งเป็นคนของคุณแม่หม่องจัดมาให้

เมมายืนปักหลักหน้าโรงพยาบาลฯ เป็นคนแรก และคนต่อมาก็ หม่อง, ขวด, ตี, ยัย, เดียม, แหยม, กิด, เย็น, สุราฟ, กี้, เก้อ, พจน์, นม, เวส, โจ้, ยาว, โก้, จก, สบ, บรือ, หนอก, ศักดิ์, หมู, นก, ยิ้ม, หลวง, เหมมา, ซาติ, แจ้, เป้, ฉ่อย, บอย, จู๊, จ้อย, ต่อง, ตีก, เฉ่า, วาว, ปุ่ม, เซียน, และคนที่ถือเอาดไม่ว่างานไหนของรุ่นเราคือ ฝน 7 โมงครึ่งแล้วเพิ่งครบแต่รถบัสนี้ยังไม่มา ทุกคนจึงหันหน้าไปหาหลวงที่ละคน หลวงได้แต่ทำหน้ายิ้มแห้ง ๆ แล้วบอกว่า “คอยหน่อยเดี๋ยวมานะ”

ในที่สุดรถบัสนี้ก็มา.....เกือบแปดโมง ช่วยหลวงให้รอดพ้นจากเพื่อน ๆ ไปได้อย่างหวุดหวิด ถ้าไม่มาหลวงอาจจะได้อะไรจากเพื่อน ๆ ดิดตัวกลับบ้านแน่ (พูดเล่นนะ) หลังจากนับยอดกันดีแล้วได้ 42 คน และรู้สึกเสียดายแทนเพื่อน ๆ อีก 6-7 คนที่ไม่ได้มาเพราะติดธุระหรือตกรถ เมื่อพร้อมแล้วเราก็ออกเดินทางเวลา 8 โมง เล็กน้อย (เกือบ 9 โมง) เมื่อรถออกเพื่อน ๆ ก็เริ่มจะหาเรื่องหลวงอีกแล้วจากที่รอดตัวไปคราวก่อนเพราะว่า รถคันนี้บรรจุเต็มที 30 ศพ เอ๊ยไม่ใช่คนนะ แต่เราก็มัดกันไป 42 คนจนได้ โดยไม่มีปัญหาใด ๆ คือรถวิ่งได้เป็นใช้ได้ พวกเรานั่งรถไปเรื่อย ๆ จนกระทั่ง เลี้ยวซ้ายไปเล็กลงพวกเราบาง

คนก็เริ่มทำหน้าที่แยก ๆ เพราะ

ได้มองจอตลอดเห็นเมฆที่กระพริบระยิบระยับ

ปีนลงทางหน้าต่างที่เดียว และพจนาก็ไม่ปล่อยให้โอกาสที่จะแก้มองคนตามนิสัยให้หลุดลอยไป ทำการวิ่งควานพวกยิงกระต่าย จนยิงกันวุ่นวายไปหมด และพวกเราที่เดินทางกันต่อไปจนกระทั่งรถต้องจอดอีกครั้ง เมื่อมีรถมาโบกให้หยุดและอุฐูซึ่งตรกถเมื่อตอนเช้าให้คนขับรถตีรถมาส่งตามมาทัน ทำให้สมาชิกเพิ่มเป็น 43 คนและเราก็เริ่มมีปัญหาตอนจะขึ้น เพราะรถขึ้นไม่ไหวโดยเฉพาะฝนก็กินแรงรถแทบจะไม่ไหวอยู่แล้ว จึงแบ่งไปนั่งรถ กะบะอีก 2 คัน ซึ่งขับตามมาก่อนขึ้นเราได้แวนมัสการ เจ้าพ่อเขาใหญ่ เสร็จและซักรูปเล็กน้อย แล้วเดินทางต่อไป จนถึงที่ทำการโรงแรมเขาใหญ่อย่างทุลักทุเล ประมาณ 1.00 น. เพราะปริมาณคนมากกว่าคุณภาพรถ

หลังจากสอบถามเรื่องที่พักเสร็จแล้ว ก็เดินทางไปที่พัก ที่พักเป็นบ้านของ อ.ส.ท.ซึ่งคุณพ่อกุลธน ประจวบเหมาะนักเรียนคณะจิตรลดา เป็นผู้ติดต่อให้ที่พักเป็นห้องนอนเดี่ยวยาวนานอนรวมกันได้หมด เมื่อเก็บข้าวของเรียบร้อย ก็ออกมารับข้าว ไปทานกันจนอิ่มหน้าสำราญก็เกือบบ่าย 2 โมงแล้ว พอพวกเราถึงที่พักได้ไม่นาน ก็มีทีมฟุตบอลของจังหวัดลพบุรี(ไม่รู้อำเภอไหน) กำลังซ้อมอยู่ เราจึงขอเขาเล่นด้วยจนเย็นจึงเลิก แล้วอาบน้ำเปลี่ยนเสื้อผ้า พวกที่ไม่ได้เล่นฟุตบอลก็เดินเล่นกันตามใจชอบ พอราว ๆ 6 โมงพวกเราจึงมาทานข้าวกันโดยอาหารมื้อนี้ เป็นข้าวและก๊ับ 3 อย่าง หลังจากข้าวเย็นแล้ว คนของทางโรงแรมก็มาจัดพื้นที่จะก่อแคมป์ไฟที่พวกเราไปติดต่อไว้ พอเริ่มมืดเราก็จุดไฟและมีการสังสรรค์เฮฮากันตามประสา สนุกกันจนกระทั่งเวลาพอสมควรต่างคนต่างก็เข้านอนกันอย่างไม่มีการต้องบอกบางคนก็นอนกันที่สนามนั้นแหละจนต้องไปลากกันมานอนจนครบทุกคน

เช้าวันรุ่งขึ้น เราตื่นขึ้นมาประมาณ 7.00 น.อากาศเย็นพอสมควร พวกกลัวความหนาวก็ซั๊กแห้งกันเป็นแถวเลย เฉพาะหม่องกับชาติเห็นบอกว่าไม่อาบน้ำเลยจนกว่าจะกลับ ประมาณ 8.00 น. พวกเราก็พร้อมที่จะเริ่มวันใหม่กัน วันนี้ตั้งใจจะเดินป่ากัน แต่ตอนนี้ดูจะเข้าไปสักหน่อยจึงแนะนำให้ขึ้นไปดูหน้าผาซึ่งอยู่เกือบจะถึงยอดเขาเขียว พวกเราจึงตกลงที่จะไปโดยรถกะบะ 2 คัน ซึ่งชาติ กับหม่อง เป็นผู้ขับ ค่อนข้างจะอันตรายซักหน่อยเพราะรถแต่ละคันบรรทุกคันละ 20 กว่าคนโดยเฉพาะคันที่ชาติขับ พวกเราที่นั่งคันนี้มีความรู้สึกหนาว ๆ ร้อน ๆ ไปกันตาม ๆ กัน เพราะชาติเล่นเกาะโค้งในอย่างเดียว ไม่สนใจกับรถที่สวนมาเลย แต่พวกเราก็ถึงได้โดยไม่เป็นอันตรายแต่อย่างใด เราจอตลอดกันใกล้ ๆ กับจุดตรวจของสถานีเรดาห์เขาใหญ่ และเดินเข้าป่าไปโดยยาวเป็นผู้นำ ประมาณ 1 กิโลเมตรเป็นทางชันลงไปเรื่อย ๆ จนประมาณ 20 นาที ก็ถึงหน้าผาสูง แต่ไม่ทราบชื่ออะไร เราก็ได้ถ่ายรูปกันเล็กน้อยพจนาก็ไม่วายที่จะเล่นอะไรหาวดเสียวอีกเช่นเคย เพื่อน ๆ ก็ไม่ได้ถือสาอะไรด้วยความเคยชิน แต่คราวนี้ออกจะหนักไปหน่อยเพราะเหวลึกมาก หน้าผาก็ชันมากด้วย เราพักชมธรรมชาติริมหน้าผากันนานพอประมาณ เมื่อสมควรแก่เวลา พวกเราจึงเริ่มหาทางกลับไปยังที่จอดรถ ซึ่งขากลับนี้ก็ทุลักทุเลกันพอประมาณ เมื่อถึงรถพวกเราก็เตรียมตัวเดินทางกลับที่พักกันพวกเราเริ่มไว้อย่าง กับจก ที่จะเป็นผู้นำทางให้พวกเราเดินป่าตามที่ตั้งกลงกันไว้ เมื่อกลับถึงที่พัก

เราก็เตรียมตัวที่จะไปเดินป่ากันต่อ โดยเตรียมอาหารกลางวันไปทานกันในป่า อาหารกลางวันวันนี้เป็นข้าวเหนียว หมูย่างใส่ถั่ว พลาสติกคนละชุด ต่างคนต่างพกกันไปเอง โดยเฉพาะฝนตกไปถึง 2 ถัง ประมาณ 9.30 เราก็พร้อมที่จะออกเดินทาง การเดินทางของเราในวันนี้จะเริ่มเดินทางจุดตรวจย่อยของกรมป่าไม้ คือข้ามเขาลูกหนึ่งกับนิดหน่อย ห่างจากที่พักไปเล็กน้อยเพื่อที่จะไปขึ้นที่น้ำตกเหวสุวัต คิระยะทางแล้วห่างจากจุดที่เริ่มต้นเดินไกลพอดู และพวกเราได้อาบน้ำให้ไปรับเรา เวลา 12.30 น. ที่เหวสุวัต ซึ่งพวกเราใช้เวลาไว้วางใจจะไปถึงในตอนนั้นความคิดนี้เป็นความคิดของแฝด 10 ล้าน ยาวกับจก ซึ่งคุยฟังอยู่ตลอดเวลาว่า ข้านาญทางมากและคุยว่าเขาใหญ่เนี่ยมาจนจะนับกันไม่ได้หมดแล้ว เมื่อวางแผนการกันเสร็จเรียบร้อยเราก็เริ่มออกเดินเป็นแถวเรียงเดี่ยวไปตามทางเดินเล็ก ๆ โดยมียาวเป็นผู้นำ และพจน์ปิดท้าย ทั้งคู่มีวิทยุรับส่งกันคนละ 1 เครื่อง ส่วนพจน์นั้นเล็กแกลังเพื่อนกันมาเล่นวิทยุแทนเสียรำคาญหูตลอดเวลาเหมือนเด็กได้ของเล่นใหม่ เราเดินกินบรรยากาศ และส่งเสียงเอ็ดตะโรกันอย่างสนุกสนาน และที่สำคัญความคะนองของพวกเราทำให้เราได้พูดอะไรที่ไม่สมควรที่จะพูดในที่เช่นนั้นออกมาหลายคำ ซึ่งมีบางคนถึงกับสะดุ้ง ก็ได้แต่เพียงจู้ปปากให้เงียบกัน และก็ไม่ได้คิดอะไรอีกการเดินทางของเราต้องข้ามน้ำและเดินขึ้นเขา และเมื่อเดินไปเรื่อย ๆ ทางเดินเริ่มขาดหายเป็นช่วง ๆ แต่ยาวก็ยังเดินหน้าอย่างมั่นใจ เดินต่อมาประมาณชั่วโมงเศษ ก็พ้นทางน้ำ แต่มีการคลานลอดเป็นช่วง ๆ แทน และต้องใช้มีดตัดต้นหนามที่คั่นอยู่ระเกะระกะไปหมด แต่ยังไง ๆ เรายังเดินและขึ้นมาอีก และเมื่อได้มาพบกับมุลสัตว์เป็นกอง ๆ เรียงรายอยู่ตามทางพวกเราก็มีได้เปล่งใจ หลาย ๆ คนเถียงกันว่าไปในของข้างหรือวิวกันแน่ มาถึงช่วงนี้ทางเดินที่เดินมาหายไปไหนแล้วก็ไม่ทราบแต่ยาวก็ยังเดินลึกเขาไปอีก ตอนนี้พวกเราก็เริ่มเงียบเสียงกันไปบ้าง เพราะเหนื่อย เดินมาได้อีกสองช.ม. ก็ยังไม่ถึงที่หมายซักที และเราก็เริ่มเดินวนไปวนมา เพราะดูได้จากวันไม้ที่เราได้บากเอาไว้ ใครมีมีดก็สับกันใหญ่บอกว่ากลัวหลง ที่นี่เดินไปทางไหนก็เจอแต่ต้นไม้ที่มีรอยบากไปหมด พวกเรารู้สึกเงียบกันไปถนัดใจ และฝนก็เริ่มตกลงมาแต่ก็ผ่านไปไม่อันหนาที่ขึ้นมาได้ไม่มากนัก ทำให้บรรยากาศเริ่มแยเข้าไปใหญ่ เราเดินทางอยู่ประมาณครึ่งช.ม. ยาวก็ทำลายความเงียบออกมาว่า "หมดปัญญาแล้ว" พวกเราจึงรู้ว่าหลง แต่ละคนทำหน้าที่ ๆ ไปตาม ๆ กัน แต่ก็ยังมีม ออกนิด ๆ เพราะอยู่กันหลายคน เขียนได้บอกให้พวกเรานั่ง และทานอาหารกลางวันที่น่าติดตัวกันมาซะก่อน และนั่งคุยกันว่า จะเอาอย่างไร แต่ละคนก็นั่งทานข้าวเหนียวไปเงียบ ๆ จนทุกคนเสร็จ จึงตกลงกันว่า จะต้องมีคนอาสาไปหาทาง ซัก 4-5 คน จึงมีผู้อาสาไปคือ เกื้อ พจน์ ขวด ยาว จก ส่วนที่เหลือจะนั่งคอยที่นี้ เมื่อทั้ง 5 คนออกไปและกัติดต่อกัน ทั่วกันตลอดเวลาจนครึ่งช.ม. ทั้งหมดกลับมามีความล้มเหลวเกื้อเขาไปติดอยู่ในกอหนามเป็นเวลานานกว่าจะออกมาได้ จนตัวเป็นริ้วไปหมด พวกเราคิดว่าถ้าเย็นแล้วออกไปไม่ได้ก็จะมีคนมาค้นหาพวกเราแน่ ๆ มาถึงตอนนี้นักที่คะนองปากตั้งแต่ที่แรกก็เริ่มยิ้มไม่ออกเพราะเพื่อน ๆ เริ่มรุมด่าและกียอมรับคำต่าจากเพื่อนแต่โดยดีเพราะสำนึกผิดที่มาพูดคำที่ไม่ควรพูดกันในสถานที่นี้ ตอนนั้นชาติมาทำตลกเพื่อจะปลอบใจตัวเอง แต่

เพื่อนไม่ตกลงด้วยชาติจึงไปตกลงอยู่คนเดียวเงียบ ๆ ข้างต้นไม้ พวกเราบางคนเริ่มจะบนบานศาลกล่าวต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายกันเพื่อที่จะให้ท่านช่วยออกไปจากที่นี่ แต่ในที่สุดเขียนก็ให้ความเห็นว่า ควรจะเดินหากันต่อไป ไม่ควรจะมีมือเงอทำนั้งอยู่เฉย ๆ เวลานี้ ประมาณ 15.00 น. แล้ว เลยเวลาที่นี้ตรมมารับไปมาก ตอนนี้พวกเราคิดว่าจะมุ่งลงที่ต่ำให้มากที่สุดและเมื่อเดินลุยมากเราก็ได้พบร่องน้ำที่น้ำได้แห้งไปแล้วเหลือเพียงบ่อโคลนซึ่งพวกเรารู้สึกดีใจไปเลยโดยบังเอิญ

กันพอประมาณ โดยเฉพาะ เวส คงจะเป็นพวกนำหน้าหนักตัวมากเกินทำให้จมโคลนเกือบเอาตัวไม่รอด เราเดินลุยกันเบเรอๆ
ประมาณไม่ถึงชั่วโมงเราก็ได้ออกสู่โลกภายนอกโดยไม่ผ่านทางเดินแม้แต่นิดเดียว ทุกคนต่างถอนใจด้วยความโล่งอก เหมือนนัด
กันมา เราออกจากป่า ห่างจากที่เราเข้าเพียงเล็กน้อย เราเดินเล่นกันซึกพักตอนนี้ก็เกือบจะ 16.00 น. แล้วเรายังไม่รู้ว่าจะกลับ
กันยังไง เพราะเดินกันขาแทบจะขาด พอดีกับที่รถบัสที่ไปกับเราน้ำตกเหวสุวัต และไม่พบเราซึกกลับมาผ่านทางนี้พอดีเรา
จึงกลับที่พักได้โดยความเรียบร้อยเมื่อถึงที่พักเราก็ล้างหน้า ล้างตากันเรียบร้อย เชียนก็เดินมาและถามว่าใครได้บนอะไรกันไว้
บ้างและเตือนให้พวกเราที่ชอบใช้วุ้นจากไม่สุภาพ หุบปากกันไว้มั้ง (80% ของทั้งหมด) จนกว่าจะกลับเมื่อสอบถามกันเรียบร้อย
พวกเราบนกันด้วยสุราเป็นส่วนใหญ่ หนีได้ เกือบ 2 ลัง เชียนจึงนั่งรถลงไปซื้อข้างล่าง เพื่อจะนำไปแก้บนที่ศาลเจ้าพ่อเขาใหญ่
เรารอเชียนจนเกือบ 2 ทุ่ม ก็ยังไม่กลับมารู้สึกเป็นห่วง แต่เมื่อรอไปซึกพักใหญ่เชียนถึงกลับมา พร้อมกับของที่แก้บน เชียน
เล่า ให้ฟังว่า ระหว่างทางที่ลงไปต้องเสียเวลากดต้นไม้ที่ล้มขวางถนนทำให้ไปไม่ได้จึงทำให้เสียเวลาไปมาก และเราก็เริ่มทาน
ข้าวกันพร้อมกับจัดการของที่เหลือจากแก้บนจนหมดเพราะจะทิ้งก็เสียตาย บางคนก็เล่นไฟประมาณ 5 ทุ่มก็หลับกันหมดด้วย
ความอ่อนเพลีย

เช้าเราตื่นขึ้นมาทานข้าวเช้าซึ่งมีขนมปังกับแยม (เหมือนเมื่อวาน) วันนี้เราเตรียมตัวเดินทางกลับและแล้วเราก็ลงจาก
เขาใหญ่ หลังจากทานข้าวกลางวันกันเรียบร้อย รถบัสของเรามาถึงมวกเหล็ก ทำให้พวกเราเสียเวลาไป 2 ช.ม. แต่เราก็ใช้
เวลาที่รอช่างซ่อมรถ เดินสำรวจเล่นกันอย่างเพลิดเพลิน เมื่อรถบัสของเราซ่อมเสร็จเรียบร้อยแล้ว พวกเราจึงเดินทางกลับสู่
กรุงเทพฯ ซึ่งขากลับนี้บรรยากาศภายในรถรู้สึกว่าจะเจียบเหงามาก

เมื่อรถบัสเริ่มเข้าสู่กรุงเทพฯ เย็นก็ลงที่ดอนเมือง ต่อจากนั้น พจน์ ก่อ กฤษณ์ ก็ลงตามมาที่สี่แยกบางเขน และตี
เวส เดียม ก็ลงต่อมาที่ห้าแยกลาดพร้าว ก็ยังคงลงไปตามทางเรื่อย ๆ จนถึงจุดหมายปลายทางคือ อนุสาวรีย์ - ชัยสมรภูมิ และ
แล้วการท่องเที่ยวของพวกเราซึ่งพูดได้ว่าเป็นการรวมกันอย่างแท้จริง เป็นครั้งแรก และครั้งสุดท้าย ก็ได้จบสิ้นลงเหลือไว้แต่
ความทรงจำ ที่พวกเราไม่อาจจะลืมได้เราจะไม่ลืมคืนที่เราอดคอกันนั่งล้อมกองไฟสนุกสนานเฮฮาากัน เราจะไม่ลืมเพลง
“ชาวดง” ที่กระหึ่มลั่นป่าเมื่อครั้งนั้นและที่สำคัญที่สุดที่เราไม่อาจลืมได้เลยคือ คำว่า “เพื่อน” คงจะไม่มีวันนี้อีกแล้วสำหรับ
เราก่อนเพื่อนรัก

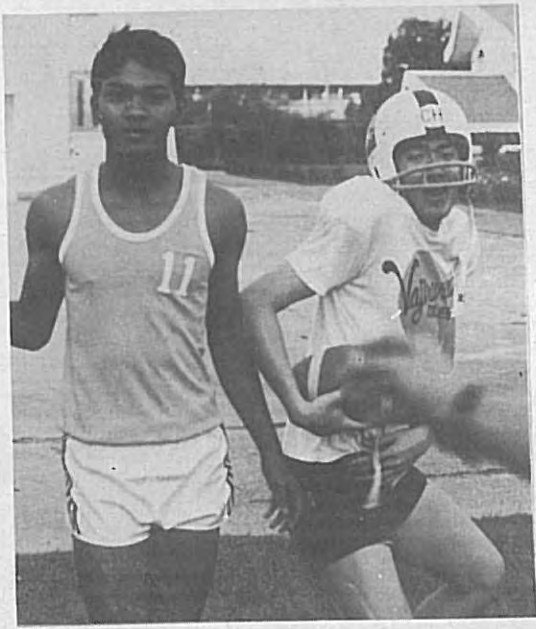
วชิราวุธ 54

ວິໄສຮາວຸຣ

54

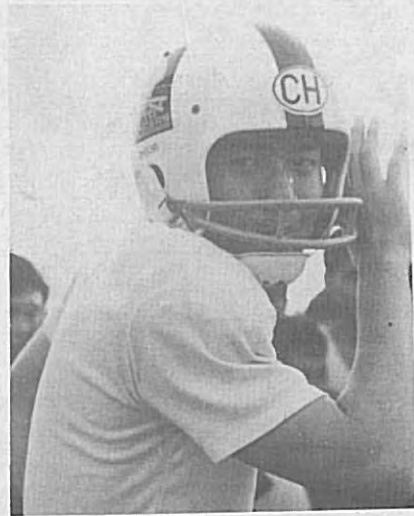
พวกนี้.. สมกวนปีก

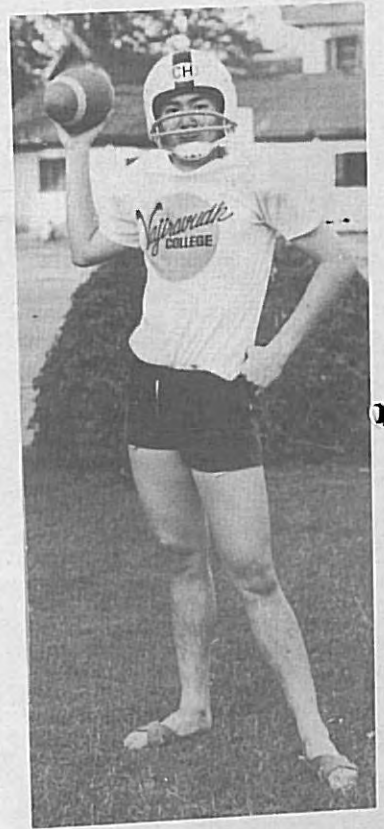
พวกนี้.. พวก ตลกๆ หอรัใจห่มตุ๊กใจไหน..... ฝู

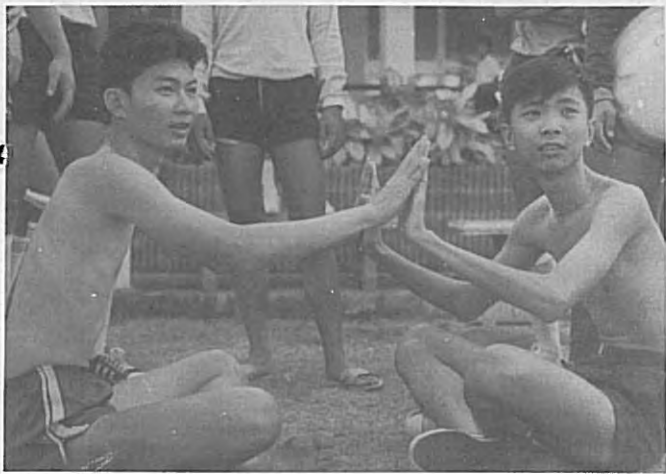
อิม.. เขี่ยผมผมเต้าของฟรี

จู้..จู้..ผมไม่แน่นอน

อุนส์อาร์บัตนนี่

พิธีทำสังกัณ.. เพื่อฮ้วน — ฮัว นิ่ง, ล่อง, สาม ปู้ด

ไฮ้อ่าเตี๋เอของเต็กฝัว

ฮ้อง 7.. ฮ้อง 3 เลื่อกแพลล่องฮ้องฮันตี๋

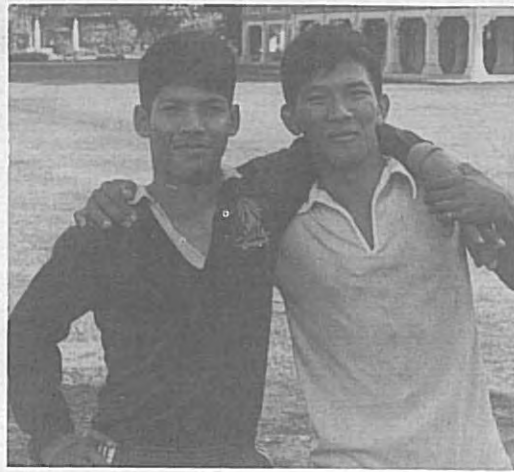
ฮยานลั๊กฮ้อง

ฮ้าโกะ ฮักชยาน

แดดมันร้อน

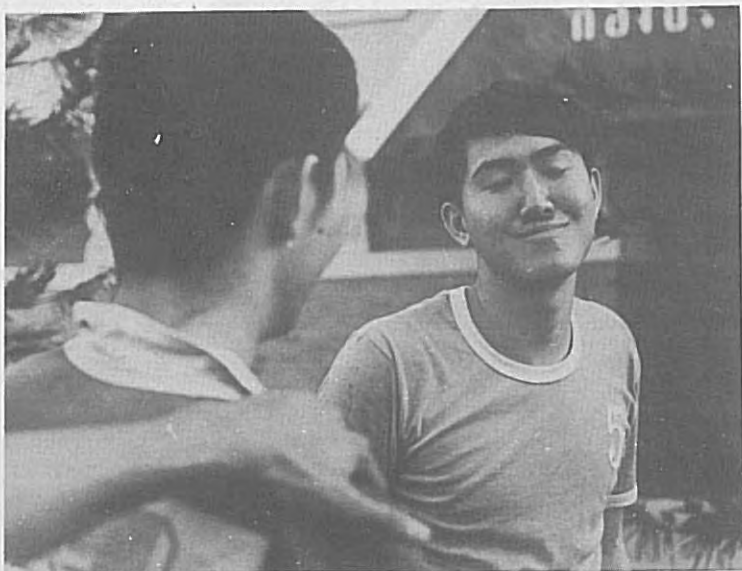
คู่ตีส

ชัย..อย่างนี้

จิว..จิว

ยิ้มอย่าง..ดีใจปุงค์ตา

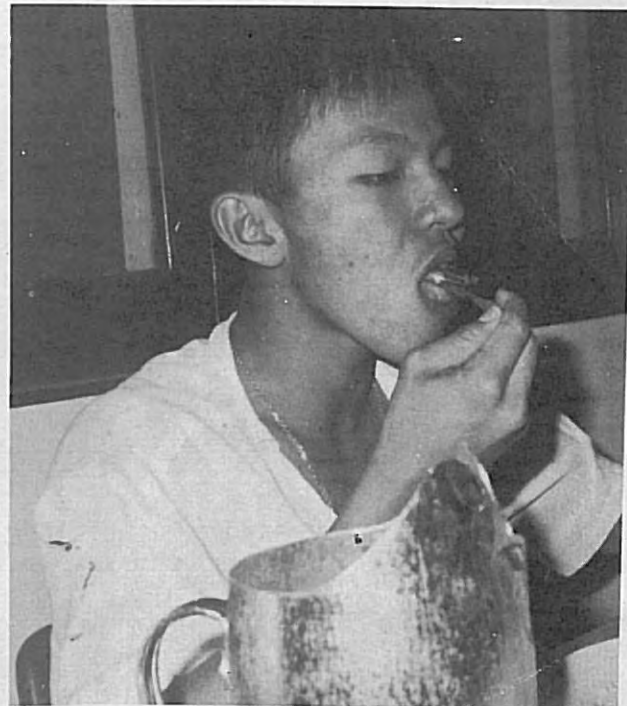

นี่ตัวไหนแล้ว

ชื้อบ๑๐๐ลิ้นปากเคลบลิ้ง

กิน

แม่งชื้อบลิ้น ๕๓๐

เก็กก่อนกิน

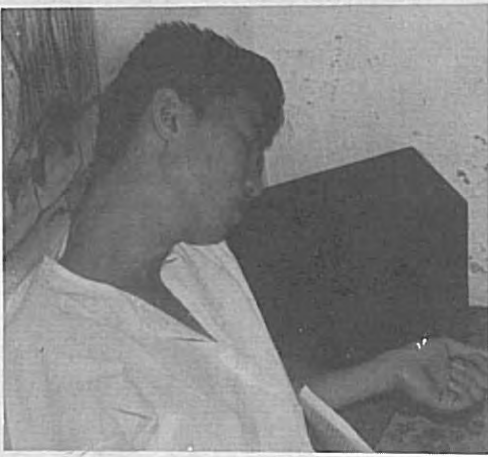
ลิ้นลิ้น.. เย็บขเคลบลิ้ง

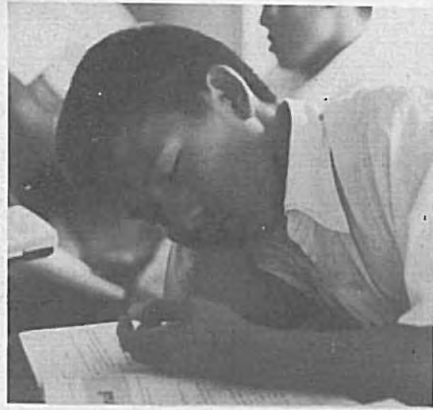
หัวก่อนกับที่ดลิ่ง

บ๑๑.. หัว๑๑นี่บ๑๑นี่บ๑๑

ดูหนังสือมากทำไมไปหน่อย!

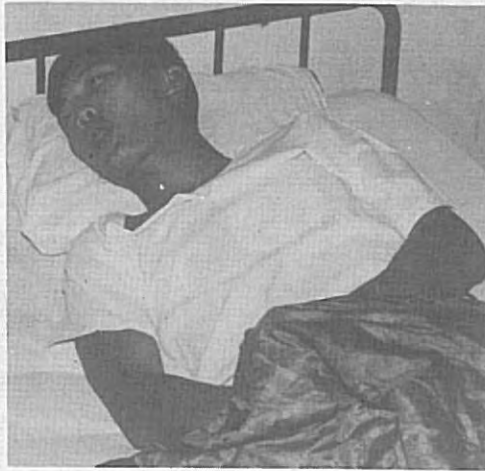
เฮ้! เผลอเขียนๆ

ชั่วโมงประชุมชาติปี๒๕...

ยิ้ม.ยิ้ม.บันทึกไปหน่อย

นอน.....

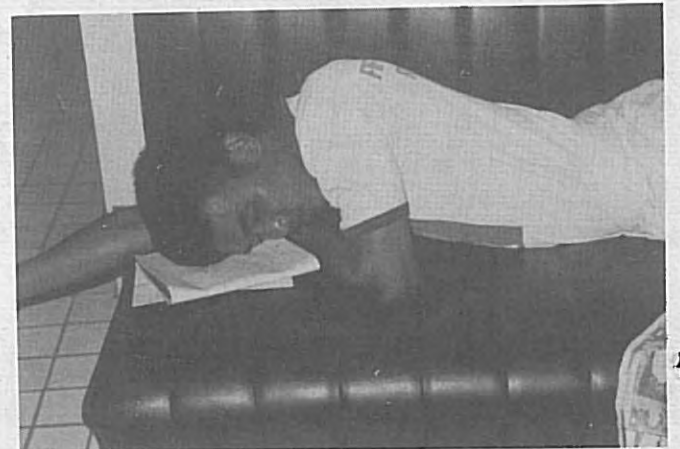
ดงตา..สี

นอน

— ที่รักจ้า

นอนอย่างสวยงาม—

“คุณครูที่รัก.....เคารพ”

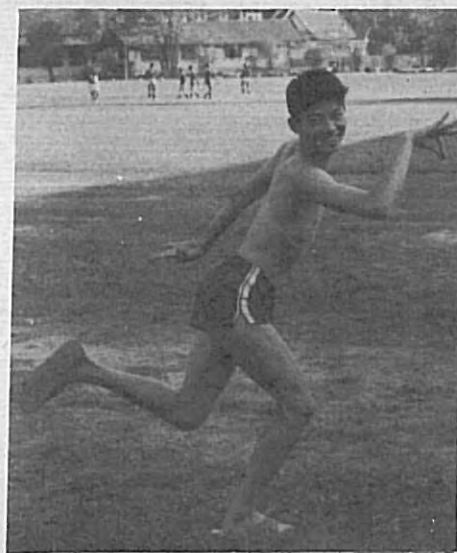

ชาติ + หม่อง

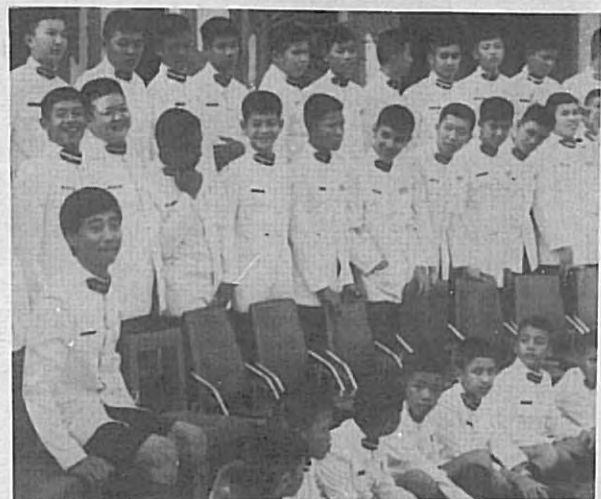

ฟ้า

ต๋ม

เป๋

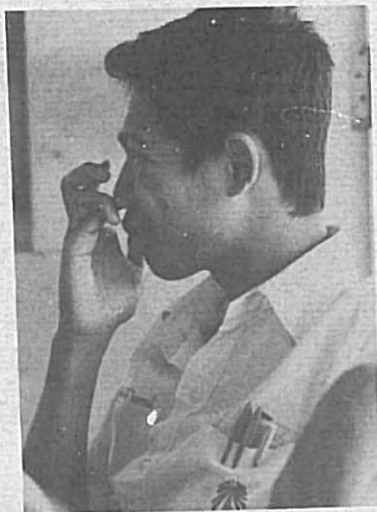

บอย

ฮัน..หน้

หิว..น่าเกลียด...

นี่.. น่าเกลียดที่สุด

หน้าคนหรือนี้..

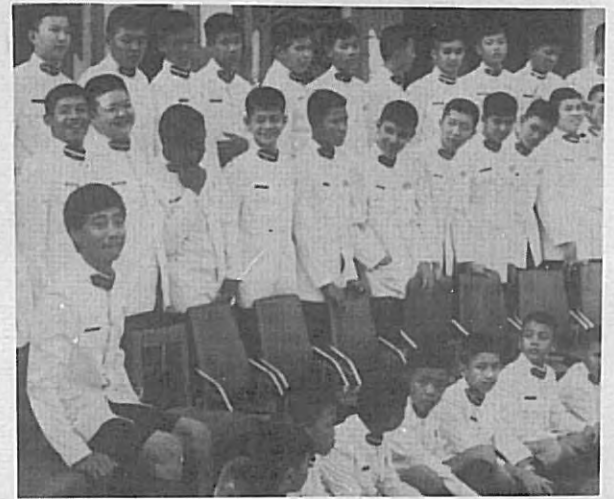
สนุก...เฮ้!!

คุณคิดว่าผมกับตัวนี้โดยหลอกว่ากัน!

ต๋ม

เป๋

บอญ

อู๋ม

กอด

รัด

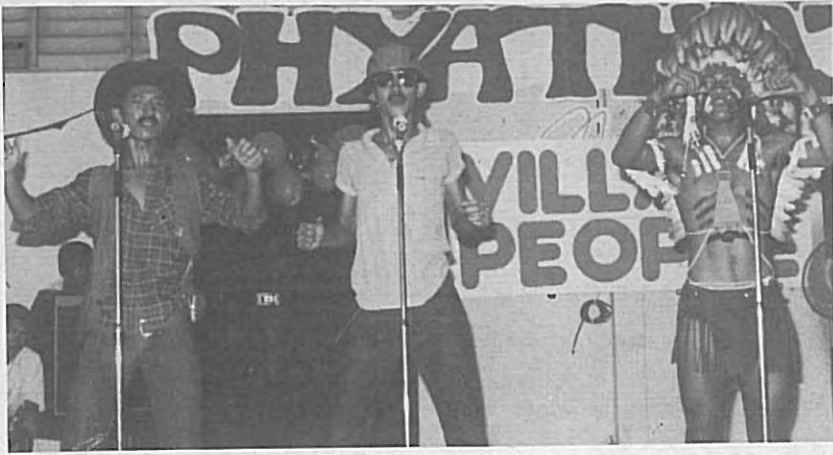

พึด

ปิ๊ว

PEOPLE

VILLAGE

รถจักรยานยนต์

สองพี่น้องชาย

นักกีฬาชาย

เพื่อนๆของเรา... เพื่อนที่ชวนนะ

ได้ก็ยังไม่อาย..

"ปิยะพวง"

มู...อย่างนี้หัดได้บวชพร้อมพี่

ของต๋องแต่ที่นี่แหละ

พวกบ้านกล้วย

กูละนี่!

ตุลิตา..200

เอามือออกอย่าหมึงหัวเด็ก

เขียนดู

มองอะไรกันนะ ..

น่าอึดใจทั้งนั้น

ตีเปว.....เข้าไปต๋อย

ถ่ายเรื่อยๆตีเปวเด็กทั้งนั้น

ดูใหนก่อนนอนด้วยพี่อ๋อ

ดูอัสรรณ

ทำเปอต๋อย

อู๋..อ่า

ผูกพันหา...

"อ๊ะอ๊ะ"

ตัว...ที่โตมประจักษ์

ตัวนุ่งชุดกีฬา

อย่างปลีกเดี๋ยวมืดตา!

สองสัปดาห์ที่ติด

เฮ้! มักรู้จักก็

โธ่... ออกหักอีกแล้วหรือเนี่ย

หมูปี๋ 3 บัวหน้ายาว 8 เรือตัวป.

อ๋อเหยื่อ

สะพานนรก

ประชันทกลีป.

ครั้บ้บ... ฐักลิ่งฐักลิ่ง.

อูบ.. อย่า ฐักลิ่ง

กั๊วๆ ฐักลิ่ง ฐักลิ่ง.

บักฐักลิ่ง

อ่า ฐักลิ่ง ฐักลิ่ง.

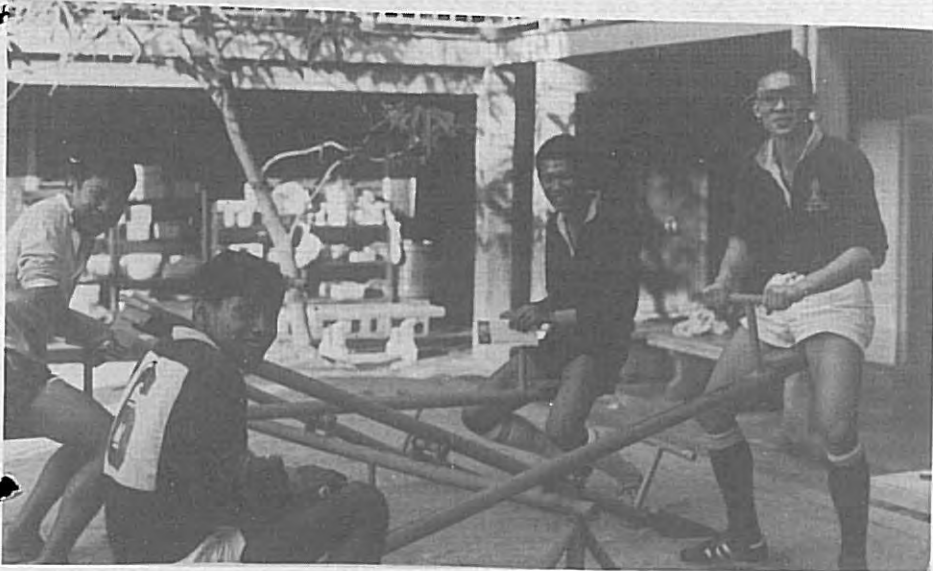
อ่า... ฐักลิ่ง

อูบ.. ฐักลิ่ง!

ศิษย์ป่าครู.....

จ้าวของสนามกีฬาวันนี้ครับ!
ผมล่ะ..ดูตาอยู่ดี

นักกีฬายอดเยี่ยม

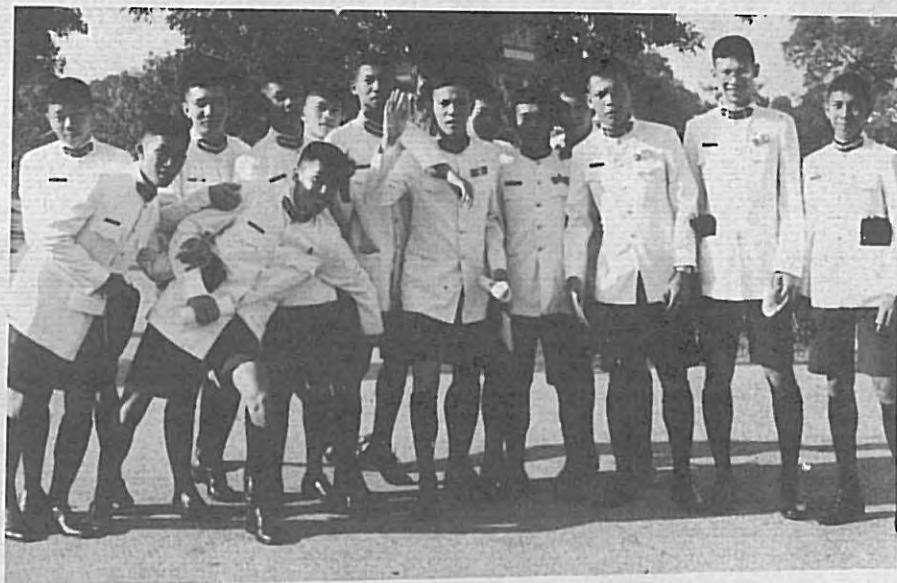
จะเอาลมออกหัวหรือ... บ้าสิ

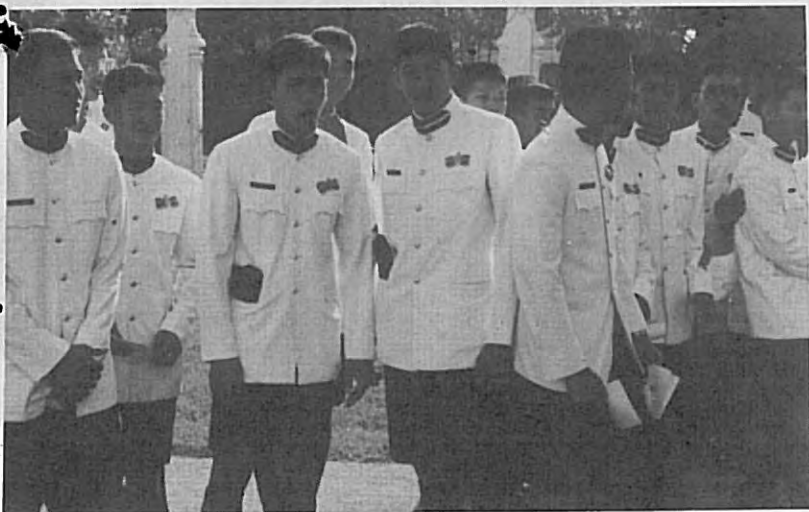
เฮ้อ! ใจหายกลับบ้านซะแล้ว

ดีพลอมอบุทอน

เซ็บ..เดียบหือหมากอน

วู้! เพือยหน้า

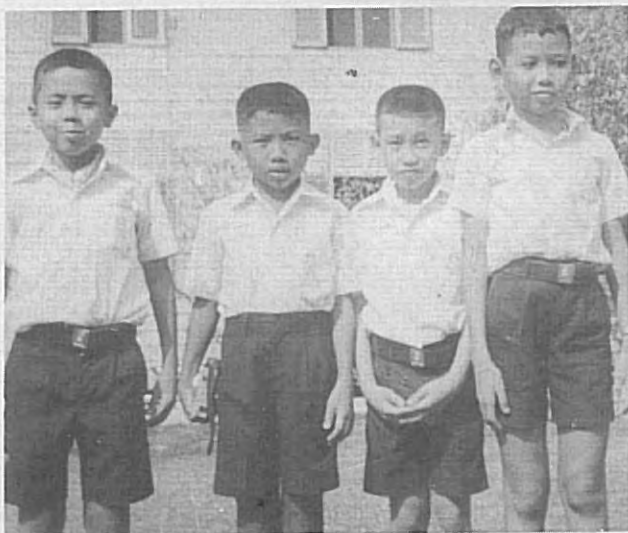
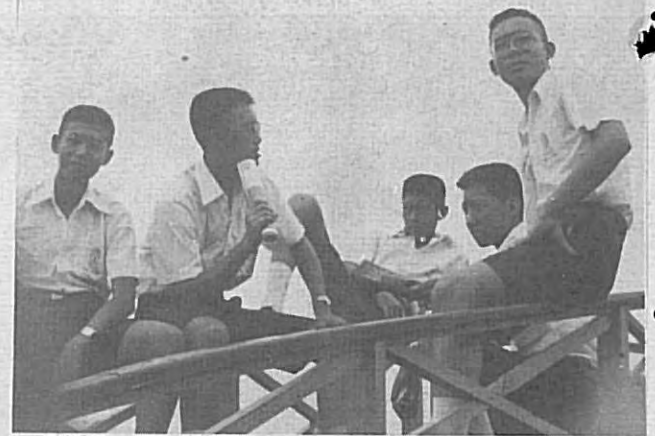
หม่า... พดิคตบ

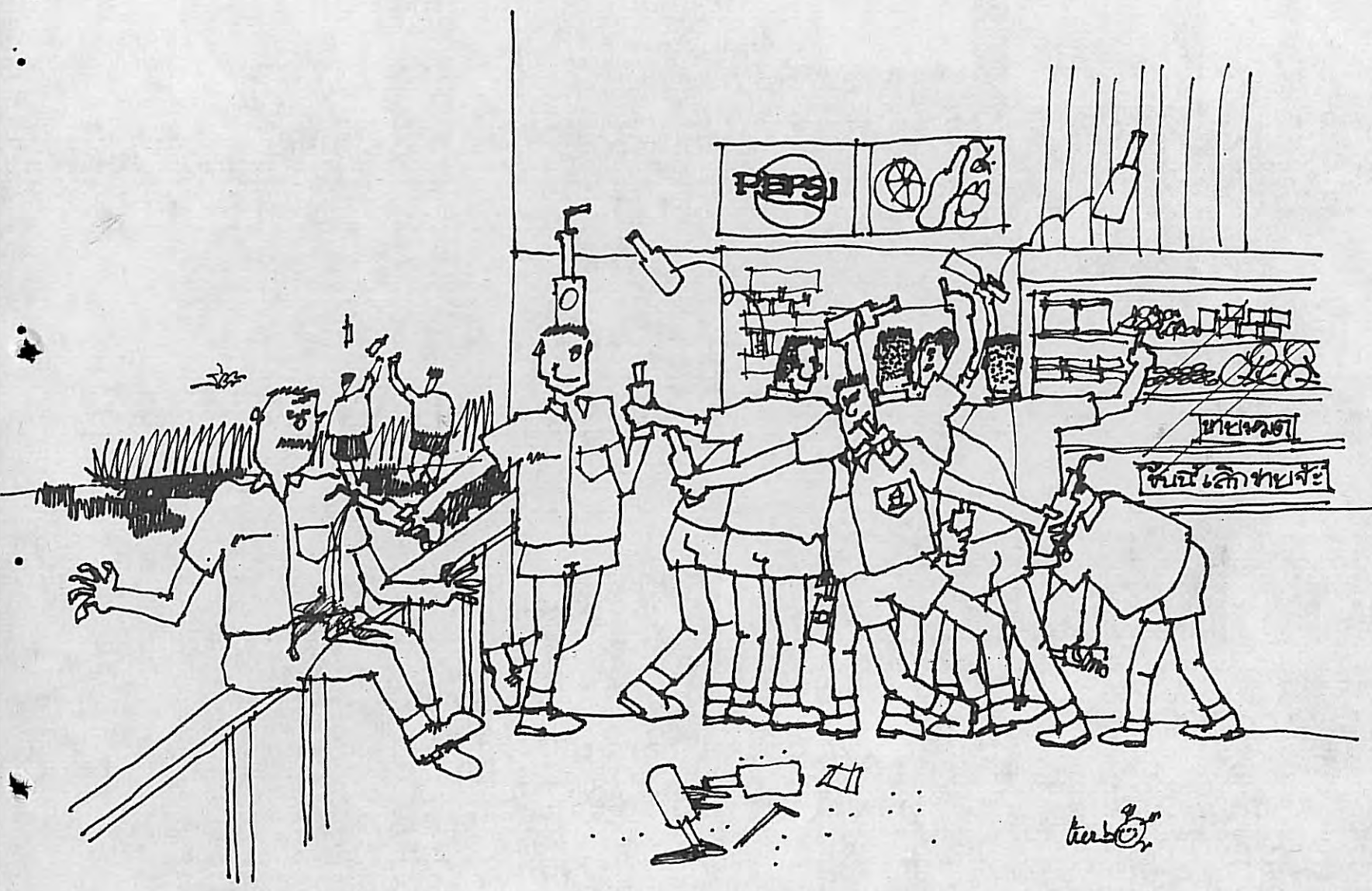

ยิมท่นอบ..แซะ

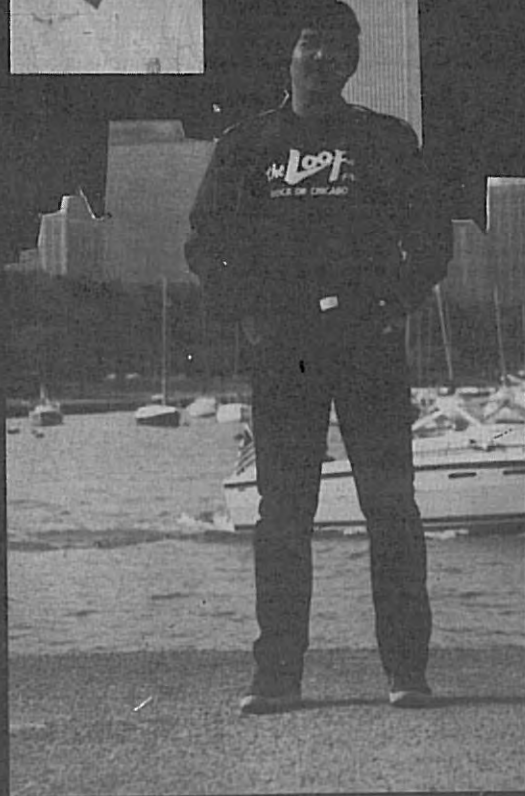
อดีต

เพื่อนเก่า

เขาเหล่านี้ได้เคยเข้าร่วมใช้ชีวิตนักเรียนประจำกับพวกเราละแยะ
หนึ่ง บางคนก็นานพอสมควร แต่บางคนก็มีโอกาสได้อยู่ร่วมกันนอนกับเรา
เพียงไม่นานนัก แต่ถึงอย่างไรก็ดี เขาก็ได้ชื่อว่าเป็นลูกศิษย์และเพื่อน
ร่วมรุ่น 54 ของเราเช่นกัน

วชิราวุธวชิราวุธ วชิราวุธ"54

ม.ร.ว. ศศิพจนท์ จันทรทัต	สร/ผบก	สายิตะ รัตนาวดี	สร/ผบก	บุญรัตน์ พุกกะเวส	นอ/พท
เอกชลอ วงศ์ปึกษา	สร/ผบก	มัทธา ศิริรักษ์	สร/ผบก	รักพงศ์ เจริญสุข	สร/ผบก
ทศพล ไชโยมิรินทร์	นอ/ผบก	เฉลิมพล โกมารกุล	สร/ผบก	จิรวุฒิ ศรีจำนอง	จล
แมนรัตน์ รัตนสุคนธ์	สร/ผบก	ประเสริฐศักดิ์ จินตกานนท์	สร/ผบก	มล.ปิยะจันทร์ ประวิตร	สร/ผบก
รอย ศรีทอง	สร/ผบก	ชลิตรัตน์ จันทรบึกษา	สร/ผบก	จตุพรหม เจริญธรรม	สร/ผบก
นิรุตติชัย สุวรรณกุล	ผบก	อาจอง ปลื้มมโนส	นอ/ผบก	ธานี สาครสินธุ์	สร/พท
ขจรจักร ชโลธร	สร/ผบก	สมโภส คล้ายอินทร์	นอ/พท	หนุ่ม คงธรรม	นอ/จล
กอบโชค เกษไพบูลย์	สร/ผบก	ปลายชาย สุตรสุคนธ์	สร/พท	ธีระนาท ทองระย้า	สร/พท
พัฒน์พงษ์ เทพอารักษ์	นอ/ดส	กิตติศักดิ์ อิมราพร	นอ/พท	สรจักร บูรณสัมฤทธิ์	ผบก
พิมล บำรุง	นอ/ดส	วรานันต์ ยูสานนท์	สร/พท	ขจรพงษ์ โคนันท์	สร/จล
พรศิริ สงขกุล	สร/ดส	สุทธิชัย สฟโชคชัย	สร/พท	สมหวัง ธนะรัชต์	นอ/ดส
พัฒน์ชัย ไชยโรจน์	นอ/ดส	กรรภิรมย์ โชติกล เสดียร	สร/พท	ปิยะชนก ลิ้มประพันธ์	นอ/ผบก
ธนา เวลโกสิทธิ์	สร/ดส	รักธรรม สัลลกะชาติ	สร/พท	โมเช็ก กนิษฐดิษ	พท
ภักจิต สุภากิจ	สร/ดส	บูรณิส จันทศิริ	สร/พท	จิตรภณ ปลื้หจินดา	นอ/จล
ธนู เทพอารักษ์	นอ/ดส	ณัฐวิ สุนทรพงศ์	สร/พท	จักรกฤษณ์ เสาวไพบูลย์	สร/พท
อนรรักษ์ เสวยมัจฉิต	สร/ดส	ณัฐวุฒิ เกาโบราณย์	สร/พท	ภูมิภัทร สีวระรา	สร/พท
วิวัฒน์ เหมานนท์	นอ/ดส	หฤทัย ใจทน	นอ/พท	ธิตี สุทธิวัฒน์อุเบศ	ผบก
ภาณุ พรหมมาลี	สร/ดส	นฤพนธ์ อร่ามพงษ์พันธ์	นอ/พท	ภาสกร วรณพฤกษ์	สร/ดส
กฤษณ์ เสตะเวช	สร/ดส	เมธี พร้อมเพรียงชัย	สร/พท	วิษณุ ช่างคร	นอ/ผบก
สุทธิชัย วงศ์วานิช	นอ/ดส	สฤษฏีพงศ์ ชมหารถ	สร/พท	โชติภักดิ์ ศิริทิพย์	สร/ดส
รัชต์ ชาตะวราหะ	สร/ดส	ธีรพงษ์ ทองเจือ	สร/พท	อมิชัย คุณากร	สร/ดส
ณัฐพงศ์ ทวีพย์เย็น	สร/ดส	สุรกิจ อำพล	นอ/พท	ไทรวุฒิ พรพิบูลย์	สร/ดส
ทศพร สีสาลย์	นอ/จล	ณัฐนันท์ วงศ์วรรณ	สร	ธีรพงษ์ จินดาวนิช	นอ/พท
พจน์ ลักษณะสมพงศ์	สร/จล	ทศพร ไทรางกูร	สร	เกรียงศักดิ์ ศรีสุรินทร์	นอ/ผบก
วราห์ สุจริตกุล	สร/จล	มล.พงศ์เอก ทวีวงศ์	นอ	โชติสาร ศรีอุดม	สร/ผบก
อมรเทพ ชัยประภา	สร/จล	สกานต์ สัตย์จิตต์	นอ/พท	ธรรมนัญ เมธาวัฒน์นันท์	นอ/ผบก
สุรชาติ มนต์เสรีนุสรณ์	สร/จล	ปราโมทย์ กระระวานิช	นอ	อายุตม์ สิ้นธนพันธ์	ผบก
ชัยวัฒน์ ศรีสมวงศ์	สร/จล	อนรรจ สุคนธมาน	นอ/ผบก	อภัสร์ สุนทรภัก	ผบก
ปรีชญ์ สิงหเสนี	สร/จล	สันติพงศ์ สุขใจ	นอ/ดส	เอกวิทย์ ออกเวหา	สร/ผบก
สุธี สุจิตตการพิทยา	สร/จล	จักร์ นาถะพินทุ	นอ/ดส	อานรรม เรื่องอาจ	นอ/ผบก
				สิทธิอาวุธ รัตนภาพ	สร/จล
				ปกครอง มณฑาตุผลิน	นอ/พท
				ธนสิน สุขโช	นอ/ผบก
				ชำนาญ ช่างลาด	สร/พท
				เชาวบูลย์ คงพูลศิลป์	นอ/พท
				อภัย อรัญทิมา	สร/ดส
				อนชา ภิงคารวัฒน์	สร/จล
				ทวีวัฒน์ ลิ้มธนากุล	สร/พท
				กำพล สุนทรเวช	สร
				ปรีชญา วรนิมมาน	นอ/พท

“ศิษย์เก่า”

คำนี้เป็นความหมายที่มีค่าสำหรับลูกกวาดวิฑูรช ทุกคนฝันใฝ่ที่จะได้เป็นรุ่นใดรุ่นหนึ่งที่ตนจะสิ้นสุดการศึกษาในสถาบันแห่งนี้ แต่ถ้าไม่สมารถจะเรียนในชั้นม.ศ.3 หรือม.3 ให้ได้ เกรดตามความต้องการของโรงเรียน เขาเหล่านั้นก็ต้องไปเรียนต่อในวิชาที่ตนถนัด บางคนไปศึกษาต่อในต่างประเทศ ลูกกวาดวิฑูรชทุกคนก็ยังรำลึกถึงชีวิตที่ได้เคยผ่านสถาบันแห่งนี้มา และคงจะนึกทบทวนชีวิตในวัยเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นของตนเองได้บ้าง รุ่นนี้จึงนับว่าเป็นOV รุ่น 54

รุ่น 54 นี้ สมัยเมื่อยังเรียนอยู่ในชั้น ม.ศ.1 นั้น มีจำนวน 90 กว่าคน เมื่อเรียนมาถึง ม.ศ.3 ต่างแยกย้ายจากกันไปเรียนวิชาตามที่ตนถนัด จึงเหลือเพียง 52 คน ทุกคนที่ยังอยู่จึงเป็น OV ที่สมบูรณ์ ถึงแม้ว่าผู้ที่เรียนไม่ถึง ม.ศ.5 เขาเหล่านั้นก็ยังคงถูกเรียกว่าลูกกวาดวิฑูรชเช่นกัน และก็นับเป็น OV รุ่น 54 ครูทุกคนที่เคยสอนลูกกวาดวิฑูรชจะจำบทบาทของเขาได้เสมอ เพราะอยู่โรงเรียนได้พบปะกันนาน 7 - 10 ปี นิสัยใจคอ และความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนจะเปลี่ยนไปเป็นขั้นตอน จากวัยเด็กเล็กมาเป็นเด็กเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นและเด็กโต

สมัยที่OVรุ่น 54 เป็นเด็กเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น เป็นวัยเริ่มต้นตัว การแสดงตัวในอริยาบถต่าง ๆ เป็นความรู้สึกที่บริสุทธิ์ และเป็นความคิดที่จริงจัง คิดอะไรและรู้สึกอย่างไรก็แสดงออกมาตามธรรมชาติ ตามอารมณ์ ตามความสามารถ และนิสัย ครูอาจจะจำได้ไม่ละเอียดนัก

ม.ร.ว. ศศิพจนท์ จันทรทัต เพื่อน ๆ ชอบล้อเลียน เจ้าตัวไม่โกรธใจเย็นใจดี ตรงข้ามกับผิว ถึงแม้ผิวจะคล้ำไปหน่อย เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นผิวละเอียดจึงดูเนียนและผุดผ่องเป็นนวลใย เมื่อแต่งตัวสมัย ร.6 ในการแสดงละครเรื่องจัดการรับเสด็จจึงดูเหมาะสมเป็นเจ้าขุนมูลนายสมัยนั้น การเรียนตั้งใจ และเอาใจใส่ใฝ่ดี มีสติปัญญาคล่องแคล่ว อยู่ขณะผ.บ.ก. เมื่อเป็นนักเรียนเด็กโตได้รับตำแหน่งหัวหน้าคณะได้ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าที่ดี เมื่อจบม.ศ.3 มีการฉลองกันที่คณะ เกือบจะหมดสิทธิการเป็น น.ร.ม.ศ.5 เสียแล้ว ครูทราวนาให้แล้วคลาด เมื่อเหตุการณ์เรียบร้อยจึงใช้ความสามารถเรียนจนจบ และสอบเข้ามหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ได้ ครูดีใจเป็นที่สุด

เอกชล วงศ์ปึกษา รูปร่างผอมบาง ผิวขาว ตาโต หลังตรงเสมอ ถ้ำร่างกายสมบูรณ์จะดูผึ่งผาย เป็นเด็กเรียบร้อย เงียบ ตั้งใจเรียน เอาใจใส่ใฝ่ดี พูดน้อย ว่านอนสอนง่าย ข้อยายไม่มีปัญหา กับเพื่อนฝูงก็มักเป็นฝ่ายฟัง ช่างคิดมีเหตุผลเป็นตัวของตัวเอง ถึงแม้จะร่างเล็กก็ไม่มีใครกล้าข่มเหง เพราะบุคลิกสงบเรียบร้อยไม่ต้องดูเลย ต่อมาเป็นคนโตโตได้รับแต่งตั้งเป็นหัวหน้าของ ผ.บ.ก. ก็ยังได้รับข่าวว่ายังสุขภาพเช่นเดิม ดีใจด้วยที่ได้เข้าไปเรียนต่อได้มหาวิทยาลัยจุฬาฯ

แมนรัตน์ รัตนสุคนธ์ เป็นเด็ก ผ.บ.ก. ผิวคล้ำ ตามรูปร่างแข็งแรงพูดน้อย ยิ้มรับเสมอ อารมณ์เย็น ถูกเพื่อนแหย่เข้าไม่แสดงกิริยาฉุนเฉียว สำรวม มารยาทเรียบร้อย สุขภาพตั้งใจเรียน ใฝ่ดี และทราบว่าถึงแม้เป็นเด็กโตนิสัยก็ไม่เปลี่ยนแปลงมีบุคลิกสง่าผึ่งผาย แฝงด้วยความเมตตา นับเป็นหัวหน้าที่ดีคนหนึ่ง

ขจรจักร ขโลธร ผิวขาว รูปร่างท้วม หน้าตาแจ่มใส ลักษณะเป็นคนเจ้าทรีพัย ใจดี ใจเย็นขยันตั้งใจเรียน นิสัยดี โอบอ้อมอารีเป็นที่พึ่งของเพื่อน ๆ ไม่ว่าข้าวของเครื่องใช้ หรือวิชาการจะยินดีให้เพื่อนใช้และช่วยอธิบายให้ด้วยความเต็มใจ ครูไม่เคยต้องดูตราว่าโตขึ้นก็ยังเหมือนเดิมเป็นที่รักของเพื่อนทุกคน และสามารถไปเรียนวิชาตามที่ตนต้องการได้

รอย ศรีทอง เป็นเด็กผิวเนื้อสองสี รูปร่างผอมบาง ดวงตาแจ่ม ดูเป็นคนดูเป็นเด็กชอบทำอะไรตามใจตนเอง ก่อนข้างคั้น ชน ไม่สู้ตั้งใจเรียนนัก แล้วแต่อารมณ์มักจะหลบแอบนอนหลับ ต้องเรียก และคอยตรวจบทเรียนเสมอ ๆ เป็นเด็กมีสติปัญญาและมีไหวพริบดี ถ้าพอใจจะทำแล้วทำได้ดีดั่งใจ แต่ไม่สู้เรียบร้อย นิสัยเป็นคนถือตัว ถ้าไม่รู้จัก จะเข้าใจว่าหยิ่ง นับว่าเป็นข้อหนึ่งที่ทำให้ขาดทุนในสายตากันอื่น โตขึ้นได้รับแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้า ก็นับว่าเหมาะสม และสามารถเข้าเรียนในวิชาที่ตนถนัดต่อไป

กอบโชค เสงไพบูลย์ ผิวขาว รูปร่างสูงโปร่ง หลังโกงเล็กน้อยเพราะเจ้าคิดว่าสูงกว่าคนอื่นไม่ดี เลยเดินตัวงอ ๆ แท้ที่จริงเด็กชมรูปร่างสูงดูสง่างามกว่าจะโตกระดุกแข็งเสียแล้ว จึงดู มีลักษณะหลังโกงไป ต้องคอย ๆ ปรับตัวเสียใหม่จะทำให้เสียบุคลิกการเรียนไม่สู้ตั้งใจเท่าใดนัก ช่างพูด ช่างคุย รักสนุก เฮฮา เป็นคนพูดจา ตลก ๆ เรียกเสียงหัวเราะประจำห้อง

เรียน จิตใจไม่สู้หนักแน่น หัวใจไหวไปตามอารมณ์ เดียวคุณ
เฉียวเดี่ยวใจเย็น รักเพื่อนมักตามใจเพื่อน ถึงกับเคยโดด เกือบ
พากันไปตาย บุญที่กลับมาได้คุณแม่ใจซึ้งนพอควร

ทศพล ไชยโกมินทร์ เป็นคนผิวขาว รูปร่างสูงโปร่ง
หน้าตาสะอาด แจ่มใสดวงตาเป็นผู้ใหญ่ ตั้งใจเรียนมีสติปัญญา
พอตัว มีความพยายามใฝ่ดี ถึงแม้จะอยู่ห้อง ค. ก็ไม่ทอดถอย
จึงสามารถเรียนในชั้น ม.ศ.4 ได้ ความประพฤติมารยาทสุภาพ
เรียบร้อยและมีลักษณะเป็นหัวหน้าโดยสมบูรณ์

นิรติศัย สุวรรณกุล เป็นเด็กเงียบ ๆ พุดน้อย อารมณ์ดี
ใจเย็น ไม่สู้ว่องไวนัก ไม่กระตือรือร้น รักสงบ ไม่เคยเห็นโกรธ
หรือโมโหใคร ตั้งใจเรียนตามอารมณ์มารยาทสุภาพเรียบร้อย
เป็นเด็กรักโรงเรียนและต้องการเป็น OV เต็มขั้น เลขขอเรียน
พิเศษอีกปี ปีนี้คงจะเข้าไปเดินในมหาวิทยาลัยได้แน่ ๆ ทั้งยัง
ได้ทำงานให้โรงเรียนเป็นนักเรียนที่รักที่ทีมโรงเรียนเป็นหัวหน้าคณะ
คู่มือนักศึกษาเหมาะสม

พรศิริ สงขกุล ผิวขาว ลำสัน ร่าจสันทัด ตาโต เป็น
เด็กคณะดุสิตที่เอางานเอาการเช่นเดียวกับพี่ชาย ตั้งใจเรียน
เอาใจใส่ใฝ่ดี กระตือรือร้น มีอารมณ์ ร่าจเริง รักสนุก ชอบ
กระเซ้าเข้าเหย้า ฉลาดว่องไว เกือบจะไม่ได้มาเรียนต่อแล้ว
เพราะเจ้าตัวสายตาสั้นมองไม่เห็นรถ เวลาข้ามถนนมาตึกใหญ่
จึงถูกรถชนและเป็นเหตุให้เกิดสะพานลอยข้ามจากคณะนั้นท
อุทยาน เข้ามาคณะใน ทำให้เด็กเล็กพลอดภัยมาจนทุกวันนี้ นับ
ว่าเป็น OV ที่มีเรื่องประทับใจอีกคนหนึ่ง เมื่ออยู่เด็กโตก็ยังเรียน
ดี ทำชื่อเสียงมาสู่โรงเรียนและนำความปลาบปลื้มให้แก่วงศ์
ตระกูล ครู และเพื่อน ๆ นอกจากนี้ยังมีหน้าที่เป็นหัวหน้าคณะ
ที่ตีอีกด้วย และเป็นนักเรียนทุนที่ได้รับพระราชทานเรียนดีทุกปี

รักธรรม สัตถกะชาติ เป็นเด็กผิวคล้ำ รูปร่างลำสัน
ค่อนข้างเตี้ยตัวเล็ก อยู่คณะพญาไท เป็นเด็กเงียบ ๆ ตั้งใจ เอา
ใจใส่ใฝ่ดี ขยันรักเรียนมีความพยายามปรับปรุงตัวเองให้ทัน
กับเวลาและเหตุการณ์เสมอ เรียนอยู่ห้อง ก. จริงจังกับชีวิต
ทนเพื่อนเข้าเหย้าไม่ค่อยได้มักโกรธงอน เวลาเรียนนั่งหน้าชั้น
ตั้งใจฟังครูด้วยความเคารพ

พิมล บำรุง ผิวเนื้อสองสี สูงผอม อยู่คณะดุสิต เป็น
เด็กเงียบขรึม พุดน้อย สุขุมมีสติปัญญาดี ช่างคิด ใจดีใจเย็น
ตั้งใจเรียน มีมานะ พยายาม ใฝ่ดี การเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี ครู
ไม่เคยดุเลย เพราะเป็นคนมีระเบียบวินัยดีและเรียนอยู่ห้องก.
เมื่ออยู่ม.ศ.5 ยังทราบว่าเรียนดี เหมือนเดิมทั้งยังได้รับเลือก

เป็นหัวหน้าคณะด้วย

ประเสริฐศักดิ์ จินตกานนท์ เป็นเด็กผิวเนื้อสองสี รูปร่าง
โปร่งบาง หน้าตาหล่อเหลา อยู่คณะจิตรลดา เรียนอยู่ห้อง
ข. ตั้งใจเรียนขยันเอาใจใส่ใฝ่ดี เป็นคนใจน้อย แสงนอน ไม่
อดทนต่อคำเหย้าเหย้าของเพื่อน ปีนี้นั่งไข้อยู่ถึงกระนั้นก็ยังเรียน
อยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ ทำงานร่วมหมู่คณะด้วยความตั้งใจและเอา
ใจใส่รักหมู่คณะดี เป็นคนเสียสละ ช่างพูด ช่างคิด มีความ
คิดริเริ่มดี ทราบว่าเป็นชั้น ม.ศ.5 ก็ยังดีเหมือนเดิม

บุรณิส จันทรศิริ เป็นเด็กผิวขาว รูปร่างสันทัด มักเอียง
อายนไม่เป็นคนสู้้อย่างสงบ เงียบ สุภาพเรียบร้อย อยู่ในระเบียบ
วินัยดี เรียนอยู่ห้อง ก. ตั้งใจและเอาใจใส่ ขยันขันแข็งในการ
เรียนดี ตามใจเพื่อน อยู่ในโอวาทศครูไม่เคยต้องคุณิษย์ดีสม่า
เสมอ ถึงแม้จะอยู่ ม.ศ.5 ก็ยังดีเหมือนเดิม เป็นเด็กคณะพญาไท

พัฒนชัย ไชยโรจน์ ผิวค่อนข้างขาว รูปร่างสูงโปร่ง
เงียบ พุดน้อย เห็นแต่รอยยิ้มเมื่อเพื่อนหยอกล้อ อารมณ์เยือก
เย็น เป็นคนสุขุม ฉลาด มีไหวพริบดี นิษย์รักความสงบ รัก
ระเบียบวินัย ไม่เคยทำให้ครูต้องดุว่า มีสัมมาคารวะสุภาพเรียบ
ร้อย น่ารัก ถึงแม้จะเรียนเก่งก็ไม่เคยแสดงกิริยาหยิ่งต่อเพื่อน
หรือครูจึงเป็นเหตุให้ผู้รู้จักทุกคนรัก และชื่นชมยินดีตลอดมา
เป็นบทเรียนคณะดุสิตและได้รับเลือกเป็นหัวหน้าคณะ น้อง ๆ
คงมีความสุขดีเพราะความใจดีมีคุณธรรมของเขา

สุรชาติ มนต์เสรีนุสรณ์ เป็นเด็กผิวเนื้อสองสี รูปร่าง
สูง ร่าจกายแข็งแรงมาเข้าเรียนช้ากว่าคนอื่น เพราะมีโอกาส
ไปเที่ยวอังกฤษเพื่อศึกษาภาษาในภาคฤดูร้อนช่วงพุด มีส่วนวนวิหาร
กมคายฉลาดไหวพริบดี เป็นเด็กร่าเริงแจ่มใส เป็นคนมีนิษย์
ในการวางแผนงานนำเพื่อนฝูงได้ดี ตั้งใจและเอาใจใส่ในการ
เรียนดี รักเรียนและใฝ่ดี เมื่ออยู่ ม.ศ.5 ก็ยังรักเรียนดีอยู่ ความ
ประพฤติดีเช่นเดิม ได้รับเลือกเป็นหัวหน้าคณะจิตรลดาสม
กับบุคลิกการเป็นผู้นำ ครั้งนั้นเรียนอยู่ในห้อง ก.

ปลายชาย สุตรสุคนธ์ เป็นเด็กตัวเล็ก รูปร่างผอมบาง
นั่งเรียนหน้าชั้น เป็นเด็กเงียบ พุดน้อย เรียบร้อย อยู่ในระเบียบ
วินัยดี ไม่ทำความยุ่งยากให้ครูเลย มีความคิดสุขุม ใจเย็น ใจ
ดี ไม่เคยเห็นโกรธเพื่อน เมื่อถูกเหย้า การเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี
ขยันหมั่นเพียรใฝ่ดี มารยาทดี เรียนอยู่ในห้องก. เมื่ออยู่ ม.ศ.5
ทราบว่า ยังดีเหมือนเดิม ได้รับแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าพญาไท

วิวัฒน์ เทมกานนท์ เป็นเด็กตัวเล็กนั่งหน้าชั้นรูปร่างเตี้ย
ลำสัน แข็งแรง ผิวพรรณ สะอาด หน้าตาแจ่มใส เงียบ พุดน้อย

เป็นเด็กมีระเบียบ วินัยดี มารยาทสุภาพเรียบร้อย ใจคอเข้มแข็ง เมื่อถูกเข้าเหย มีสติปัญญาดี ฉลาด รักเรียน เอาใจใส่ใฝ่ดี รับผิดชอบ ป็นี่สอบเข้าแพทย์ได้ ครูดีใจด้วย หวังว่าจะเป็น นายแพทย์ที่ดีคนหนึ่ง นับว่าได้นำชื่อเสียงมาสู่โรงเรียนและ เกียรติมาสู่วงศ์ตระกูล สอดตามความปรารถนาของคุณพ่อ คุณแม่แล้ว เป็นเด็กกตัญญู และเป็นเด็กห้อง ก. ตลอดมา

พจน์ ลักษณ์สมพงษ์ เป็นเด็กผิวคล้ำ ตาโต รูปร่าง ผอม ช่างพูด ก่อนข้างชนยอมรับเสมอเมื่อทำผิด มารยาทสุภาพ อารมณ์ ฉุนเฉียว โกรธง่ายหายเร็ว การเรียนตั้งใจเรียนมีความพยายามจนได้เลื่อนขึ้นไปเรียนห้อง ข. เป็นนักเรียนที่ สามารถคนหนึ่งของโรงเรียนได้รับแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าคณะ จิตรลดา เป็นลูกกวาดที่เสียสละเพื่อโรงเรียนอีกคนหนึ่ง ที่ เกือบจะพิการเพราะพยายามนำชื่อเสียงมาสู่โรงเรียน

สุทธิชัย สวัสดิ์ชัย เป็นเด็กรูปร่างสูงโปร่ง เจ้าตัวต้อง พยายามเดินตัวงอ ๆ จนเป็นคนหลังจะโก่งอยู่แล้ว ต้องปรับ ปรุงเพื่อสร้างเสริมบุคลิกให้สมกับใบหน้าหล่อเหลาจะเป็น คนใจดี ใจเย็น สุขุม พุดน้อย รับผิดชอบดีมาก มีสติปัญญา ขยัน พยายาม ตั้งใจเรียนจนได้เลื่อนไปเรียนห้อง ก. ยังมีความ เอาใจใส่ใฝ่ดีอย่างสม่ำเสมอ มารยาทสุภาพเรียบร้อยอ่อนน้อม แต่เข้มแข็ง อดทน เชื้อมันตนเอง ถึงแม้ปัจจุบันก็ยังดีเหมือน เดิม รักเพื่อนฝูงมั่นคง ได้รับแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าคณะพญาไท ลูกน้องรัก เพราะเข้าใจความรู้สึกของน้อง ๆ ดีปีนี้ได้เข้าไปเรียน ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ครูดีใจด้วยที่ได้นำชื่อเสียงมาสู่ สถาบันและวงศ์ตระกูลอีกคน

พัฒน์พงษ์ เทพอารักษ์ เป็นเด็กผิวคล้ำ รูปร่างผอม แต่ดูแกร่ง เป็นนักเรียนที่ตัวเล็กในทีมโรงเรียน สมัยนั้นเป็นเด็ก เงียบไม่มีปัญหา พุดน้อย อดทน หนักแน่น เป็นหัวหน้าชั้นที่ เงียบ ใจดี ใจเย็น มักมีอารมณ์ขันเสมอ การเรียนตั้งใจและเอา ใจใส่ใฝ่ดีสม่ำเสมอมีระเบียบวินัยดี มารยาทเรียบร้อย ได้รับ แต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าคณะดุสิต

หฤทัย ใจทน เป็นเด็กตัวเล็กผิวคล้ำ ร่าเงี้ยก่อนข้าง บอบบาง เป็นเด็กใจดีขี้มง่าย ยามเพื่อนเข้าเหยได้แต่ยิ้ม แต่ อย่ายเรียกชื่อคุณแม่โกรธและเข้าถึงตัวเขี้ยวละตั้งใจเรียนและ และมักมีปัญหาตามครูเสมอ มีความพยายามใฝ่ดี มีความอดทน สมกับชื่อสกุลทราบว่าเมื่อเรียน ม.ศ.5 ก็ยังเรียนยังใฝ่ดี มารยาท ยังสุภาพเรียบร้อยดี เหมือนเดิมเป็นเด็กคณะพญาไทที่มีเสน่ห์ เมื่อยิ้ม

วราห์ สุจริตกุล เป็นเด็กคณะจิตรลดา ผิวก่อนข้างขาว รูปร่างลำสัน ทำทางเข้มแข็ง ฉลาด คล่องแคล่ว ว่องไว พุดน้อย มีเหตุผล ช่างคิด รักสงบ ขยันหมั่นเพียร เอาใจใส่ใฝ่ดีมาแต่ เด็กจนเป็นเด็กโต ก็ยังดีเป็นที่เชิดชูกณะได้ดีมาก ได้รับแต่งตั้ง ให้เป็นหัวหน้าคณะ นับว่ามีบุคลิกเหมาะสมและมีคุณธรรม รักษาความสุขให้เด็กในคณะได้เป็นอย่างดี ทราบว่าได้สอบผ่าน เข้าเรียนในมหาวิทยาลัยจุฬาฯ ได้สมตามความตั้งใจ นับว่าได้ นำความปลาบปลื้มในมาสู่บิดามารดา ครู เพื่อน นำชื่อเสียง มาสู่โรงเรียนด้วยอีกคนหนึ่ง

มัทธีร ศิริรักษ์ เป็นเด็กผิวเนื้อสองสี รูปร่าง ผอมบาง สูง หน้าซัด ๆ เงียบหงอย ถูกเพื่อนล้อเลียนได้ยิ้ม อารมณ์เย็น การเรียนตั้งใจพอให้อยู่ในโอวาท เป็นเด็กมีระเบียบวินัยดี ถึง แม้ว่าเป็นนักเรียน ม.ศ.5 ก็ยังเงียบ เช่นเดิม เป็นเด็กสุภาพ เรียบร้อยมีสัมมาคารวะดี เป็นเด็กคณะจิตรลดาที่มีความพยายาม ใฝ่ดีอีกคนหนึ่ง

ณัฐร์ สุนทรพงศ์ เป็นเด็กผอมสูงโปร่ง แข็งแกร่ง ใจดี ร่าเริง หนักแน่นเป็นเด็กสุภาพมารยาทเรียบร้อย การเรียนอยู่ใน เกณฑ์ที่มีความพยายาม เอาใจใส่ใฝ่ดีสม่ำเสมอ ช่างพูดเป็น บางเวลา เรียนคู่กันกับสุทธิชัย แต่ไม่มีโอกาสเช่นสุทธิชัย ถึง กระนั้นก็ยังเป็นเพื่อนรักกันดีตลอดมา เป็นเด็กคณะพญาไท เรียนในห้องข. เป็นที่ไว้วางใจของครู

กฤษณ์ เสตะเวช ผิวขาว รูปร่างสูงโปร่ง เจ้าตัวชอบ ทำหลังโกงเพราะคิดว่าตนเองสูง จึงทำให้การเดินทางลำบาก สง่าไป เป็นเด็กใจดี ใจเย็น ขี้อาย ไม่ค่อยกล้าสบตาครู เป็นเด็ก สุภาพอ่อนโยน แต่เข้มแข็ง มีความพยายาม ตั้งใจและเอาใจใส่ ใฝ่ดี พุดน้อย เสียงเบา ๆ เจ้าตัวอ้อมเสียง เพราะกำลังแตกเนื้อ หมุ่ม เรียนอยู่ในห้องก.ถึงแม้โตก็ยังเหมือนเดิม ได้รับแต่งตั้ง ให้เป็นหัวหน้าคณะดุสิต

ธีรพงษ์ ทองเจือ เป็นเด็กผิวขาว ร่าเงี้ย และสมบูรณ์ ตั้งใจเรียนดีมีความพยายามและอดทน เอาใจใส่ใฝ่ดี เป็นคนรัก สงบมีความอดกลั้นจากเพื่อนเข้าเหยดี มีมารยาทสุภาพเรียบร้อย มีบุคลิกเป็นผู้ใหญ่เกินตัว รักความมีระเบียบวินัยทราบว่า เป็นเด็กโตก็ยังมีนิสัยเหมือนเดิม เป็นเด็กคณะพญาไท

กิตติศักดิ์ อิมราพร เป็นเด็กผิวขาว รูปร่างสูง ร่าเงี้ย ไม่สู้ตั้งใจเรียน เหมือนวัยต่ำกว่าชั้นเรียน พอดูม.ศ.3 ต้องขอ ใจตัวเอง เป็นตัวของตัวเอง เป็นคนรักเพื่อน โอบอ้อมอารี การเรียนตั้งใจและเอาใจใส่ดี มีความคิดริเริ่มและช่วยเหลือ

สังคมดีมีมารยาทดีสุภาพเรียบร้อย มีสัมมาคารวะดี โด่งดัง เป็นหัวหน้าสมาคมถ่ายรูป เป็นเด็กคณะพญาไท

เฉลิมพล โกมารกุล ณอยุธยา เป็นเด็กผิวเนื้อสองสี ร่างเตี้ย ตัวโต เป็นเด็กเงียบ ๆ พุดน้อย แสงนอน มักอยู่เงียบ ๆ ตั้งใจเรียนพอใช้ มารยาทสุภาพเรียบร้อยอ่อนโยน ดูท่าทางไม่ ใช้นักสู้ ต่อมาทราบว่าเข้มแข็งและเป็นนักกีฬาพอตัว ครูต้อง เสียใจด้วยปีที่จะจากวชิราวุธ คุณพ่อก็ได้จากไปด้วย เคยเรียน อยู่ในห้อง ข. อยู่ขณะจัดรถดาวน์ว่าเฉลิมพลคงใช้ความอดทน ต่อสู้กับชีวิตการเรียนให้เห็นว่าในโลกนี้เป็นอนิจจังหมุนเวียน เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ๆ

เมธี พรหมเพ็ญชัย เป็นเด็กผิวค่อนข้างขาว รูปร่าง แข็งแกร่ง หน้าตาอึมเข้มแจ่มใสอารมณ์ฉุนเฉียว โกรธง่าย หายเร็ว เป็นนักสู้อัดตัว ช่างพูด ช่างคุย ชนมักชอบแหย่เข้า เพื่อนเสมอ ๆ การเรียนตั้งใจปานกลางมีความพยายามพอตัว ชอบเรียนตามสบายครูดักเดือนยินดีรับด้วยกิริยาสุภาพ มารยาท เรียบร้อย มีสัมมาคารวะดี เป็นเด็กห้องข. อยู่คณะพญาไท ถึง ปัจจุบันนี้ยังเป็นเด็กดีเช่นเดิม

ภาณุ พรหมมาลี เป็นเด็กตัวเล็ก ๆ ผิวขาว เงียบ ๆ ไม่ ชน มีระเบียบ วินัยดีมีสัมมาคารวะ มารยาทดี การเรียนตั้งใจ เรียนดี ขยันเอาใจใส่สม่ำเสมอ ไม่เคยถูกทำโทษเลย นั่งเรียน แถวหน้า มาพบตอนโตสูงและเป็นผู้ใหญ่ขึ้น ดูมีบุคลิกดี และ หล่อเหลาหน้าตาดีดูเกือบจำไม่ได้ เป็นเด็กคณะดุสิต

ปรีชญ์ สิงหนณี เป็นเด็กรูปร่างสูงโปร่ง ผิวเนื้อสองสี ผิวพรรณสะอาด ช่างพูดชวน ไม่เคยนั่งนิ่งเลย ฉลาด ว่องไว แต่ค่อนข้างขยับน้อยไป เรียนหนังสือตามอารมณ์ไม่กระตือ รือร้อน ชอบแหย่เข้าเพื่อนฝูง รักสนุก รับผิดชอบพอควร มารยาท สุภาพ มีสัมมาคารวะ แต่บางครั้งดูเป็นคนหยิ่ง ถือตัว ถ้าไม่ ไกลชีวิตพอ ไม่ชอบให้ใครดู แต่ทำให้ต้องเรียกชื่อบ่อย ๆ ได้เป็น หัวหน้าคณะจัดรถดาวน์ว่าเหมาะสม เพราะมีบุคลิกดี วางตัว เงียบขรึมผิดกว่าสมัยก่อนมากทราบว่าน้อง ๆ เกรงใจ

ณัฐวุฒิ เกาโบรมณ์ เป็นเด็กรูปร่างเล็ก ขาวบาง หน้า ตาสดใส เป็นเด็กเงียบ ๆ พุดพอควร มักถูกเพื่อนแหย่แหย่เสมอ มักโกรธง่ายหายเร็ว ใจดี ใจคอกว้างขวางรักเพื่อนฝูงดี เฉื่อย ช้า ไม่สู้ว่องไว แต่ตั้งใจเรียน พยายามพากเพียรใฝ่ดีสม่ำเสมอ นิสัยดีเป็นคนสุภาพเรียบร้อย มีสัมมาคารวะ ชอบปรีกษาหาหรือ กับครู เป็นคนซื่อสัตย์ คบเพื่อนตรงไปตรงมา เป็นเด็กห้องข. ที่มีความขยันคนหนึ่ง เป็นเด็กคณะพญาไท

อนุรักษ์ เสงี่ยมจิต เป็นเด็กผิวขาว ค่อนข้างสันทัด ร่าง กายแข็งแรง ไม่สู้ร่าเริงนัก มักเป็นคนโกรธง่ายเมื่อถูกแหย่แหย่ ตามใจตนเอง ไม่รักษาระเบียบวินัย การเรียนไม่สู้สนใจมากนัก ต้องอยู่ในสายตาครูเสมอ การทำงานขาดความพยายาม ความ อดทนมีน้อย ต่อมารู้สึกตัวรักตัวมากขึ้นจึงมีความพยายาม อดทนยิ่งขึ้นจึงสามารถเรียนจบม.ศ.5 ครูติดตามข่าวแล้วดีใจ มาก และขอให้ยึดผลของการอดทนพยายามทำให้เกิดความ สำเร็จตามความปรารถนา มารยาทสุภาพเรียบร้อย สงบเสงี่ยม เป็นผู้รับผิดชอบดี เป็นเด็กคณะดุสิต

ทศพร ลีลาสัย เป็นเด็กรูปร่างสันทัด ผิวเนื้อสองสีค่อนข้างขาว เป็นเด็กเงียบ ๆ พุดน้อย รักสงบ ไม่ยุ่งกับใคร แต่มัก เหม่อลอย มีระเบียบวินัยดี การเรียนตั้งใจเรียน แต่มักใจลอย จึงทำให้การเรียนไม่ดีเท่าที่ควร ถึงกระนั้นก็พยายามใฝ่ดีเสมอ มา ถ้าหากตั้งใจใฝ่ดีในการทำบทเรียน และใช้ความพยายาม อดทนจะเรียนได้ดี ทราบว่าเป็นนักรักบี้ทีมโรงเรียนที่สามารถ กลคนหนึ่ง และได้รับแต่งตั้งเป็นหัวหน้าคณะจัดรถด

กรรภิรมย์ โชติเสถียร เป็นเด็กผิวขาว รูปร่างสูงโปร่ง หน้าตาอึมเข้ม แจ่มใสช่างพูด มักโกรธนอน เมื่อถูกเพื่อนแหย่ มีความอดทนพอควร การเรียนตั้งใจ เอาใจใส่พยายามใฝ่ดี มักชอบซักถามข้อข้องใจเสมอ ๆ ครูดีใจด้วยที่ได้เรียนจนจบ ในสถาบันแห่งนี้เพราะเกรงว่าจะจะเป็นนักสูที่ไม่เข้มงวดติดตาม ตามข่าวว่า ยังสุภาพเรียบร้อย มีสัมมาคารวะดีเช่นเดิม และ ยังได้รับตำแหน่งหัวหน้าคณะพญาไท ด้วยคุณธรรมที่ดีไม่ข่ม เหยงใครมีความเมตตา กรุณาต่อทุกคน

ธนา เวสโกสิทธิ์ เป็นเด็กที่มีรูปร่างลำสันสูงใหญ่บุคลิก สง่างามผิวเนื้อสองสีพุดน้อยยิ้มมาก อารมณ์เย็น ใจดี สारรวม วางตัวเป็นผู้ใหญ่ เพื่อนฝูงล้อเลียน ก็ได้แต่ยิ้ม มีความพยายาม ใฝ่ดี ตั้งใจเรียน และเอาใจใส่ในการเรียนดีครูไม่เคยดู มารยาท สุภาพ มีสัมมาคารวะดีสม่ำเสมอ ถึงแม้อยู่ ม.ศ.5 ก็ยังคง เหมือนเดิม การเรียนก็ยังมีดีเช่นเคยครูดักด้วยที่มีจิตใจสูงไม่ถือ ตัวน้อย ๆ รัก เมื่อได้รับแต่งตั้งเป็นหัวหน้าคณะดุสิต

ชัยวัฒน์ ศรีสมวงศ์ เป็นเด็กรูปร่างผอมบาง สูง ผิว ขาวสะอาด เงียบ พุดน้อยโกรธง่ายหายเร็ว เมื่อถูกเพื่อนแหย่แหย่ ยิ้มยาก ช่างคิด การเรียนดีพอใช้ พอเอาตัวรอด ถ้าหากได้ตั้ง ใจจริงจึงจะเรียนได้ดี นิสัยไม่ชอบยุ่งกับใครวางตัวเป็นผู้ใหญ่ เกินตัว มารยาทสุภาพเรียบร้อย มีสัมมาคารวะดี เมื่อเป็นเด็ก โตได้รับแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าคณะจัดรถด เป็นที่รักของน้อง ๆ

ธนู เทพอาร์กซ์ เป็นเด็กอมบาง ผิวคล้ำ ทำทางเอางาน
เอากาง วางตัวเป็นผู้ใหญ่เงิบ ขริม พุดน้อย การเรียนดี ตั้งใจ
และเอาใจใส่ใฝ่ดี ครูมักเรียกชื่อสับสนกับพัฒนาพงศ์เสมอ การ
เรียนและความประพฤติไม่มีปัญหา เป็นคนสุภาพเรียบร้อยอยู่
ในระเบียบวินัย มีสัมมาคารวะดี เรียนม.ศ.5 ก็ยังเรียนดี จึงได้
รับแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าคณะแสดงว่าเทพอาร์กซ์เป็นตระกูล
เป็นผู้นำตลอดมา และคงโชคดีตลอดไปเป็นเด็กคณะดุสิต

สุธี สุจริตการพิทยา เป็นเด็กผิวเนื้อสองสี อมบาง มี
ใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใสตลอดเวลา ช่างพูดพอสมควร มารยาทดี
สุภาพเรียบร้อย การเรียนมีความสนใจ และตั้งใจเรียนดี มี
ความพยายามอดทน พอประมาณ บางครั้งก็ใช้อารมณ์ในการ
เรียน ช่างซักถามมักรักสงบเมื่อเพื่อนฝูงเข้าหาเหย เป็นเด็กคณะ
จิตรลดา ทราบว่ายังเป็นสุธีคนดีเช่นเดิม

สถุญฎิพงษ์ ชมนารถ ผิวเนื้อสองสี ร่างอมบาง หน้าตา
แจ่มใสก่อนข้างชนว่องไว ฉลาด มีปฏิภาณดี มีคารมคมคายทัน
คน ช่างพูด มักโกรธง่าย และฉุนเฉียว แต่หายเร็ว การเรียน
ตั้งใจเรียนตามอารมณ์ ถ้ามีสติตั้งใจก็เรียนได้ดีมาก ถ้าไม่พอใจ
ใครมาจะไม่สนใจเรียนขณะนั้นก็เป็นผลเสีย แต่เป็นชั่วขณะ
หนึ่ง แล้วก็รู้สึกตัวปรับตัวเรียนจะเป็นเช่นนี้เสมอ ทราบว่าโต
ขึ้นนิสัยฉุนเฉียวน้อยลง สำรวมเป็นผู้ใหญ่ขึ้น แต่ถึงการนั้นก็
สำรวมได้ มารยาทจึงน่ารัก เพราะสุภาพและเรียบร้อยปกติ
เป็นเด็กคณะพญาไท

สุทธิชัย วงษ์วานิช เป็นเด็กผิวเนื้อสองสี รูปร่างอม
บางเป็นคนอารมณ์เย็นเฉื่อย ๆ ไม่สู้กระตือรือร้น เรียนตาม
สบาย สนใจการเรียนน้อยไป ครูทุกคนจะบ่นว่าไม่เหมือนวงศ์
วานิชคนก่อน ๆ เลย เป็นเหตุทำให้กระตือรือร้นในการเรียนดี
ขึ้นบ้าง ช่างพูดช่างคุย ไม่ค่อยรับผิดชอบในการงาน แต่ปัจจุบัน
นี้ทราบว่าการเรียนดีขึ้นรักเรียน และเป็นรุ่นที่น้อง ๆ รักกัน
หนึ่ง เป็นเด็กคณะดุสิต มีสัมมาคารวะดี สุภาพเรียบร้อยดี

สามิต รัตนาวดี เป็นเด็กผิวขาวรูปร่างสันทัด ลำสัน
ใจเย็น ใจดีเป็นเด็กเงิบ ๆ ตั้งใจเรียนพอสมควร มีความพยายาม
ใฝ่ดีการทำงานเชิงซ้ำ ถ้ากระตือรือร้นจะเรียนได้ดีมาก นิสัย
รักสงบ มารยาทสุภาพเรียบร้อย มีสัมมาคารวะดี มีความอด
ทนในการเข้าหาของเพื่อนได้ดี เป็นเด็กคณะจิตรลดา

ณัฐพงศ์ ทวีชัย เป็นเด็กรูปร่างลำสัน ผิวค่อนข้าง
ขาว เป็นเด็กเฉื่อยชาขี้มอย่างเดียวไม่ค่อยเห็นเคยโกรธเพื่อน
การเรียน สบายถึงที่ช่างไม่ถึงที่ช่าง แต่ก็พยายามใฝ่ดี เป็น

แต่ตามกระต่าย พุดน้อย ไม่ชน ไม่ชอบการแสดงออก ชอบ
อยู่เงิบ ๆ รักสงบอดกลั้นกับคำเข้าหาเหยของเพื่อนดี มารยาท
สุภาพเรียบร้อย ภายหลังรุ่นพี่ให้อยู่สมาคมหนังสือพิมพ์จนได้
รับเลือกเป็นบรรณาธิการ แต่เจ้าตัวไม่ต้องการตำแหน่งนี้ ไม่
ซำก็ขอลาออกทราบว่าเป็นที่สอบเข้ามหาวิทยาลัย คณะรัฐศาสตร์
ได้ ครูดีใจเป็นอย่างมากที่ความพยายามอดทนจนได้ดีสมปรารถนา
นับว่าเป็นบุคคลตัวอย่างได้อีกคนหนึ่ง เป็นเด็กคณะดุสิต

อมรเทพ ชัยประภา เป็นเด็กรูปร่างสูงโปร่ง ลำสัน
แข็งแรง ผิวเนื้อสองสีเป็นเด็กเจ้าอารมณ์ ฉุนเฉียวง่าย เป็นผู้
ใหญ่เกินตัว ฉลาดว่องไว ไหวพริบดี แต่การเรียนมักเรียน
ตามอารมณ์ บุคลิก งดงามล้ำหน้ามีลักษณะเป็นผู้มาจิตใจเข้ม
แข็ง เชื่อมมั่นตัวเองไม่ชอบแสดงออก มักอยู่เงิบ ๆ เป็นสุภาพ
บุรุษที่ขี้มยาก ทราบว่าโตขึ้นตั้งใจเรียนขึ้นบ้างและได้รับ
แต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าคณะ นอกจากนี้ยังเป็นนักรักบี้ทีมโรงเรียน

รณันต์ ยูสานนท์ เป็นเด็กรูปร่างสูงโปร่ง ลำสันแข็งแรง
ผิวเนื้อสองสีเป็นเด็กเจ้าอารมณ์ ฉุนเฉียวง่าย เป็นผู้ใหญ่เกินตัว
ฉลาดว่องไว ไหวพริบดี แต่การเรียนมักเรียนตามอารมณ์ บุคลิก
งดงามล้ำหน้ามีลักษณะเป็นผู้มาจิตใจเข้มแข็ง เชื่อมมั่นตัวเอง
ไม่ชอบแสดงออก มักอยู่เงิบ ๆ เป็นสุภาพบุรุษที่ขี้มยาก ทราบ
ว่าโตขึ้นตั้งใจเรียนขึ้นบ้างและได้รับแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าคณะ
นอกจากนี้ยังเป็นนักรักบี้ทีมโรงเรียนอีกด้วย

รัชต์ ชาติะวราหะ เป็นเด็กผิวขาว รูปร่างสูงโปร่ง เป็นเด็ก
เงิบ ขี้มยากไม่ชอบยุ่งกับใคร ใครจะเข้าหาเข้าก็วางเฉย เพื่อน
จึงไม่ค่อยยุ่งด้วย วางตัวเป็นผู้ใหญ่ ครูไม่ต้องห่วงเรื่องการเรียน
ความประพฤติ เพราะเป็นเด็กรักดีใฝ่ดี มีจุดมุ่งหมายในชีวิต
มารยาทสุภาพเรียบร้อย สมัยเด็กมีความรู้สึกว่าตนเป็นที่พึ่ง
แห่งตน มีที่รู้ ปัจจุบันดูว่าเร่ใจแจ่มใส บุคลิกดีมีโอกาสก้าวไกล

ชลิตรัตน์ จันทบุรุษ เป็นเด็กผิวขาว รูปร่างโปร่งขาว
ช่างพูด ชนไม่เคยหยุดนิ่งอยู่กับที่ได้มานานถึง 10 นาที ต้องถูก
เรียกชื่ออยู่ตลอดเวลา การเรียนตามอารมณ์มักตามใจตนเอง
รักเพื่อนรักฝูงชอบเข้าหาเหยเพื่อนและถูกเพื่อนเข้าหาเหยอยู่เสมอ
แต่ไม่เคยโกรธใครร้ายแรง เสมอ การเรียนตั้งใจปานกลาง มี
มารยาท และมีสัมมาคารวะดี มีปัญหามักเข้าหาผู้ใหญ่ปรึกษา
หาหรือเสมอเป็นเด็กที่มีเหตุผลจริงใจ พูดอย่างเปิดเผย ในชั้นสูง
ยังขยับน้อยหน้อยเพราะเสียสละให้แก่วรรณ เป็นนักรักบี้ทีม
โรงเรียนทั้งให้เป็นที่หัวหน้าทีมรักบี้ของโรงเรียนและเล่นอย่าง
ถวายชีวิตเพื่อศักดิ์ศรีของสถาบันเป็นนักเรียนคณะจิตรลดา

สุรกิจ อ่ำพล ผิวเนื้อสองสี รูปร่างสูงผอมบาง ดวงตาแจ่มใส นิสัยร่าเริง เปิดเผย ขำงุดกุน แต่ยังมีมารยาทที่รู้จักเกรงใจครู รักยาระเบียบวินัยพอควร การเรียนตั้งใจเรียนแต่ไม่สม่ำเสมอ ดุยยังทำอะไรเป็นเด็กกว่าร่างกาย แต่ถึงกระนั้นก็ยังเชื่อฟังครูและปฏิบัติตามจึงทำให้เป็นเด็กน่ารัก รักหมู้รักคณะใจเย็น ไม่เป็นพิษเป็นภัยแก่เพื่อนฝูง มารยาทสุภาพเรียบร้อย เป็นเด็กคณะพญาไท

ภักจิต สุภาจิต เป็นเด็กผิวคล้ำ รูปร่างสั้นทืด ร่างกายแข็งแรง ขำงุดกุน เจ้าอารมณ์ฉุนเฉียว จะมีอารมณ์โกรธอยู่เสมอ การเรียนตั้งใจเรียนบางเวลา เพราะไม่ชอบเรียนภาษาไทย แต่ชอบอ่านหนังสือมาก มักจะพบหนังสือนอกบทเรียนเสมอ ๆ มีสติปัญญาเกินชั้นเรียน ทราบว่าเมื่อเรียนในชั้นสูงตั้งใจเรียนและเอาใจใส่ดีขึ้นมา ครูดีใจ มารยาทสุภาพเรียบร้อย ได้รับแต่งตั้งเป็นหัวหน้าคณะดุสิต

อาจอง ปลื้มมนัส ผิวค่อนข้างขาว รูปร่างผอมบางสุภาพ ไม่สู้แข็งแรงนักเป็นเด็ก ขน ขยันเรียนน้อย ชอบเข้าแห่เพื่อนมักถูกเพื่อนรังแก เพราะมักพูดจาขำขวนไม่เจียมตัวว่าเด็ก คือเจียบ ๆ นิสัยรักสนุกทำอะไรตามใจตนเองขาดเหตุผล การเรียนไม่สู้ตั้งใจเรียน เหมือนวัยต่ำกว่าชั้นเรียน อยู่ม.ศ.3 ต้องขอเรียนซ้ำเองเพื่อให้ความรู้แน่น ปัจจุบันเป็นเด็กน่ารักสุภาพเรียบร้อยรู้จักรับผิดชอบ ทราบว่าได้เป็นหัวหน้าวงดนตรีไทย

นฤพนธ์ อร่ามพงศ์พันธุ์ ชื่อนี้ครูจำได้เร็วเพราะมีชื่อเหมือนนักร้อง เจ้าตัวรูปร่างเตี้ย ร่างกายแข็งแรง ผิวเนื้อสองสีหน้าตาขี้มเข้มแจ่มใส คมขำไม่เลวทัดเทียมนักร้องได้ดี เป็นเด็กเจียบ พูดน้อย มารยาทสุภาพเรียบร้อย การเรียนตั้งใจปานกลาง อยู่ในไอวาทไม่เคยถูกทำโทษบ่อยนัก มักลืมหทเรียนเสมอ ๆ โตขึ้นทราบข่าวว่าตั้งใจเรียนดีขึ้นมา เป็นนักเรียนคณะพญาไท

สมโภช กล้ายอินทร์ ผิวคล้ำแต่เนียนดูคมขำ รูปร่างล่ำสันดูแข็งแรงดี เป็นเด็กร่าเริง ขี้มเข้มแจ่มใสเสมอ การเรียนตั้งใจไม่สม่ำเสมอต้องคอยเรียกอยู่เสมอมักชอบคุย ไม่เป็นตัวของตัวเอง มักตามเพื่อน ใจดี มีความอดทนต่อคำเข้าแห่ โกรธง่ายหายเร็ว มารยาทสุภาพเรียบร้อย การเรียนในชั้นสูง ดูเหมือนจะดันตัวขึ้นบ้าง และเป็นนักรักบี้ทีมโรงเรียนได้รับเลือกแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าคณะพญาไท

ทั้ง 52 คนนี้ นับว่าทุกคนได้ผ่านประสบการณ์มาอย่างสมบูรณ์ทั้งชีวิตเด็กเล็กและเด็กโต ทุกคนคงซาบซึ้งในสถาบันแห่งนี้และได้พบชีวิตในโลกของเด็กล้วน ๆ ตามขั้นตอนที่อยู่ในระเบียบวินัย การสร้างสรรค์ การริเริ่ม การปรับตัว

การถูกไม่เรียว ทุกสิ่งทำให้ชีวิตสำเร็จการศึกษาเท่าชีวิตเนื่องจากมีชีวิตอยู่ในสถาบันแห่งนี้มานานมาถึง 10 ปี ทำให้รักสถาบัน รักเพื่อน รักครู รักตัวเอง และรักสุดชีวิตคือคุณพ่อคุณแม่ ที่บันดาลให้เข้ามาอยู่ในสถาบันแห่งนี้ สถาบันแห่งนี้ เป็นสถาบันที่ทรงเกียรติยิ่ง ผู้ที่ได้ผ่านชีวิตในสถาบันนี้ไปแล้วจะหวงแหนเกียรติยศศักดิ์ศรี และพระนามของพระราชทานสถาบันแห่งนี้มิยอมให้เสื่อมเสียได้ ฉะนั้นจะเห็นได้ว่านักเรียนทุกคนจะปฏิบัติตนเสียสละเพื่อสถาบัน เช่น การรักษาชื่อเสียงในการรักษาแชมป์รักบี้ไว้ได้ตลอดมา ถึงแม้ว่าการเล่นจะเสี่ยงอันตราย ทุกคนคนก็ยอม ด้านดนตรี พยายามฝึกฝนทั้งกำลังกายกำลังใจเพื่อส่วนรวมเมื่อมีการจัดนิทรรศการดนตรี ทุกคนพร้อมกันจัดงานแสดงได้เต็มที่และดีมาก นอกจากนี้กิจกรรมต่าง ๆ ที่น.ร.ต้องทำแล้วทุกคนทำด้วยชีวิตจิตใจ จนเป็นผลให้ชีวิตที่พวกเขาเหล่านี้ต้องไปเผชิญประสบความสำเร็จในอาชีพตามที่ตนถนัด เช่นนี้ทุกรุ่น รุ่นนี้เป็นรุ่นที่ 54 กำลังจากสถาบันแห่งนี้เพื่อไปนำชื่อเสียงมาสู่ตนเอง ตระกูล และสถาบัน

ครูจึงขอฝากคำเตือนจากการที่นักเรียนเคยสวมด้นบนหอประชุมตลอดชีวิตความเป็นเด็กในวชิราวุธที่ได้สอนให้นักเรียนยึดมั่นในศีล 5 ข้อ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งจะเป็นผลทำให้มีความสุขความเจริญตลอดชีวิต

ศีลข้อที่หนึ่ง ห้ามฆ่าสัตว์ ชีวิตเราก็ไม่เจ็บปวดไม่พิการหรือต้องถูกฆ่าทำให้ชีวิตสั้น ร่างกายแข็งแรง เป็นคนมีรูปร่างงดงาม อาการครบ 32

ศีลข้อที่สอง ห้ามลักขโมย ล้อโกง ยักยอก ชีวิตเราก็จะรุ่มร้อนไม่มีใครคิดของล้างจอบผลาญจับสิ้นหลอกลวง ให้ทรัพย์สิ้นต้องสูญเสียอาจทำให้เป็นผู้ล้มละลายในบั้นปลายของชีวิตยากจนอดอยาก

ศีลข้อที่สาม ห้ามผิดลูกภรรยาสามีของผู้อื่นด้วยวิธีใดก็ตาม ชีวิตเราจะมีความรักสมปรารถนา เป็นความสุขที่บุตรหลานจะได้รับ และไม่มีเรื่องความรักไม่สมหวัง หรือมีความผิดปรกติทางเพศเกิดขึ้นได้เลย

ศีลข้อที่สี่ ห้ามพูดเท็จไม่พูดจาหยาบคาย ใส่ร้ายผู้อื่นชีวิตเราก็จะมีแต่ความยกย่องสรรเสริญ เป็นที่รักใคร่ของญาติเพื่อนฝูง มีญาติเพื่อนฝูงที่ดี ๆ คอยป้องกันมิให้ทำชั่ว

ศีลข้อที่ห้า ห้ามดื่มหรือเสพของมึนเมา เราจะเป็นผู้มีสติปัญญาดีฉลาด มีไหวพริบเห็นความดีความชั่ว ไม่หลงมัวเมาไปทางอบายมุข ถึงแม้แก่เฒ่าก็จะเป็นผู้มีสติปัญญาดีไม่หลงลืม ไม่เป็นคนขาดสติและไม่เป็นโรคร้ายแรง อาจกลายเป็นคนเสียดสีก่อนตายถ้าไม่รักษาศีลข้อนี้ แม้ไปเกิดใหม่ก็คงจะเกิดมาเป็นคนปัญญาอ่อนหรือเป็นที่เสียดใจ

ตามท่ครูยกมากล่าวนี้ ขอพระบารมีพระสัมมาสัมพุทธเจ้าและพระราชประสงค์ปรารถนาดีของพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวที่พระองค์ทรงมอบให้แก่ลูกวชิราวุธทุกคนจงช่วยคุ้มครองให้ยึดมั่นในศีลห้าและประสบความสุขความเจริญที่ยั่งยืนและขอให้วชิราวุธอยู่กับชาติไทยตลอดกาล

“อาลัย คุณครู”

เมื่อไม่นานมานี้พวกเราคงได้ทราบข่าวที่น่าสลดใจ ที่เราต้องสูญเสียคุณครูคนหนึ่งของเรา
ไปด้วยโรคที่เคยกทำให้ผู้คนต้องจบชีวิตมาแล้วมากมาย และก็ไม่มีใครรู้ว่ามันจะต้องเกิดกับคุณครู
.....เพียรพร โชติกันตะ.....

คุณครูเพียรพรเป็นครูที่เข้ามาสอนในวชิราวุธวิทยาลัยสมัยที่พวกเราเรียนอยู่ชั้น ม.ศ.1
คุณครูมีความรู้ทางด้านภาษาไทยเป็นอย่างดี จึงได้รับมอบหมายให้สอนวิชานี้ในชั้นม.ศ.3 - 4
เมื่อพวกเราได้มีโอกาสเรียนกับครู คุณครูได้พยายามทุ่มเทกำลังกายและกำลังใจเพื่อที่จะสอน
ให้พวกเรามีความรู้อย่างแตกฉาน เหมือนทุกรุ่นที่คุณครูได้เคยสอนมา และด้วยความถักกะนอน
ความเกร และความไม่เอาใจใส่ของพวกเราในบางครั้งมีผลทำให้การเรียนการสอนดำเนินไป
อย่างไม่ราบรื่นนัก แต่คุณครูก็ไม่ย่อท้อ ยังคงปฏิบัติหน้าที่ของครูที่ได้อย่างไม่มีข้อบกพร่อง จน
ทำให้พวกเราเกิดความเลื่อมใสและเคารพในตัวคุณครูมากยิ่งขึ้น คุณครูไม่เพียงแต่สอน
ให้พวกเรามีความรู้แตกฉานอย่างเดียว ยังได้อบรมบ่มนิสัยให้พวกเราประพฤติตนเป็นคนดี มี
ศีลธรรม คุณครูเป็นครูที่ยึดมั่นในอุดมคติของความเป็นครูอย่างสูงได้พยายามศึกษาค้นคว้าอยู่
เสมอ เพื่อที่จะได้นำแนวความรู้ใหม่ ๆ มาเผยแพร่แก่พวกเรา จนทำให้ร่างกายของคุณครูเริ่ม

ทรุดโทรม

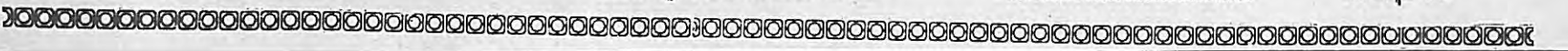
จนกระทั่งปีสุดท้ายของความเป็นนักเรียนวชิราวุธของพวกเรา พวกแต่ละคนก็ต่างขมักเขม้นในการเตรียมตัวสอบ
คัดเลือกเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัย พวกเราได้ขอให้คุณครูได้มาสอนเพื่อทบทวนและชี้แจงข้อสอบในวิชาภาษาไทย คุณครู
ก็ยินดีและได้พยายามรวบรวมความรู้ในวิชานี้มาทำการสอนแก่พวกเราอย่างละเอียดลออ คุณครูตรากตรำทำงานอย่างไม่
เห็นแก่เหน็ดเหนื่อย เพื่อความสมหวังที่ว่านักเรียนที่คุณครูสอนมากจะสามารถเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยได้ ซึ่งบ้านของคุณครูก็
อยู่ไกลมาก แต่คุณครูก็มาสอนอยู่มิได้ขาดนอกจากมีเหตุสุดวิสัย คุณครูมีความปรารถนาที่ดีต่อพวกเรามาก ไม่เคยถือว่าเป็น
ครูที่มีหน้าที่อย่างเดียวคือหนังสือ คุณครูปฏิบัติต่อพวกเราเหมือนพี่กับน้อง พวกเราสามารถปรับทุกข์กับคุณครู ได้เสมอ
เมื่อพวกเรามีปัญหาที่แก้ไม่ตก เมื่อการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยผ่านไป พวกเราหลายคนก็ทำให้ความหวังของคุณครู
เป็นจริง นำความปลื้มปีติมาให้แก่คุณครู และคุณครูอื่น ๆ เป็นอย่างยิ่ง ในงานเลี้ยงเล็ก ๆ ที่จัดขึ้นเพื่อขอบพระคุณคุณครู พวก
เราคงจะจำรอยยิ้มและน้ำเสียงที่คุณครูแสดงความยินดีแก่พวกเราได้ มีคนไม่มากนักที่จะภูมิใจในความสำเร็จของพวกเรา และหนึ่ง
ในบุคคลจำนวนนั้น ก็คือ คุณครูเพียรพร ของเรานั่นเอง

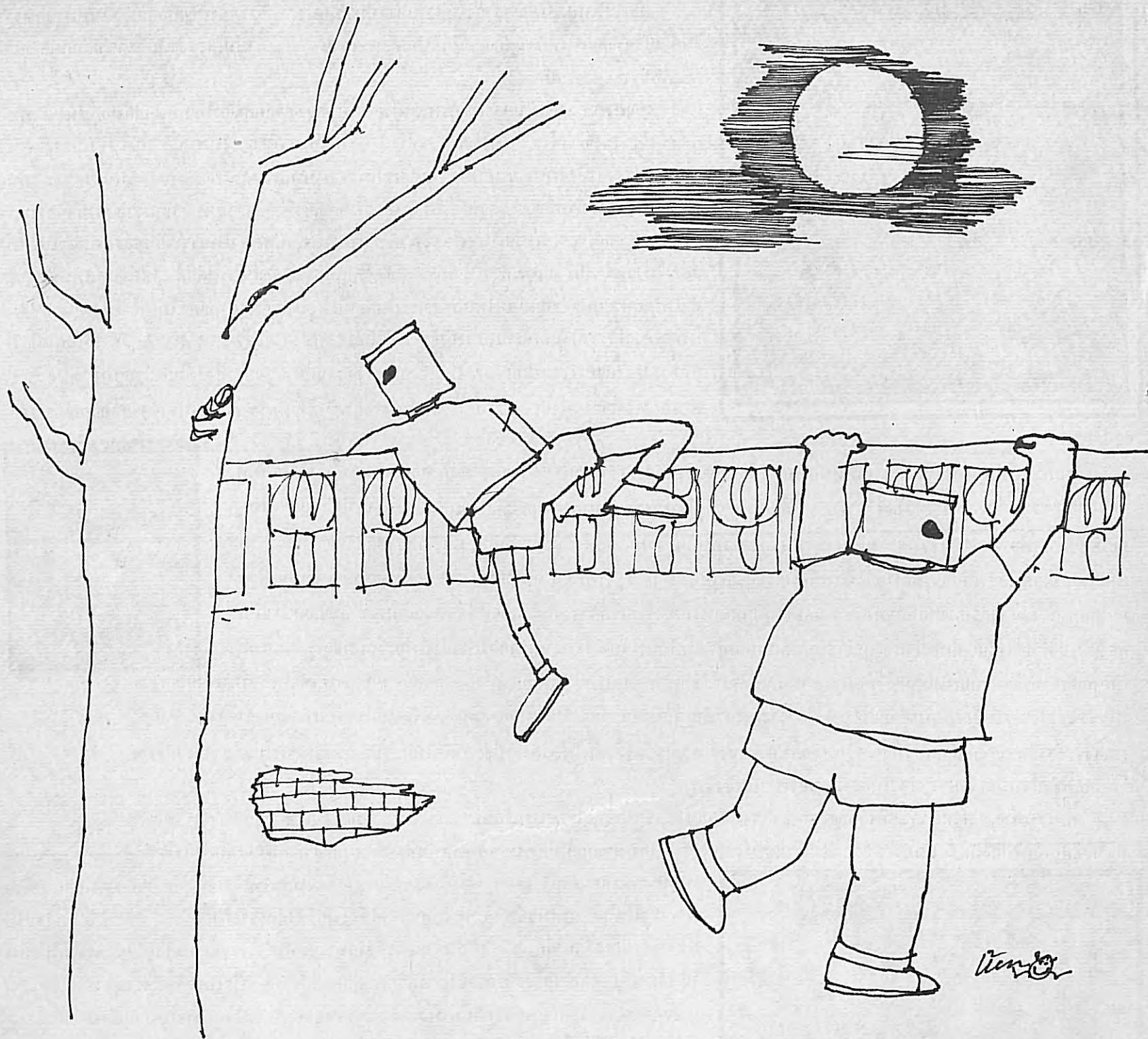

ครั้งสุดท้าย พวกเราคงได้พบคุณครูตอนที่โรงเรียนแข่งขันรักบี้ฟุตบอลประเพณีกับมาเลย์คอลเลจ มีเพื่อนเรคนหนึ่งเล่าว่า คุณ
ครูได้ฝากบอกไปยังนักรักบี้ของโรงเรียนให้เล่นเต็มที่ แล้ววันนั้นเองคุณครูก็มีอาการของโรคภัยที่รบกวนก็กำเริบหนักจนต้องเข้าโรง

พยาบาลหลายวันแล้ว คุณครูดูซดไปมากทีเดียว ต้องนอนให้หน้าแก้มและออกซิเจนอยู่บนเตียง
พวกเราได้ข่าวจากหมอมว่า หมอไม่สามารถที่จะแก้ไขได้เพราะอาการของโรคนั้นได้ลุกลามไป
มากแล้ว และต่อมาอีก 2-3 วัน คุณครูก็จากพวกเราไป การจากไปครั้งนี้เป็นการจากไปอย่าง
ไม่มีวันกลับ เหลือแต่ความทรงจำ ที่พวกเราทุกคนได้จารึกเอาไว้ในจิตใจอยู่ตลอดกาล และบุญ
คุณของคุณครูอันใหญ่หลวงที่ไม่มีวันที่จะลบเลือนออกจากจิตใจของพวกเราทุกคน

นับแต่บัดนี้ต่อไปไม่มีแล้ว ผู้ชี้แนวให้ดำรงตราบวิถี
ผู้หวังไขลูกศิษย์ป่านชีวี ทั้งผู้มีพระคุณเกื้อหนุนมา
ขอให้ครูไปดีมีความสุข ให้ไว้ทุกซ์สุดใจไม่ห่วงหา
และไปสู่สรวงสวรรค์ ณ ชั้นฟ้า สมเจตนาที่ตั้งจิตนิจันันตร์

ทำอะไรจึงจะเล่นกีฬา เก่ง?

ข้าพเจ้าเป็นผู้หนึ่งที่สนใจการกีฬาทุกชนิด ทั้งยัง ลุ่มหลงและรักการกีฬาอย่างชนิดที่เรียกว่า บ้าเข้าไปเสียทีเดียว ถ้าหากกีฬาคงบ๊ายบายแน่ ๆ จะนั่ง นอน เดิน วิ่ง หรือทำอะไรก็ยังคิดถึงถึงแต่กีฬาตลอดเวลา ดูแล้วข้าพเจ้าจะสนใจมันกว่าการเรียนที่ควรจะให้แยกเอาใจใส่เสียอีก หรือสนใจยิ่งกว่าสาว ๆ สวย ๆ เสียด้วย เมื่อข้าพเจ้าสนใจมันมากเช่นนี้ ก็เอามานั่งคิด ยืนคิด หรือแม้แต่นอน ก็ยังฝันว่าทำอะไรเราจึงจะเล่นกีฬาให้เก่งได้สักที และเมื่อข้าพเจ้าวิธีบ้างก็จะไม่อุปเจียบไว้คนเดียวละ จะเอามาเล่าสู่กันฟังบ้าง แต่ขอออกเสียก่อนว่า ที่จะเขียนต่อไปนี้นั้นเป็นความคิดเห็นที่อาจจะไม่ตรงกับความคิดผู้อื่น หรืออาจไม่ถูกต้องเลยก็ได้ จะผิดถูกประการใดให้ท่านพิจารณากันเอาเองแต่ขอแนะนำสักอย่างว่า อย่าเชื่อข้าพเจ้าให้มากนัก เพราะข้าพเจ้าอาจจะเล่นกีฬาไม่เอาไหนเลยก็ได้

“กีฬา” คำ ๆ นี้มีความหมายกว้างขวางมากมายนัก ซึ่งทุก ๆ คนก็เข้าใจความหมายของมันอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นจะไม่อธิบายให้เยิ่นเย้อ ประโยชน์ของกีฬานั้นเป็นที่ยอมรับของสังคมว่ามีอยู่มาก เช่น ทำให้ร่างกายแข็งแรงปราดเปรียว สร้างสรรค์ความสามัคคี ฝึกไหวพริบ และการตัดสินใจ ฝึกหัดนิสัยใจคอ ช่วยให้เห็นในวงสังคมเป็นที่ต้องตาต้องใจของคุณสาว ๆ และยังมีอีกเยอะที่เป็นประโยชน์ แต่ถ้าเราใช้ในทางที่ผิด ๆ ก็อาจทำให้เกิดโทษมหันต์ได้เหมือนกัน แต่จะไม่ยกตัวอย่างละ เดี่ยวจะมีใครติดตามใจเอาไปลองทำดู

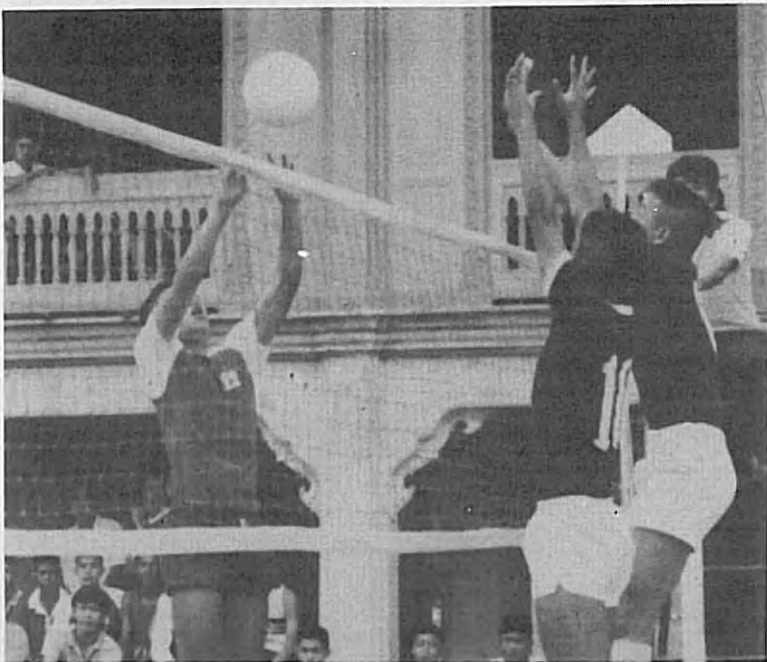
ว่า ทำอย่างไรจึงจะเล่นกีฬาได้เก่ง ข้าพเจ้ายังไม่เคยเห็นหรือเคยอ่านพบ ใครเขียนไว้ที่ไหน แต่เคยเห็นแต่ตำราที่ว่าถึงกติกาวิธีเล่น และวิธีฝึกหัดหาความชำนาญในกีฬาประเภทนั้น ๆ ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่ามันเป็นเพียงส่วนประกอบเท่านั้น ส่วนวิธีการของข้าพเจ้านั้นจะกล่าวเป็นข้อ ๆ รวม ๆ กันในการเล่นกีฬาทุกชนิด

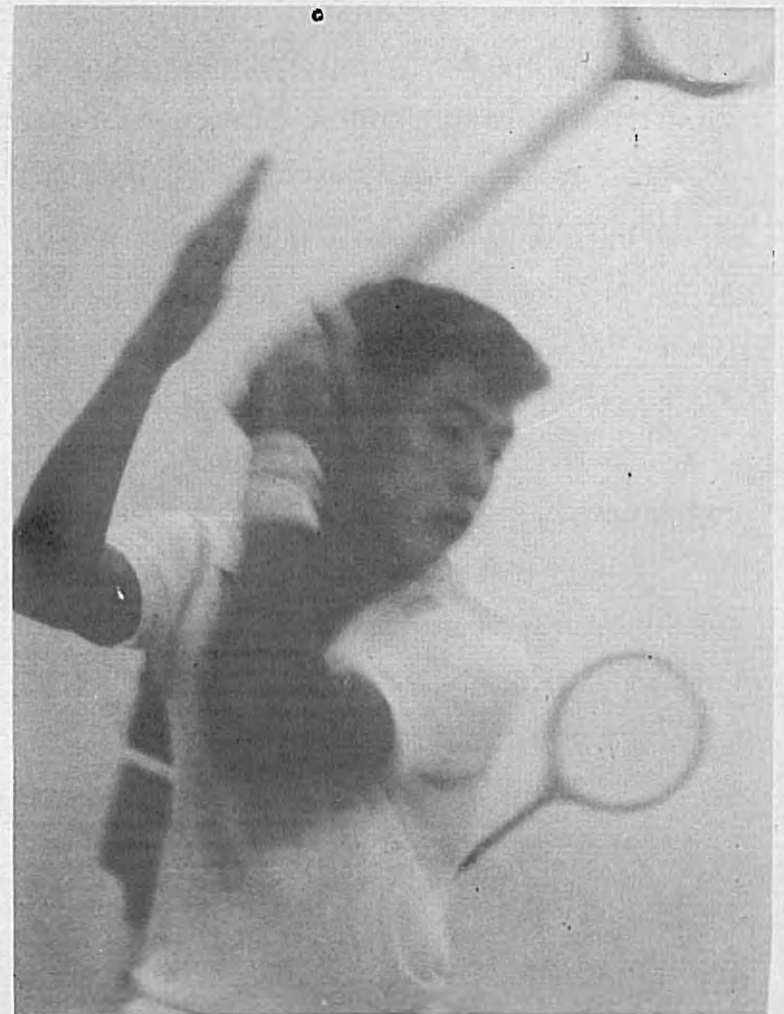
1. ร่างกาย, **ประสาทของท่านต้องให้เหมาะสมและสมบูรณ์** เหมาะกับประเภทกีฬาที่จะเล่น ของอย่างนี้บางอย่างก็เป็นพรสวรรค์ไม่สามารถแก้ไขได้เหมือนกัน ส่วนมากคนสูงมักจะได้เปรียบ แต่คนเตี้ยและเล็ก ถ้ามีความพยายามก็จะสามารถเล่นได้ดีได้ และมีกีฬาบางชนิดที่เหมาะสมกับคนตัวเล็ก ๆ เช่นกรีฑา (บางประเภท) ยิมนาสติก มวย กีฬาแร็กเก็ต ฯลฯ แต่บางอย่างเราก็สามารถแก้ไขให้เหมาะสมได้ เช่นแขนขาเราสามารถบริหารให้แข็งแรงใหญ่โตได้ ซึ่งเราจำเป็นจะต้องพิจารณาว่ากีฬาอะไรต้องใช้ใช้วัยวะส่วนไหนมากประสาทความรู้สึก และแม่นยำ รวมทั้งความสามารถในการบังคับส่วนต่าง ๆ ของร่างกายให้เป็นไปตามต้องการ ก็นับเป็นสิ่งสำคัญมากในการเล่นกีฬา ผู้ที่มีความรู้สึกฉับไวก็สามารถเล่นกีฬาได้ดี เพราะกล้ามเนื้อที่ใช้ในการเล่นกีฬาเป็นกล้ามเนื้อที่อยู่ใต้อำนาจจิตใจทั้งนั้นขึ้นอยู่กับท่านจะสามารถบังคับควบคุมให้ใช้ได้ตั้งใจนี้ มีความคล่องแคล่วเท่าใดก็เล่นได้ดีเท่านั้น จะต้องฝึกให้ความรู้สึกฉับไว สมองสั่งการยังไรร่างกายก็ทำได้หันที่อย่างแม่นยำไม่ขัดเขิน สุขภาพของร่างกายก็เป็นสิ่งสำคัญมาก สำหรับนักกีฬาต้องระวังไม่ให้มีโรคภัยไข้เจ็บ พักผ่อนให้เพียงพอ รูปร่างต้องให้ได้สัดส่วน ไม่ใช่อ้วนยังกะหมูตอน หรือผอมขนาดลมพัดล้ม

2. **ต้องมีความรักในกีฬาที่จะเล่น** กล่าวคือ ท่านต้องมีความพอใจเต็มใจ และกระแสน้ำที่จะเล่นกีฬาชนิดนั้น ๆ หรือถ้ามีความจำเป็นบังคับให้ท่านจะต้องเล่น ท่านก็ต้องพยายามทำให้เกิดความพอใจ ความสนใจ พุดง่าย ๆ ก็คือต้องมีใจรักนั่นเอง ถ้าท่านมีใจรักแล้ว ย่อมจะสนใจพยายามค้นคว้าหาวิธีฝึกฝนให้เล่นให้ได้ดี ที่สำคัญก็คือ ท่านจะต้องตั้งความหวังเอาไว้ เช่น หวังว่าจะชนะ หวังว่าจะได้ติดทีม ฯลฯ เพราะการซ้อมกีฬา ย่อมจะต้องมีเป้าหมาย โดยเฉพาะ เช่น กรีฑา วัยน้ำ หาความสนุกไม่ได้เลย ซ้อมเป็นปี แข่งเพียงไม่กี่วันเท่านั้น ถ้าไม่มีความหวังก็จะไม่ทำให้เกิดความอุตสาหะที่จะฝึกซ้อม

3) **ท่านควรจะพยายามใช้ไหวพริบสติปัญญา และการตัดสินใจอย่างรวดเร็ว** ให้มากที่สุดในการเล่นกีฬามีนักกีฬาจำนวนมากที่เล่นกีฬาด้วยพรสวรรค์ ความชำนาญหรือเล่นตามแบบแผน ไม่พยายามใช้ความคิดของตนเองเสียบ้าง ซึ่งเราจะเล่นได้ดีขึ้นอีกมากถ้าเขารู้จักใช้ไหวพริบสติปัญญาตัดสินใจแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างไม่ลังเล ในกีฬาบางประเภท เช่น รักบี้ นักกีฬาเก่ง ๆ จะต้องอ่านเกมออก หาจุดอ่อนของคู่ต่อสู้ได้ และใช้ความฉลาดกล้าเสี่ยงเล่นให้แปลก ๆ ออกไป กล้าเปลี่ยนแปลงแก้ไขเกมด้วยความคิดของตนเอง ไม่ใช่ว่าสักแต่จะเล่นตามเพื่อนตามแบบแผนไปเท่านั้น เห็นเขาเคยเล่นมาอย่างไรก็เล่นไปอย่างนั้น ไม่รู้จักหรือไม่กล้าดัดแปลง กลัวผิดพลาดอย่างนี้ก็ไม่เก่งไปกว่าคนอื่นได้ การหาอุบายหลอกลวงคู่ต่อสู้นั้นก็มิมีประโยชน์มากเหมือนกัน

4) ต้องมีความขยันหมั่นเพียรในการฝึกซ้อมให้เกิดทักษะ และรู้จักหาความชำนาญเพิ่มเติม เมื่อรักจะเล่นแล้วก็ต้องขยันหมั่นฝึกซ้อม ไม่ใช่ขี้ขลาดขี้ขลาด อยากชนะอยากดัง แต่ขี้เกียจซ้อม การซ้อมนั้นทำให้ร่างกายแข็งแรง ประสาทสมบูรณ์ และมีริ้วแรงซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่สุดของการเล่นกีฬาทุกชนิด ลงว่าถ้าขี้ขลาดเสียอย่างก็เล่นให้ดีให้สนุกไม่ได้ แต่กลับไป การลงไปทรมาณในสนามเสียเปล่า ๆ นอกจากนี้การซ้อมยังทำให้เกิดทักษะความชำนาญ ความคล่องตัว การฝึกซ้อมก็ต้องทำให้ถูกวิธี บางคนขยันซ้อมแต่ผิดวิธี เล่นจนตายก็ไม่เก่งไปได้ การฝึกซ้อมควรมีโค้ชคอยแนะนำสั่งสอน แต่บางเวลาโค้ชขี้ขลาดขี้ขลาดไม่ทั่วถึง เราต้องพิจารณาเอาเองว่าควรจะซ้อมอย่างไร และการซ้อมจะต้องมีเป้าหมาย และเห็นดเห็น้อยเป็นธรรมดา เราจะต้องมีน้ำอดน้ำทน ไม่ใช่จะให้สนุกไปทุกเวลา จะเล่นรักบี้ก็ลงสนามไปพัดกันตะบั้งตะบันเลยไม่ได้ ต้องหัดไปที่ละขั้นค่อยเป็นค่อยไปให้เกิดความชำนาญและคล่องแคล่วเสียก่อน แต่ท่านต้องพยายามหาโอกาสลงแข่งขันให้มากที่สุด เพื่อให้เกิดความชำนาญ และพบเห็นการเล่นแปลก ๆ ใหม่ ๆ เวลาเล่นจริงจะได้ไม่ตื่นสนาม

5) ท่านจะต้องรู้จักพิจารณาแก้ไขปรับปรุง และหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับกติกาและวิธีเล่น ต้องรู้จักช่วยตัวท่านเองนอกเหนือไปจากโค้ชแนะนำ ต้องรู้จักพิจารณาปรับปรุงท่าทางในการเล่นให้ถูกต้อง และดีที่สุด บางทีตัวเราเองรู้วิธี แต่ไม่ว่าตัวเรานั้นปฏิบัติได้ถูกต้องหรือไม่ ควรจะได้ให้โค้ชหรือผู้ที่เชื่อได้ว่ามีความรู้แนะนำแก้ไข หรือมีใครก็ตามตักเตือน หรือติก็ต้องรับฟัง นำมาแก้ไขปรับปรุง อย่าหยิ่งหรืออวดดี เพราะบางคนเล่นไม่เป็น แต่เขาก็ดูเป็นก็มี และถ้ามีคนชมก็อย่าหลง พยายามทำให้ดีขึ้นอีก นอกจากกรีฑาทุกชนิดย่อมต้องมีท่าทางที่ถูกต้องเฉพาะทั้งนั้น เราต้องพยายามให้ไหวพริบและการสังเกตตลอดจนความชำนาญจากสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ศึกษาได้จากประสบการณ์ในการแข่งขัน และการดูการแข่งขันนัดสำคัญ ๆ ดูวิธีการเล่นของนักกีฬาเก่ง ๆ แล้วนำมาพิจารณาใช้ให้เหมาะสมกับตัวเรา และเป็นประโยชน์มากที่สุด เรียกว่าต้องหายใจเข้าออกเป็นกีฬาทีเดียว และสิ่งที่สำคัญมากอีกอย่างหนึ่งของการเล่นกีฬาก็คือจังหวะ เราจะต้องศึกษาจังหวะที่ถูก เช่นเวลาไหนควรจะเข้าไป เวลาไหนควรจะปรออยู่ตรงไหน ควรจะวิ่งไปทางไหนอย่างไร และจังหวะในการเคลื่อนไหวร่างกาย เช่น ควรวิ่งช้าหรือเร็วเท่าไร ควรใช้อวัยวะส่วนใด ใช้เท้าข้างไหนเป็นต้น

6) นักกีฬาที่ตื้นตันต้องไม่มีความอายหรือเก้อเขิน พุดกันง่าย ๆ คือต้องหน้าด้านหน่อยนั่นเอง ไม่มีใครที่พอหลุดจากห้องแม่ปั๊ป ก็เล่นกีฬาได้เลย มีคนจำนวนมากที่มีพรสวรรค์ในชั้นเชิงกีฬา แต่ไม่กล้าแสดงออกในระยะแรก ๆ เพราะกลัวว่าถ้าทำผิดแล้ว จะถูกหัวเราะเยาะ นักกีฬาจะต้องมีความกล้าไม่เคอะเขิน กล้าลอง กล้าทำ ทำอะไรตอนแรก ๆ ก็ย่อมจะขัดเขินเป็นธรรมดา แต่เมื่อทำไปมาก ๆ นาน ๆ เขาก็จะเกิดความชำนาญขึ้นเอง และต้องพยายามใช้ความสังเกตละเอียดรอบคอบดูว่าที่เขาเล่นกันนั้น ถูกหรือผิดประการใด แล้วนำมาดัดแปลงแก้ไขปรับปรุงตัวเราเอง จะเล่นกีฬาให้ดีและถูกวิธีจะต้องมีใจกล้าหน้าด้านไม่ต้องอาย กล้าเล่นถ้าคิดว่าถูกหรือมีประโยชน์ และถ้ามีข้อสงสัยก็ให้ถาม หรือขอคำแนะนำจากโค้ชผู้ฝึกสอน ไม่ต้องกลัวว่าจะเป็นการถามอย่างโง่ ๆ บางทีเป็นคำถามที่น่าทึ่งคุ้มค่า บางทีก็หน้าแดง กลับมา

7) ต้องเคารพเชื่อฟังโค้ช หรือผู้ฝึกสอน โดยเคร่งครัด อย่าทงนอวดดีว่าเก่งแล้ว เราต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามทั้งวิธีการเล่นและคำสั่งสอนอื่น ๆ การนอกครูไม่ทำตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเพียงคนเดียว อาจทำให้เสียแผนการของทีมไปได้ จงเล่นตามแผนที่โค้ชวางไว้ อย่าทงตนเองว่าเก่งเกินครูหรือคิดว่ามีวิธีที่ดีกว่า เพราะผู้ที่จะเป็นโค้ชแม้ว่าจะอาจจะเล่นไม่เก่ง แต่ก็ต้องมีความรู้และประสบการณ์ ความชำนาญมากกว่าเรานักกีฬาต้องเคารพเชื่อฟังโค้ชทั้งในและนอกสนาม ให้ทำอะไรก็ต้องทำโดยเคร่งครัด ไม่พยายามหลีกเลี่ยงบิดพลิ้ว และนำเอาคำสั่งสอนมาใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ไม่ใช่คิดว่าเราเก่งแล้ว ไม่ฝึก, ไม่วิ่ง ฯลฯ ก็จะทำให้ผู้ฝึกสอนไม่มีกะจิตกะใจจะสอน และจำทำให้เสียวินัยการปกครองของทีม ทีมนั้นก็จะมีไปไม่ได้จำไว้ว่านักกีฬาที่โค้ชเกลียดนั้น นับว่าเป็นนักกีฬาที่เลวที่สุดทีเดียว เพราะแม้แต่ผู้ฝึกสอนยังไม่ชอบ แล้วจะเล่นไปได้ดีอย่างไร

8) ต้องรู้จักระงับอารมณ์ในการเล่นกีฬา และพยายามเล่นกีฬาให้เป็นของสนุก นักกีฬาที่ดีต้องใจเย็น ไม่โมโหง่ายเมื่อถูกยั่วยวน หรือการถูกรบกวนแรงๆ ต้องรู้จักให้อภัย ไม่อาฆาตพยาบาทมุ่งเล่นให้ดีไม่ใช่มุ่งแต่จะแก้ล้างกัน เราอาจจะตอบโต้บ้างเมื่อมีโอกาส หรืออาจจะยั่วยวนคู่ต่อสู้ให้เกิดโทสะบ้างแต่ต้องทำให้ดีอย่างมากจนน่าเกลียด เพราะเมื่อเกิดโทสะแล้วจะควบคุมสติไม่ได้ ก็จะเล่นกีฬาได้ดีไม่ได้ และจะต้องไม่ต้องกลัวเสียศักดิ์ศรี ไม่ว่าจะเก่งมาจากไหน เราก็คอนเหมือนกันจงพยายามเล่นให้ดีที่สุด ข้อสำคัญคือ จะต้องไม่ทะเลาะกันในระหว่างผู้เล่นฝ่ายเดียวกัน พยายามตักเตือนแก้ไขใหม่เมื่อมีการผิดพลาด ต้องเก็บความรู้สึกไม่แสดงความกัฬหรือเหนียวเหน็ดหนวดแรงให้คู่รู้ และที่สำคัญคือต้องยอมรับ เชื้อฟัง การตัดสินของผู้ตัดสินโดยเคร่งครัด ไม่แสดงกิริยาไม่พอใจหรือโต้เถียงผู้ตัดสินโดยเด็ดขาดและนักกีฬาต้องมีอารมณ์ดี รื่นเริงยิ้มแย้มอยู่เป็นนิจ แม้ในเวลาแข่งขันก็ตาม การยิ้มจะช่วยปลอบใจตัวเราเองและเพื่อนร่วมทีมได้เป็นอย่างดี เวลาแข่งขันก็ควรจะพยายามเล่นให้เป็นของสนุก ไม่ควรจจะคร่ำเคร่งมุ่งแต่เอาชนะเพียงอย่างเดียว เพราะการกีฬาเป็นการพักผ่อนคลายความตึงเครียด และพักผ่อนเสมอ ต้องระงับการตื่นเต้น เล่นให้ดีที่สุดเสมือนซ้อม และพยายามอย่าตื่นสนาม ชนาก็แสดงความดีใจตามโอกาสไม่ดูถูกผู้แพ้ แม้แพ้ก็ไม่ควรจจะเสียใจจนเกินไป พยายามใหม่ และให้เกียรติผู้ชนะตามสมควร อย่างนี้แม้แพ้ก็ชนะใจคนดู

เอาละ.....สมมุติว่าท่านเป็นนักกีฬาที่เก่งขึ้นมาแล้ว จะเก่งขึ้นเพราะหลงเชื่อข้าพเจ้า หรือจะเก่งจากสาเหตุใดก็ตาม คำชมเชยที่ควรจจะภูมิใจและแครงมากที่สุด คือคำชมของโค้ช แต่ท่านอย่าหลงจจะพยายามปรับปรุงให้ดีขึ้นไปอีก เอาละ.....เป็นอันว่าท่าน “ตั้ง” ขึ้นมาแล้ว แต่ยังไม่.....เพียงเท่านี้ ท่านยังก่อน.....เพียงเท่านี้ ท่านยังเป็นนักกีฬาที่ดีไม่ได้ “นักกีฬาที่ดีนั้น” ต้องดีทั้งการเล่น และอุปนิสัยทั้งในและนอกสนามเก่งแล้วต้องไม่เยอหยิ่งอวดดี ไม่ทงทว่าเก่ง ไม่ดูถูกผู้อื่น คุยทับถมเพื่อน รู้จักยกย่องผู้อื่นบ้างถ่อมตนตามสมควร เข้ากับสมาคมได้ทุกแห่ง เคารพเชื้อฟังและเข้ากับเพื่อน ๆ และผู้ใหญ่ได้ มีอัธยาศัยดีต่อทุกคน และรื่นเริงอยู่เป็นนิจ นั้นแหละท่านจึงจะเป็นนักกีฬาที่ดีโดยแท้จริงได้ บางคนเล่นกีฬาได้เก่งแสนเก่งแต่ก็ไม่เป็นที่น่าคบหาสมาคมด้วย

พาล้มมามากมายเห็นที่จจะต้องพอชนะที่ ไม่ใช่กลัวท่านผู้อ่านจะเบื่อ แต่เป็นเพราะผู้เขียนเมื่อยมือเต็มที ไร่วันหลังถ้ามีโอกาสอันดี จะเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับ กีฬา ๆ กีฬา ๆ ๆ ๆ ๆ ๆ ๆ มาให้รทหนังสือเล่นอีก ที่สุดสำหรับ้าเขียนมานี้ ข้าพเจ้าไม่วอรู้ว่าจะมีคนอ่านหรือไปปฏิบัติหรือไม่ เพราะอย่างน้อยที่สุดก็มีตัวผู้เขียนเองคนหนึ่งละที่ตั้งใจไว้ว่าจะพยายามจนสุดความสามารถที่จะทำใหได้อย่างที่เขียนมา เพื่อว่าจะได้เป็น “นักกีฬาที่ดี” โดยสมบูรณ์กับเขาเสียที

เรียบเรียงจาก ประสบการณ์อันมากมาย ประกอบกับมันสมองอันน้อยนิด.....

และแล้ว.....เขาก็จากเราไป

.....คุณเหล่านั้นซี
ดูที่ขาของเขา
ดูแต่ก้าวที่เขา เดิน เดิน เดิน.....
ดูความหนักแน่นของมัน

เรารักเขามาก.....มากทุกคน
เขารักเรา.....(ใหม่).....
ที่ประตูออก เขาทุกคนหันกลับมาดูเรา นาน.....นานเท่านาน
บ้ำงยิ้ม, บ้ำงหัวเราะ, บ้ำงเซ็ดตา แต่ในที่สุด

แต่.....แต่ดูที่หน้าพวกเขาซี!
มองให้ดี
ทำไมถึงเศร้านัก
มีแต่นัยต์ตาที่มองพุ่งไปข้างหน้าอย่างอาจหาญ.

.....เขาทุกคนก็หันหลังกลับ และเดินจากประตูไป.....
เราเฝ้ามองเขาอยู่ทุกคน จนถึงคนสุดท้าย
เป็นครั้งที่เท่าไรแล้วก็ไม่รู้ที่เราเฝ้ามอง.....
มองตั้งแต่ที่เขาเริ่มก้าวเข้ามาสู่อ้อมแขนของเรา

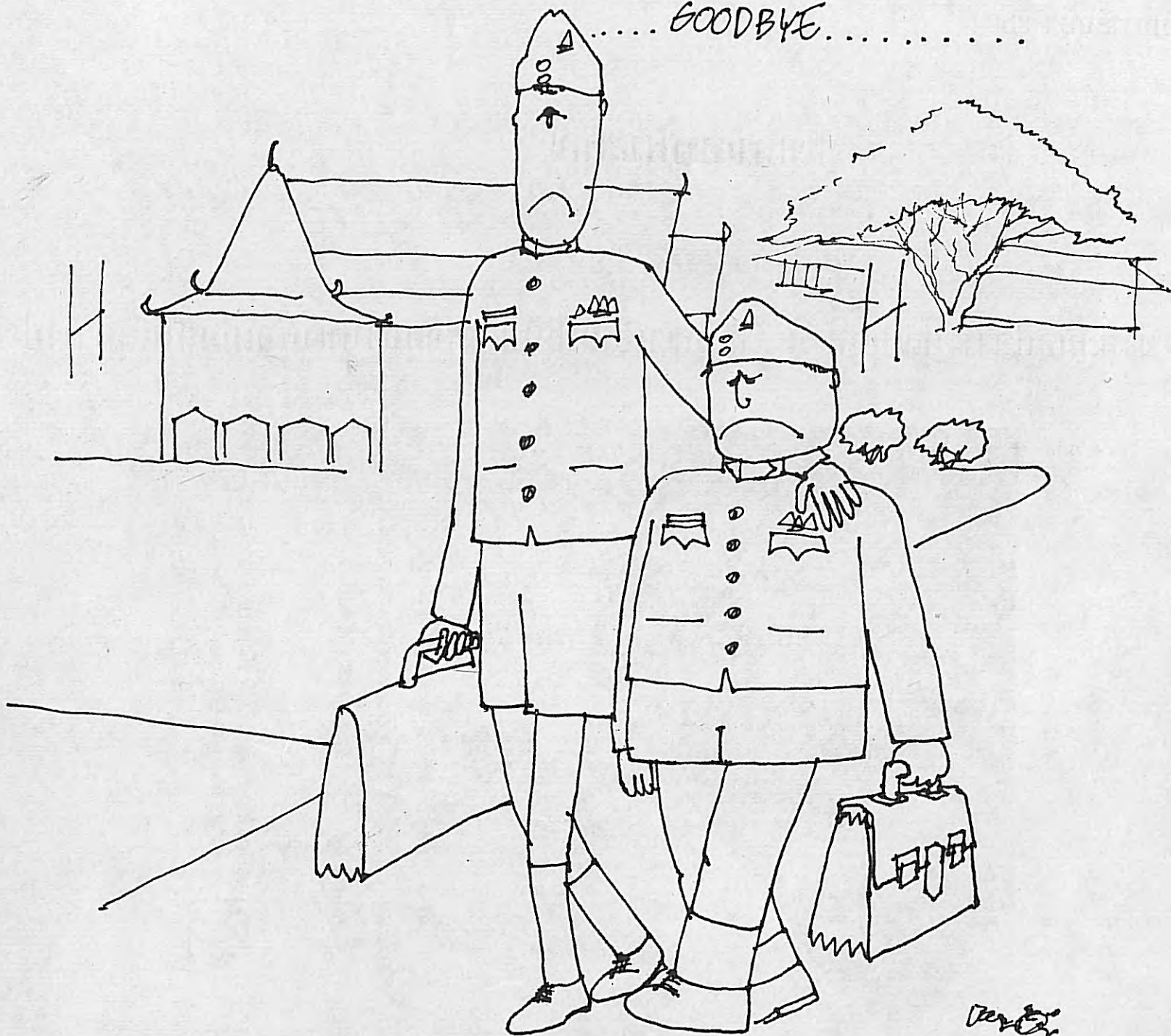
.....วันนี้เป็นวันสอบไล่เสร็จ
เขาทำสอบกันไม่ได้ ัจฉรี ?
เปล่า.....
แต่เขา.....เขากำลังจะจากเราไป.

ยังจำได้.....
เมื่อแรก เขาเหล่านั้นยังเด็กอยู่
เดินเกาะแขนพ่อแม่มา.....
ร้องไห้และเดินด้วยท่าทางอันหวาดระแวง นัยต์ตาอันตื่นตระหนก

แต่.....แต่วันนี้.....ใช่
แต่.....แต่วันนี้.....ใช่
เขาร้องไห้อีก.....แต่เขาก้าวออกไปอย่างมั่นคง ดูเดียวกับแววตาของเขา
เราก็ก็นิ่ง ภูมิใจที่.....
.....ที่เขาได้เรียนรู้.....เรียนรู้ความเป็น “ลูกผู้ชาย” ที่แท้จริงจากเราไป.....

VAJIRAVUDH.....

GOODBYE.....

Perer

วชิราวุธวิทยาลัย

มัธยมศึกษาปีที่ 5 รุ่น 54

ปีการศึกษา 2524

ขอขอบพระคุณ

ท่านผู้มีอุปการะคุณทุกท่าน ที่กรุณาเอื้อเฟื้อในการจัดทำหนังสือเล่มนี้ให้ลุล่วงไป

*We make your money grow
When in need of financial advice
Think of Phatra Thanakit*

 บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ภัทรภักดิ์ จำกัด
PHATRA, THANAKIT COMPANY LIMITED

183 PHATRA THANAKIT BLDG., SUKHUMVIT ROAD, BANGKOK 11. TEL. 252-1191

คนทำหนังสือทำหนังสือหนังสือทำหนังสือ

วชิราวุธ"54

ผู้จัดทำ
สถานที่
ประธานรุ่น
สาราณียกร
รองสาราณียกร
เลขานุการ
เหรัญญิก
ประชาสัมพันธ์
ฝ่ายศิลป์
ฝ่ายภาพ
ผู้แทนคณะผู้บังคับการ
ผู้แทนคณะดุสิต
ผู้แทนคณะจิตรลดา
ผู้แทนคณะพญาไท
ประสานงาน

นักเรียน ม.ศ. 5 วชิราวุธวิทยาลัย ปี พ.ศ. 2524
สมาคมนักเรียนเก่าวชิราวุธวิทยาลัย (ในพระบรมราชูปถัมภ์)
พัฒน์พงษ์ เทพอารักษ์
วรานันต์ ยูสานนท์
ทศพร ดีลาลัย
สมโภช คล้ายอินทร์
สุรชาติ มนต์เสรีนุสรณ์
ชลิตรัตน์-จันทร์เบกษา
พรศิริ สงขกุล
วชิราวุธ"54
มรว. ศศิพจนท์ จันทร์ทัด
ธนา เวสโกสินทร์
พจน์ ลักษณะสมพงศ์
สุทธิชัย ส孚ไชยชัย
เพื่อน ๆ รุ่น 54 ทุก ๆ คน

พิมพ์ที่ ห้างหุ้นส่วนจำกัดโรงพิมพ์เอเชีย

87ก. ซอยน้อมจิต ถนนริมคลองประปา บางซื่อ ดุสิต กรุงเทพฯ 8 โทร.5850509 นายนคร ศรีฟ้า ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา

